

Edebiyat Defteri

haticeak -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
23 Nisan 2026 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Elleri kirli çocuk

[italik]

Ayağında lastik terlik,
Başparmağı çorabından fırlamış
Elleri kirli çocuk, sırtında kâğıt torbası
Ve dünyanın onca yükü gözlerinde...

Gel çocuk diyorum,
Şu bizim kovaları boşalt çuvalına
Aslında Vilayetin emri var
Atık kâğıtlar her ay toplanacak
Taraflarından...

Çocuk yüzüme baktı, gözlerime,
Sorguladı içtenliğimi ve emin oldu,
Samimiyetimden
Aldı kâğıtları, döktü çuvalına,
Makamıma davet ettim oturdu karşıma
Bir çayımı içer misin? Diye rica ettim,
Yanında ufak tefek ikramlarla
Önce ellerine baktı, sonra ayağına
Çorabından dışarı taşan başparmağına
Yüzü pembeleşti, anladım ki utandı...

Olsun; sen utanma çocuk dercesine
Baktım gözlerinin içine, gülümsedim
Kirli olan ellerin yıkanır, paklanır
Yüreğin temiz senin, akça pakça
O da karşılık verdi, aynı tonda
Sundu dostluğunu sınırsızca...

Şimdi benim de bir dostum var
Karşılık beklemeyen,
Gözlerinin içi gülen, küçücük yüreği
İşlenmemiş bir inci kadar güzel
Seni çok çok seviyorum,
Ellerinin kiri, alın teri olan dostum lütfen yine gel...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/229468/elleri-kirli-cocuk.html>

Yorulдум anne

[italik]

En iyi dostumdun, yıkıldım anne
Her gün cayır cayır yakıldım anne
Sensiz bu yerlerde çakıldım anne
Çok yorulduğum inan, tükendim anne

Candan yanan kimse bulunmaz oldu
Her günüm binlerce acıyla doldu
Gözyaşlarım aktı sineme doldu
Çok yorulduğum inan, tükendim anne

Sevgine susuzum, şefkatine aç,
Nolur kollarını bir kez daha aç
Tek bir güzel söze ettin ya muhtaç
Çok yorulduğum inan, tükendim anne

Sevgi ilaç derdin, yaraya derde
Kimde var ki bilsam hani nerede
Sermayesi yalan, gönlümde yara
Çok yorulduğum inan, tükendim anne

Bir daha dünyaya getirme beni,
Ne kadar özledim bir bilsen seni
Karıştırdım oldum, dünü bugünü
Çok yorulduğum inan, tükendim anne

Hatice AK/ Mart 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/231082/yorulduđ-anne.html>

Umut Öğretmen

[italik]

Çiçek çiçek açılırken okullar
Bahar bahar saçılırken kokular
Çocuklarla dolar cadde sokaklar
Gönüller sultanı UMUT ÖĞRETMEN

İlmik ilmik ördün saf beyinleri
Nakış nakış işledin hep gönülleri
Asla eğdirmedin dik alınları
Gönüller sultanı UMUT ÖĞRETMEN

Dil bilmeze sen öğrettin harfleri
Hikaye, romansın, şiir defteri
Ne de güzel saydın iyilikleri
Gönüller sultanı UMUT ÖĞRETMEN

24 Kasımdır Öğretmen günün
Dağlara taşlara yazıldı ünün
Asla ödenemez hakların senin
Gönüller sultanı UMUT ÖĞRETMEN

Melankolik cahil kalmış arada
Eğri büğrü otururduk sırada
Okuyup çalışan erer murada
Gönüller sultanı UMUT ÖĞRETMEN

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/233745/umut-ogretmen.html>

Güneş bize ağlayacak

[italik]

işte yine yalnız bir sabaha uyandık
birazdan hüznün çıkınımızı alıp
yollara düşeceğiz...
ne birbirimizden ayrılacağız
ne de bütünleşebileceğiz
senin boyun endamın değişecek
ben hep yerimde sayacağım...

belki parkta oturacağız bir banka
nerede olursak olalım
yok ki geçmişe dair
tek bir güzel hatıra...

ne diyorum biliyor musun?
uzanalım şöyle güneye doğru
belki bir sahil kasabası
olmadı bir yayla...

ev bark hiç önemli değil
ister kıl çadır olsun tepemizde
ister altımıza hasır serelim
yeter ki çam ormanı ve temiz hava
işte bunlar olsun mutlaka...

bir göl kenarı, belki bir çağlayan
içinde yüzün ördekler, balıklar
sazlıklarda kuşlar... su içmeye inen
ceylanlar, karacalar...

çadırımızın önüne taştan bir ocak
ateşte ağır ağır demlenen çay
haydi durma, getir fincanımızı
doldur demlice;
gölğem değil misin, aynı fincandan içiver...

gece düşünce üstümüze
sırtüstü uzanıp yıldızları seyredelim
istersen dilek tut, bilirsin ben pek hazzetmem
tuttuğum her dilek nasılsa hüsrarla bitecek...

arada bir de iki laf edeceğimiz
sıkı bir dostumuz olsun
sen ve ben ona bir yüz çizdik
sus, sakın söyleme; biraz merak etsin...
hey sana diyorum, uyan artık!
yeter bu kadar hayal âlemine daldığın
birazdan gün ışıyacak
sen arkada ben önde, yine uyanacağız
yapayalnız bir sabaha...
güneş bize ağlayacak.

----<@-----<@-----<@-----<@.....<@

Ne yapayım, bağladın elimi kolumu
Çevirdin muhabbet otağına yolumu.
Gönüller bir olmuş, fincan ayrı olur mu?
Orada burada değil, itelemezsen;
Sende hayır gördüm sonumu.....Hulusi DENİZ

Ellerinize Sağlık, Gönülden Teşekkürler

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Hani pınarlar olsun
Ellerimizin üstüne yatıp içtiğimiz
Soğukluklarıyla, dişimizi sızlattığımız
Yalansız riyasız yansımamızı gördüğümüz
Kanser korkusuna kapılmadan yaşadığımız, MEselâ!..Hüseyin ZENGİN

Katkınız İçin Gönülden Teşekkürler,
Elleriniz dert görmesin.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

SEN GÜNEŞTEN ÜRKERSİN
BAKAMAZSIN KORKARSIN
GÜNEŞ BAŞIN EĞİNCE
SEN UZANIR SARKARSIN

GECE DE KAYBOLURSUN
MEHTAPTA DA BULURSUN
EY GÖLGEM NEYİMSİN SEN
BİR SÖYLE NE OLURSUN.....BAYRAM ALİ BÜLBÜL

DEDİĞİM BU GÜZEL ŞİİRİNİZE YORUM OLARAK
TEBRİKLER SELAMLAR

Çok Teşekkürler, Muhteşemsiniz.

----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Kac kez terkedildim bilmem
Kac kez unutuldum...

Kac sabah uyandim vefasizliga
Ve geceyi benimle paylasanlari bulamadim yanimda...

Bir tek sen kaldin benimle
Bir tek sen,
Ne cok sevdik birbirimizi
Ah bir de konusa bilsen.....Taşkın UZEL

Teşekkürler Sayın UZEL,

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Ne mal.ne mülk isterim
Dünya benim olsun istemem
Eksik tek şeyim var, evrende
Sevgi ihtiyacım benim....

Arada bir laf edelim..edelim diyorum,
Hani sevgi ,barış mutluluk olsun
Yaşamadığımız mutluluklar olsun diyorum
Bir deniz kenarı bir ağaç gölgesi
Ne farkedir mutluluk olsun diyorum.....Ahmet UMUT

Çok çok teşekkürler sevgili öğretmenim.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Masum hayallerle beslediğim
Küçük umutlarla
Ufacık mutlulukla gülümsediğim
Yalnızca seni istediğim
Bir dünya çizdim
Silgi yok
Karalama yok
Bembeyaz düşlerimde
Bir çocuktun yetiştirdiğim.....dogayagmur

Çok teşekkür ederim sevgili dogayagmur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/236216/gunes-bize-aglayacak.html>

Ŗiirlerden dilek tuttum

[italik]

Ŗiirlerden dilek tuttum umutsuz
onlar da bana karŖı bugün
bilmiyorlar mı kŖte gönlüm
bir yudum sevgiye muhtacım bugün

koŖar adım gittim onlara
hsranı elime verdiler bugün
koklayıp sevmeyi dŖlerken gönlüm
dikenleri yoluma serdiler bugün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238782/siirlerden-dilek-tuttum.html>

Sen de istersen

[italik]

bak ne düşündüm canımın içi
gel bu gece bir kaçamak yapalım seninle
örneğin çocukluk yıllarımıza dönelim
oyunlar oynayalım, boş verelim gama
kedere ve hüzüne, bırakalım
kendi kaderlerini yaşasınlar...

istersen, yani sende istersen,
çıkalım sokağa yıldızlar toplayalım
gökyüzünden bir bir,
ya da kumsala düşmüş yakamozlar
yapraklarda uyuyan çiy damlalarının
üstünü örtelim mesela, üşümesinler...

sokakta gördüğümüz kimsesiz
kedi ve köpekleri besleyelim birde
kuşlara yem atalım, parktan çiçek çalalım
sahi ister misin, üstüne üstlük
bekçiden azar işitip üzülelim...

sonra yaptığımız bunca çocukluk için
sen bana omzunu ver canımın içi
nem bile istemeden buluttan
oturup bir güzel ağlayalım
sen de istersen...

----<@-----<@-----<@-----@-----<@

Gel bu gece bir kaçamak yapalım.
Petrolü son damlasına kadar yakalım
Dünyayı kirletmesin dkkat edelim
Makinelerin tümünü kiralım
Ev olarak mağaralarda yeter bilirim.
Köprüler kurmayalım denizlerin üstüne
Biz daha insanca geçeriz gönül köprüsüyle.....Hüseyin Zengin.

Çok teşekkürler değerli şiir dostu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238954/sen-de-istersen.html>

Ölümden öteye yol yok

Yine gönül koydun aklım zayi oldu
Haber alamadım saat ay oldu
Dilim konuşamaz sustu lal oldu
Ömrümden bir ömür gitti bilesin...

Bilmez misin? Ben de nesin nicesin
Ağrı dağı ne ki, daha yücesin
Biricik dostumsun candan öncesin
Bağrım delik deşik oldu bilesin...

Bak susamlar bu gün boynunu bükmüş
Belki gelir diye yollara bakmış
Safa tepesine derdini dökmüş
Dosttan tek bir selam yeter bilesin...

Sitem sanma sakın, hata suç benim
Açtım yüreğimi önüne serdim
Sana dost diyerek sırrımı verdim
Kolay harcayamam bunu bilesin...

Eğer adın naz'sa yeter be zalim
Dost, dosta eder mi bu kadar zulüm
Benim bu canıma az gelir ölüm
Ölümden öteye yol yok bilesin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/239574/olumden-oteye-yol-yok.html>

Ben büyümedim babam

[italik]

sen yine bahçeden geldin
ben elimde ısıttığım su ibriğiyle
seni bekliyordum
hatırlarsın işte gelince
ıslak olmasından çekindiğimiz
bir taş vardı evimizin önünde
oturman için düzgünce

yine o taşın üzerine oturdun
önce lastik çizmelerini çıkardın
sonra da çoraplarını
ben suyu döktüm azar azar
sen bir güzel yıkadın ayaklarını
sonra ellerini babam
hafif bir buhar çıkıyordu
babam ellerin ne güzel kokuyordu

çok nazik bir adamdın
aynı zamanda otoriter
ve tanıdığım en aydın insandın
yılda bir kez hasat ettiğin
yer fıstığının geliriyle
hepimizi okutmaya çalıştın
belki hiçbirimiz gönlündeki
aslan olamadık ama inan bana
hiçbirimiz çalmadık çırpmadık
en çok korktuğun şeyi yapmadık kısacası
yetim hakkı yemedik

bu gece rüyamda gördüm seni
yemek yiyordun yanına geldim
elinde bir parça ekmek vardı
bana uzattın aldım ve yemeye başladım
öyle lezzetliydi ki babam
bu kadar güzel lezzeti hiç tatmamıştım

bugün yine ölesiye muhtacım sana babam
hâlâ senin sarı kızın küçük kızın
ben büyüyemedim babam
ne olur gel ya da beni de al yanına
sar kollarınla bas bağrına
ben büyüyemedim babam

Hatice Ak

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Yetmedi mi bu uyku sana babam,
Aç gözlerini, uyan
gidişine kelepçelenen ağzım yine lal,
bir papatyadan daha sarı
buğday başağı benim,
Gel, kokunu salkı
nefesine can vereyimbirisi.

katkınız için gönül dolusu teşekkürler şiir dostu.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Ne kadar da hayatımın içindendi
Babamlı günler en çok istediğim günlerdi
Her kul nefesine uyan birer yalınlaşmış makine değildi
Atı vardı babamın - Biner gider, biner gelirdi
Ama atının terkisindeki yük herkesindi
Ve herkesindi hacetleri
Eğri büğrü odunları doğrar gelirdi.
Öpülürdü babamın elleri
Ve kendi yavrusu, bacısı, kardeşi gibi
Sarardı herkesi kolları.....Hüseyin ZENGİN

Şiir paylaşmak, yaşama ve yaşatmak değildir bir anlamda
Katkılarınız için gönülden teşekkürler şiir dostu.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Yıllarım hep sensiz geçti
Gecem,uykum seninleyken
Gündüzlerim sensiz geçti
Günler sensiz geçmiyor ki

Baba derim ,duyan olmaz
Yaşamayan kimse bilmez
Giden baba ,geri gelmez
Sensiz günler geçmiyor ki

Bir yıkık kapı,iki çocuk yürek
Mutluluğu sormaya var mı gerek?
Geçmişimiz bu,unutma asil yürek
Bilmem söylesem mi,söylemesem mi?.....ahmet umut

katkınız için gönülden teşekkürler UMUT öğretmenim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/241861/ben-buyumedim-babam.html>

Demedim mi

[italik] [ikiyanayaşla]

Yağmur yüklü bir bulutum
Sürme beni demedim mi
Ağlarsam durduramazsın
Görme beni demedim mi

Nazım niyazım çekilmez
Tutar inadım bükülmez
Tatlı sözle can yakılmaz
Yorma beni demedim mi

Kimine göre deliyim
Kendime kalsa veliyim
Ben de Yaradan kuluyum
Vurma beni demedim mi

Yıkmak kolay yapması zor
Ateş olur yakar bu kor
Sevgi sözü canda bir sır
Sorma beni demedim mi

Hatice AK

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Bir sözle yıkabilirsin
Dokunsan yakabilirsin
Kalbimden çıkabilirsin
Kırma beni demedim mi?Taşkın UZEL

Sevgili kardeşim finale çok yakıştı dördlüğünüz.
Gönülden teşekkürler.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Gariptir gelmiş kapına
kovmak yakışır mı sana?
O da razı senin nazına
Kovmak yakışır mı sana? deyivermek geldi içimden.....Hulusi DENİZ

Sevgili DENİZ; Muhteşemsiniz, çok teşekkürler.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Dinle evlat,olma cellat
Etme feryat, demedim mi ?

Şeytana uyma,insana kıyma
Düşene vurma demedim mi?

Ne söz bildin ne sükut
Ne mutlusun ne mesut
Bedeni sarar tabut
Ölüm var demedim mi?

Hayat kısa, değmez yasa
Boşuna tasa, çekme demedim mi?Arif-i esrariHüseyin atmacaoglu

Sayın ATMACAOĞLU;
Katkılarınız için gönülden teşekkürler.
Sağolunuz varolunuz.

Yürek sızım

[italik]

Gülkurusu bir gündü,

Hatırlar mısın?

O günün öğleden sonrasını

El ele, diz dize ve göz göze geçirmiştik

Gülkurusu bir akşam gittin

O günden beri, ben yüreksizim

Sen yürek sızım...

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

Yüreğimde bir sızı var

Yakar gider, beni beni

Dindirmiyor gözüm yaşın

Yıkar gider, beni beni.....ahmet umut

teşekkürler hocam.

-----<@-----<@-----<@-----<@-----<@

HER BAHAR O YERDE

BİR HÜZÜN ÇİÇEĞİ AÇAR

BİR HASRET KOKUSU SAÇAR

ÇARELER ÇARMIHTAYDI ÇAR NAÇAR....Bayram Ali BÜLBÜL

çok çok teşekkürler Sayın BÜLBÜL

sağolun var olun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244878/yurek-sizim.html>

Günün kutlu olsun babam

toplam dokuzduk...
hepsi yaşasaydı yedincin olurdu.
hayat gaillesinden mi,
yoksa disiplin adına mı bilinmez;
bizi kucağına alıp sevdin mi hiç baba?
gözlerinle severdin, bilirdik.
istemezdin taşa değsin ayağımız...

yemez yedirir, giyemez giydirirdin.
bir berber lüksün bile yoktu;
annem keserdi uzayan saçlarını.
nadir giyerdin hazır gömleği...
fanılanı, atletini annem dikerdi;
bizi "adam gibi" büyütebilmek adına.

ben ne zaman doğmuştum baba?
bilmezdin...
bu bilgiler annemim akıl defterinde kayıtlıydı.
"haziran" demişti annem;
bolluk bereket ayı, kısmetlisin...

sanırım öyleyim baba,
allah bugünümüzü aratmasın.
jandarma alıp götürmüş seni ilçeye,
"suçun" sabit görülmüş:
küçük cadını kaydetmemişsin nüfusa.
doğum günümü sormuşlar;
hatırlayamamışsın heyecandan...

zeki adamdın, biliyorum;
hemen ilçeye gittiğin o günü deyivermişsin.
olmuş benim doğduğum gün:
ağustosun on beşi...

olsun be baba, ne değişir?
haziran olmuş, ağustos olmuş...
sen benim babamsın ya.
babalar günün kutlu olsun babam...
keşke şimdi de yanımda olsaydın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246532/gunun-kutlu-olsun-babam.html>

Gör de öyle git

Parça-parça olmuş şu yüreğimi
Acımadan sen yak, yak da öyle git
Mezar taşı diye ısırğan otu
Dikiver başıma, dik de öyle git

Gecenin yarısı uykum bölünür
İçim kan ağlar da güler sanılır
Yüreğim çiğnenir turlar dönülür
Birazda sen çiğne, çiğne öyle git

Kimisi taş sanır bendeki kalbi
Oda sırçadandır kırılır belki
Neyleyim dünyada mal ile mülkü
Kırıver gönlümü, kırdı öyle git

Yaralı bir kuştum kondum dalına
Meyletmedim dikenine gülüne
İster ateşe at ister zulüme
Atıver dalından, at da öyle git

Sen söyledin sözü acıdı beden
Niçin kırılırsın, niçin ve neden
Yıktın viran koydun hiç düşünmeden
Eserine bir gül, gül de öyle git

Sen ki göstermedin candan vefayı
İsterim süresin her dem sefayı
Rabbim reva görmüş ise cefayı
Çekerim ah etmem, gör de öyle git

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/247740/gor-de-oyle-git.html>

Ağlama bebek

Sen bilmeyeceksin bebek, silah nedir gözyaşı ne
Uyu bebek, anne karnı en güvenli yer şimdilik
Ağabeylerin büyüsün, onlarda baban gibi
Onlarda baban gibi, ya bir TUGAY Polis
Ya da bir MEHMET asker olacak...

Ağlama bebek sen dur şimdi, bekle biraz
Dünya güzelleşsin, yok edilsin silahlar
Kin ve nefret yerine kır çiçekleri açsın yüreklerde
Al bayraklar babaları değil gökleri kucaklasın
Dur bebek doğma, dünya öylesine zor şimdi...

Dinle bebek, beni dinle,
Sakın yüreğine kin düşmesine izin verme
Gördün ve duyduğunu biliyorum, yandık kahrolduk
Ama hiçbirimiz, TUGAY'ımızı vuran eller kırılınsın demedik
Sende deme bebek, sende deme ki dünyamız çirkinleşmesin...

Gül bebek, baban cennette inan bana hem yalnızda değil
Amcan karşıladı onu, koyun koyuna yattılar bu gece
Kekik kokuları içinde, onların mis kokusu bizim içimizde
Acıları yüreğimizde, sen bebek şehidimizden kalan hatıra...

Babasını hiç tanımayacak olan, gül bebek
Sen gül bebek, baban her an sana cennetten el sallayacak
Ağlama bebek, tek değilsin, yalnız değilsin
Bütün şehit yakınları sana anne baba ve tüm Türkiye sensin
Ağlama bebek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254292/aglama-bebek.html>

Sen yanımda olsaydın

[italik]

sen yanımda olsaydın
geceler bu kadar uzun
gölgelerin sesleri bu denli
ürkütücü olur muydu...

dolaşırken karanlıklarda
yıldız yıldız aydınlanmaz mıydı
yollarım...

odamın perdesine vuran
sokak lambasının ışığı
ürkütür müydü nedensiz...

gördüğüm kâbuslar
yüzünden kan ter içinde
uyandığımda yanımda olsan
boğulur muydum
gözyaşlarımla...

nefes nefese koşarken ardından
sen uzaklaştıkça soluğum kesilip
yığıldığım zaman olduğum yere
tutanım olsaydın ellerimden...

bu denli üzülür müydüm,
sen diye sarılır mıydı
kollarım korkularımın şefkatine...
Sen yanımda olsaydın...

Hatice Ak/17.07.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254920/sen-yanimda-olsaydin.html>

Gelme yar diye

[italik]

Yıllar var ki aşka kapalı bağım,
Çoktan geçti aşkla sevecek çağım,
Toprak olup gitti kurudu dağım,
Sevemem ben seni, gelme yâr diye.

Aklını şaşırıp yanma harımda,
Nice yaralarım kanar bağrımda,
Hasta düşsen can versen de uğrumda,
Sevemem ben seni, gelme yâr diye.

Gönül defterimi kapattım çoktan,
Yolun açık olsun dilerim Hak'tan,
Hiç çiçek biter mi çorak topraktan,
Sevemem ben seni, gelme yâr diye.

Dinlersen sözümü nasihat cana,
Yâr değil; dost, kardeş olursun bana,
Bir kendime baktım biraz da sana,
Sevemem ben seni, gelme yâr diye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260430/gelme-yar-diye.html>

Sarıl boynuma

[italik]

Her gün sana geliyorum,
Gittiğinden beri duramadım buralarda,
Ne tadı var ne tuzu hiçbir şeyin...

Artık acele de etmiyorum bir şeyler yaparken
Hoş etsem de yapacak gücüm kalmamış ya
Ayakta durmak için çırpınıyorum işte...

Yaşayan bir ölüysem,
Gülsem ne çıkar ağlasam ne çıkar,
Sende biliyorsun fark etmez...

Biliyorum şu an beni görüp kızılıyorsun,
Üzülüyorsun da ağladığım için,
Kekliğim ne olur ağlama diyorsun,

Ağlamıyorum, sadece toz kaçtı gözlerime,
Öyle hasretim ki ela gözlerine,
Yarın geliyorum, aç kollarını sarıl boynuma...

Kıyamam derdin boyuna bakmaya,
Şimdi ben bakıyorum toprakta yatışına,
Kalk lütfen kalk ve sarıl boynuma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/260711/saril-boynuma.html>

Müdürüm

[italik]

Yozgat İli, Boğazlıyan İlçesi
İstanbul'da başlar hayat çilesi
Sevdası İstanbul, oldum olası
Adı Veli, aslı Veli bir güzel insan
Övmeye yetmiyor ne söz ne lisan

Çalışır durmadan bilmez yorulmak
Sözleri coşkundur bilmez durulmak
Her sözü bir nimet bilene mutlak
Övmeye yetmiyor ne söz ne lisan
Adı Veli, aslı Veli bir güzel insan

Birkaç vilayeti dolaştı gezdi
Adana'ya 87 yılında geldi
Dürüste masuma kol kanat gerdi
Adı Veli, aslı Veli bir güzel insan
Övmeye yetmiyor ne söz ne lisan

Çalışma azmini öğrendim senden
Sevginde saygında candandır candan
Gurur duyduk MÜDÜRÜM'üz olmandan
Adı Veli, aslı Veli bir güzel insan
Övmeye yetmiyor ne söz ne lisan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263690/mudurum.html>

Hüzünlü şiirlerim

[italik]

okuduğum ilk şiir hangisiydi, bilmiyorum.
belki bir çocukluk heyecanıydı 23 nisan'da,
belki gençliğimde atatürk ve devrimlere uzanan o yol...

kime hayrandım, ne zamandı,
belleğimde silik birer iz şimdi.
ama şiir yazmaya başladığım o günü
daha dün gibi hatırlarım.
bir 19 mayıs sabahıydı...

gençliğe hitabe verilmişti elime,
bir kağıt üzerinde.
oysa gerek var mıydı bakmaya?
ezberimdeydi noktasına, virgülüne kadar.
ya istiklal marşı?

kaç kişinin ezberindedir şimdi o devasa abide?
kim bilir kaç beyit, kaç dördlük...
benim için bir sayıdan fazlasıydı;
kırk bir beyit, dokuz dördlük ve bir beşlik...
hepsi hâlâ,
tam burada, ezberimde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263937/huzunlu-siirlerim.html>

Düşlerime gelirmisin

[italik]

ne zaman gelsem yanına
uzanıp gökyüzünü seyrediyorsun
gündüz güneşi, gece yıldızları

toprakla bütünleşmiş bedenim
mor çiçekler süslemiş dört bir yanını
eğildim öpüp kokladım

belki sendin
belki senin bir zerren
hani hep yapardım
çıkmadan önce odandan

öperdim gözlerinden
çekerdim kokunu içime
gülüldün gözlerinle
tembihler gibi çabuk gel diye

ama sen gittin,
nerede kaldı sözlerin
hani hiç gitmeyecektin

işte yine akşam ve sen
yıldızları izlerken
ben olamadım yanı başında

kalk desem, tut ellerimden
minik buseler kondur yanaklarıma
biliyorum görüyor, duyuyorsun

beklesem sonsuza dek
hiç uyumadan
yıldız olup
düşlerime gelir misin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264178/duslerime-gelirmisin.html>

Ne olurdu

[italik]

ne olurdu; akşam eve döndüğümde
kapıyı açan sen olsaydın...
elimi tutan,
nefesiyle içimi ısıtan...
anahtar taşımasam ceplerimde, ne olurdu?

neden yoksun?
yetmez mi beklediğim yolunu?
bu kadar mı çok sevdiğin ölümü?
haydi canımın içi, yalvarıyorum;
ya gel, ya "gel" de...

bitsin bu ızdırap, bu özlem.
"gel" desen ne olurdu?
sarılmasaydım yastığına,
kokunu böyle özlemeseydim...

bir tek yüreğimi alıp götürdün ya;
bedenim ruhsuz, ruhum huzursuz.
koymasaydın ardında, alsaydın yanına;
sarsaydın kollarınla... ne olurdu?
gitmesen...
ne olurdu?

Hatice Ak-20.08.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266352/ne-olurdu.html>

Adını koyamıyorum

[italik]

düşündükçe bir şeyler canlanıyor içimde
yüreğimde kelebekler uçuşuyor
sevinç pırıltıları ışıldıyor gözlerimde
umut düşüyor sözlerime

eski resimlere baktıkça, şu an daha güzel geliyor
nedir beni bu denli değiştiren bilmiyorum ama
bu duygular bana çok çok iyi geliyor

sevsem diyorum, tüm doğayı ve çiçekleri, insanı
kim karışabilir ki, hem ne zararım var çevreme
seviyorsa bütün canlıları kendi kendime

özlediğim bir şeyler var, bir yanımda eksik gibi
hissediyorum farkı ama, adını koyamıyorum

Hatice AK/22.08.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266839/adini-koyamiyorum.html>

ÜşümeK yaz sıcağında

[italik]

Sonbahar günlerini yaşıyor yüreğim,
Dışarıda hafif şiddette bir rüzgâr
İçimde yalnız sen ve hasretin var,

Esinti okşadıkça dalları ağır ağır
Yapraklar heyecanla sarılıyor birbirine
Gelecek bahara görüşmek dileğiyle,

Havada nem kokusu toprakla karışık
Ağaçlar suya hasret, ben ise sana
Ellerim koynumda, yüreğim darda,

Öyle çok üşüyorum nöbette gibi
Söyle sevdiğim, haydi söyle bana
Nasıl üşünür bilir misin? Yaz sıcağında

Hatice AK/.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268165/usumek-yaz-sicaginda.html>

Güvenmek sana

[italik]

hani bazen
bulutların üstünde
hisseder ya kendini insan,
sonra yavaş yavaş, bir damla su
bir tüy gibi döne döne düşer ya
sarılır ya toprağa, sığınır ya bir yaprağa
işte böyle bir şey, güvenmek sana

hani bazen
tomurcuk bir gülü
koparmakla koparmamak
arasında gider gelirsin ya
sonunda kıyamaz, dalında bırakırsın
işte böyle bir şey, güvenmek sana

hani bazen
bahar sabahları
çimlerin içinden geçerken
ıslanır ya ayak uçların
serin serin okşar ya
yüzünü hafif bir rüzgâr
işte böyle bir şey, güvenmek sana

hani bazen
susuzluktan kurur ya
dilin damağın
o an gürül gürül yatağına sarılan
bir şelale düşlersin ya
bir ferahlık sarar ya bedenini
işte böyle bir şey, güvenmek sana

hani bazen
bir bebek tutar ya elinden
hiç tanımadığı birine sığınır gibi
yaslanıp göğsüne
hüzünleri sere serpe koyuvermek
işte böyle bir şey, güvenmek sana

Hatice Ak/09.08.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/272824/guvenmek-sana.html>

ıŖıđım olurmusun

[italik]

ıŖıđım olurmusun

yolumu kaybettiğim anlardayım
ölesiye muhtacım sana
fazla değil bir kahve içimince
ıŖıđım olur musun

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/273351/isigim-olurmusun.html>

Gel dedi bana

[italik]

Sevgi yaşanarak pekişir dedi
şu gönlüm sevginle akışır dedi
Hep beyazlar giyin yakışır dedi
Hasretinle yandım gel dedi bana

Hüzne kapılıp da çağlama dedi
Karalar bağlayıp ağlama dedi
Sırrını kimseye söyleme dedi
Sil gözyaşlarını gül dedi bana

Aylardır yüzünü görmedim dedi
Darılsam da duvar örmedim dedi
Gönlümü kimseye vermedim dedi
Yerin yüreğimidir kal dedi bana

Seviyorsun benden gizleme dedi
Yaramı açıp da tuzlama dedi
Gelir diye yolum gözleme dedi
Ben de seni sevdim bil dedi bana

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274009/gel-dedi-bana.html>

Neden

[italik]

aynı aynı yöne bakmıştım oysa...
biliyorum;

hiç mahrum etmezdin beni,
"tek hazinem" dediğin
o tebessüm ve şefkatinden.

yoksa bugün,
güneşin doğduğu yön mü değişti?

senin mi bu asılan yüz?
neden gülmedi güneş bugün...

neden?

Hatice AK-12.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274630/neden.html>

Doktor

[italik]

Medet diye doktor, geldiğim sana
Bir reçeten var mı gönül yarama
Hasret sonu kavuşmak da var ama
Gönül yarası bu, geçer mi doktor
Yeniden çiçekler açar mı doktor

Zaman uzadıkça artıyor derdim
Vefasız birine gönlümü verdim
Yollarına, turab oldum serildim
Gönül yarası bu, geçer mi doktor
Yeniden çiçekler açar mı doktor

Yazım belli değil baharım hiç yok
Kışın yandım tüttüm, seyreyleyen çok
Bu can bedenime çekilmez bir yük
Gönül yarası bu, geçer mi doktor
Yeniden çiçekler açar mı doktor

Doktor ver bir zehir, içip öleyim
Emrine amade kulum, köleyim
Ayrılık kaderse, ben neyleyeyim
Gönül yarası bu, geçer mi doktor
Yeniden çiçekler açar mı doktor

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275274/doktor.html>

Koęuő

[italik]

Bir gül yapaęına dūően çiy gibi
Gönlüme düőtüęün andır doęuőum
Gökte yanıp sönen yıldızlar gibi
Artık hayal dünyam oldu koęuőum

Aşkına esirim cezalar aldım
Bin bir çeőidinden hülyaya daldım
Her nerde bunalsam yanımda buldum
Sevgi denizinde yüzdüm bir hoőum

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275395/kogus.html>

Rüya

[italik]

Yüregini koy yüreğimin üstüne
Elini uzat bana
Kaybolurum sonra sensiz karanlıklarda,
Tut yüreğimden, tut ki dursun çırpınışları
Yoksa dayanamaz kaybolur sensizlikte...

Gecenin gözyaşları çiy damlası olup düştüğünde
Sil ellerinle yanaklarımdan ama ne olur incitme
Bir bir topla mendilinle...

Yaşam Bir Köprü;
Kaç kere gelip geçeceksin üstünden
Sadece iki, biri bu dünyaya merhaba,
Diğeri ise ölüme...

Hasretini çekeceksin belki
Dinmeyecek ağıtların uzun süre
Elini siper edip alınına
Bakacaksın güneşten yana
Belki de uzak bir limana...

Bu bir rüya;
Geldiğinde kendine
Sabah olmuş olacak
Ellerin ellerimde, rüyamız son bulacak

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276229/ruya.html>

Dinleseydin eğer

[italik]

anlatacaklarım öyle çoktu ki
yağmur mevsiminde ıslanmayı
saçlarımızdan yüzümüze akan mutluluğu
sıcacık ellerinle, ellerimi tutuşunu
ve hiç bırakmamacasına yüreğimi

her sabah aynaya senin için baktığımı
özenle taradığım koyu kumral saçlarımı
heceleyerek söylediğim "seni seviyorum" tümcesini
ve tüm duygularımı sana emanet edebilirdim

her gece gökyüzünden topladığım yıldızları
ilkbaharın tüm renklerini
sevgimi, mutluluğumu, gönlümü
canımı sana emanet edebilirdim

faili aleni olumsuzluklar yüzünden
kayboldu duygularım, inancım, sevgim
inandıklarım, umutlarım ve hayallerim

sanma ki seni unutamam terk edemem
işte vazgeçtim her şeyden, senden, kendimden
dinlemeden de olur çok geç artık
yorgunum dünya kadar, çöl kadar ıssız
kör, sağır ve dilsizim

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276571/dinleseydin-eger.html>

Hâkim Bey

[italik]

Bir sır gibi geldi gönlüme daldı
Beni akıl almaz düşlere saldı
Terk ederken bile yüzüme güldü
Bu densizden davacıyım Hâkim Bey

Bazen yıldız oldu göğe tırmandı
Bazen bir giz oldu yürekte yandı
Bazen bir çiçekte dalda canlandı
Bu densizden davacıyım Hâkim Bey

Bir gün güneş oldu, başka gün bulut
Koşturur atını tanımaz hudut
Gücün yetiyorsa bakalım sen tut
Bu densizden davacıyım Hâkim Bey

Bazen nazlı bakıp, bazen kaş çattı
Bazen kafa tutup aylarca gitti
Her kime geldiyse derbeder etti
Bu densizden davacıyım Hâkim Bey

Bunun adı sevgi sorma Hâkim Bey
Azıcık cezalar verme Hâkim Bey
Eğer mümkün ise sürgüne gönder
Bu densizden davacıyım Hâkim Bey

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277050/h-kim-bey.html>

Diyemedim

[italik]

Gönül gözüm ile talip olduğum
Görmek için düşlerimi böldüğüm
Hazanda bir candı sende bulduğum
Gel bu bahar bende kal diyemedim

Aşkına tutuldum biçare yandım
Üç günde eridim muhlara döndüm
Seher yıldızıyken bir anda söndüm
Şu gönlüm tek sana kul diyemedim

Yıldırım mı çarptı, ateş mi yaktı
Beynimde binlerce şimşekler çaktı
Gözlerimden yaşlar boşanıp aktı
El ne derse desin gül diyemedim

Bahtın açık olsun yolların aydın
Gönlüme binlerce yıldızlar koydun
Sitemkâr olamam, sözümü duydun
Söz içinde sır var bil diyemedim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277515/diyemedim.html>

Bu gün senin

[italik]

ne zamandır böylesin, hiç düşündün mü
yıldızların göz kırmalarını, güllerin gülüşünü
sevginin sıcaklığını ve aşkın hüznünü
en son ne zaman yaşadın

hiç dilek tuttun mu, seher yıldızına bakıp
senin de bir kalbin olduğunu
ne zaman hatırladın en son
örneğin hiç şımarttığın oldu mu kendini
ömrünü feda ettiğin yetmedi mi

en son ne zaman bir buket uzatıldı
hiç sevgiyle saran oldu mu yaralarını
boşuna yaşıyorsun anlasana
insan olduğunun, olamadın farkında

bu gün bir değişiklik yap mesela
sabah erken kalkma
yapabildiğin kadar tembellik yap
canın ne zaman isterse o zaman kalk
mükellef bir kahvaltı hazırla kendine

ya da giyin üstünü çık dışarıya
git bir kahvaltı salonuna
orada yap kahvaltını gönlünce
dönerken de bir buket çiçek al kendine
hadi bu gün tamamen senin
şımarabildiğin kadar şımar yüreğim.

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278853/bu-gun-senin.html>

Gülümse biraz

[italik]

gözlerimi kıstıkça içime dolan güneş
ısrarlı denemelerden sonra başardı
ben de bıraktım direnmeyi...
daha kaç kez görebilirdim ki doğuşunu?

birkaç kumru indi dereye, kimi ikili
kimi yapayalnızdı; serçeler ve benim gibi.
her gün aynı yolu yürümek, aynı ağacı görmek
neyse ne... yürüyordum işte.

tek derdim seninle özdeşleşen
mor yapraklı o yaban papatyaları...
hala açıp açmadıklarını görmek için belki
tam umudu kesmişken, işte oradaydılar.

sabahın ayazına, güllerin nazına inat
dile geldiler bir an; bak buradayız!
üstündeki hüznü bir kenara at
yolunu gözlüyoruz, haydi gülümse biraz.

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278988/gulumse-biraz.html>

Gülmüyor yüzüm

[italik]

Bir sağanak oldum çağladım durdum
Her gün senin için ağladım durdum
Ummadığım anda, kalbimden vurdun
Ne yapsam teselli olmuyor özüm
Hiçbir güzelliğe gülmüyor yüzüm

Mor çiçekler açmış yanı başında
Gündüz hayalimde gece düşümde
Kış hüküm sürüyor bu genç yaşımda
Ne yapsam teselli olmuyor özüm
Hiçbir güzelliğe gülmüyor yüzüm

Takdir-i İlahi yazdı fermanı
Her yerde aradık derde dermanı
Ayırdılar candan can-ı cananı
Ne yapsam teselli olmuyor özüm
Hiçbir güzelliğe gülmüyor yüzüm

Bayram olur herkes kuşanır allar
Bana zehir olur tatlılar ballar
Kırıldı kanadım kalkmıyor kollar
Ne yapsam teselli olmuyor özüm
Hiçbir güzelliğe gülmüyor yüzüm

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279205/gulmuyor-yuzum.html>

Neredesin gökkuşuğım

[italik]

Varlığını bilmek avuntum oldu,
Şu garip gönlüme sevinçler doldu,
Hani hep dost idin şimdi ne oldu,
Neredesin gökkuşuğım neredesin?

Sevgi ekdim, saygı ekdim gam biçtim,
Hayat boyu türlü sınavdan geçtim,
Su diye verdiler zehirmiş içtim,
Neredesin gökkuşuğım neredesin?

Sıcakta gölgemdin, soğukta kışım,
Baharda çiçeğim, yazda güneşim,
Benim için yoktu dünyada eşin,
Neredesin gökkuşuğım neredesin?

Türlü renklerinle karşıma çıktın,
Bazen neşe saçtın, bazen de yıktın,
Şimdi yüreğimi büsbütün yaktın,
Neredesin gökkuşuğım neredesin?

Bu son satırlarım sana yazılan,
Baharda çiçek ol yine tazelen,
Varsın ben olayım bir tek üzülen,
Neredesin gökkuşuğım neredesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279548/neredesin-gokkusagim.html>

Duvar

[italik]

sen de merak ettin mi hiç
ben mi daha soğuk
senin bakışların mı
hep merak etmişimdir

bütün sırlar sendeyken
sanırım sen daha sıcak
ben daha soğuk
öyle ya, senin adın duvar
benimki bahtiyar

aman canım sen de
ha sen duvar
ha ben bahtiyar
sen cansız, ben yalnız
ikimizin ne farkı var

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279656/duvar.html>

Neden ayrıldık

[italik]

kor kor ateşlerde yanmak ne ki?
bitiremediğim hasretin, bir ağır ağıt...
gözlerimden sürgün düşerken yaşlar,
bedenim bin parçaya bölünse duymaz;
yüreğimdeki kadar hiçbir acı ağır gelmez.

gecenin bir vakti, ne işim var buralarda?
sana geldim iki gözüm, anla işte...
yine isyanlarda başta olmayan akıl,
ne yapsam, nasıl etsem avutamadım kendimi.
bir mor çiçekli toprağın,
bir de o çocuksu gülüşün çeker beni kendine.

oy gülüm, güllerimiz erken soldu...
ne vardı bu kadar acele edecek?
bize ne oldu?
şimdi sen yoksun, bana sadece hayalin kaldı.
ağlamıyorum merak etme, sadece gözlerim doldu...

oy gülüm, biz neden ayrıldık?
güllerimiz neden bu denli erken soldu?

Hatice Ak-09/03/2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281023/neden-ayrildik.html>

Yol arkadaşım

[italik]

Yine aritmi başladı yüreğimde, oturup konuşacağız
O yeni yetme meşe fidanının dibinde
Ben neler yaptığımı anlatacağım
Sen yanağımdan öpmeye çalışacaksın sinsice
Heyecandan kanatlanıp uçacağım...

Ne zaman yönelsem memlekete, ben sen oluyorum
Sen memleket, yine öyle masum, yine öyle sessiz
Bir tek ağladığımda tepki verirdin, ağlama be
Biliyorsun, sulu gözlüyüm ağlamana dayanamam derdin...

Çok olmadı yanından geleli de
Yinede çok özledim be can
Çocuklar iyi bakıyorlar düşünme o yönünü sen
Büyük oğlumuz baba oldu bize bir bilsen
Hani çok da otoriter, seni mumla aratıyor...

Bütün hesapları o tutar, küçük oğlan
Her zamanki gibi atar sorumluluğu ağabeyine
Yan gelir yatar, hiçbir şeyi de noksan olmayacak ha
Sonra bizim evin içinde küçük bir kıyamet kopar
Bunları anlatıyorum diye sakın üzülmeysin
Onların estirdiği fırtınalar, benim meltemim esince biter...

Çok özledim be can, yine dört yanımı sardı heyecan
Eskiden sabah uykularımdan sen uyandırırdın beni
Ne kadar tatlı gelirdi o uykular, bir daha çekerdim
Kafama yorganı , sen çayı demledim meleğim kalk
Deyinceye kadar, ellerini uzatırdın hadi tut derdin...

Nasıl tutmazdım ki, hem ana, hem baba hem yârdın
Arsız arsız sorardım kahvaltı hazır mı diye
Oysa sofrayı kurmayı beceremezdim
Domatesleri kabuklarıyla doğrar
Ekmeği etrafa saçar dökerdin...

İşte böyle baş tacım, gönül ilacım, yine sana geliyorum
Sen gittiğinden beri biraz deli biraz divaneyim
Ne bedenim ne ruhum yaşıyor bu dünyada
Ambulansa konulduğun anda sen değil
Kara toprağın altına giden bendim...

Sana geliyorum, göz açıp gördüğüm, ebediyen güvendiğim
Yine aritmi başladı yüreğimde, oturup konuşacağız
O yeni yetme meşe fidanının dibinde,
Ben neler yaptığımı anlatacağım,
Sen yanağımdan öpmeye çalışacaksın sinsice
Heyecandan kanatlanıp uçacak gibiyim...

Ne zaman yönelsem memlekete, ben sen oluyorum
Sen memleket, yine öyle masum, yine öyle sessiz
Bir tek ağladığımda tepki verirdin, ağlama be,
Bilirsin sulu gözlüyüm senin ağlamana dayanamam derdin

Sana geliyorum, göz açıp gördüğüm,tüm varlığımla sevdiğim
Ebediyen güvendiğim, tek dostum yol arkadaşım baş tacım...

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281970/yol-arkadasim.html>

Bizi yaktılar baba

[italik] [ikiyanayaşla]

evimize gittim baba...
keşke gitmeseydim, içim yandı.
nasıl desem sana,
üzmeden nasıl anlatsam bilmem ki?
yanmış baba, evimiz yanmış;
içindeki eşyalarla birlikte..

çay içtiğin bardağın,
abdest aldığıın ibrik,
üzerine oturduğun taş bile.
evimizin önündeki dut ağacı,
hatırlarsın işte...

meyveleri olgunlaşınca düşerdi yerlere de
"sinekler çoğaldı bu ağaç yüzünden" diye
kızarı, arada bir kesmeye yeltenirdin ya;
işte o baba... yanmış, sadece kuru dallar kalmış.
gölgesinde yıllarca barındığımız yazlığımız,
incir ve elma ağaçları da tanınmaz haldeler...
ve daha neler neler...

canlı hiçbir şey kalmamış ki!
en acısı da anamın lastik pabucunun teki
ve yarısı yanmış zeytin ağacının yeşil dalı;
ki yangına inat verdiği birkaç zeytin tanesi...
yandım baba, gördüklerim bir kez daha yaktı.
hani yıllardır yakıştıramadığım,
alışamadığım yokluğuna...

bir kez daha ağlıyorum baba;
ama bu defa, gözün gibi esirgediğin
ağaçlarınla birlikte.
sana gelmiştim baba,
ne çok isterdim güzel şeyler anlatmayı...
ama olmadı baba; evimizle birlikte
geçmişimizi, çocukluğumuzu,
anılarımızı... bizi yaktılar baba.

18.10.2009 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/286135/bizi-yaktilar-baba.html>

Dosta gidelim

[italik]

Başı boz bulutlu dumanlı dağlar
Bahar gelsin dostumuza gidelim
Yüreğim hey heyde gözlerim ağlar
Yaz gelsin de dostumuza gidelim

Yine bitiyor mu güllerin bağda
Ömrüm geçip gitti bir garip çağda
Bulut olup gel şu çöle bir yağ da
Yol çok uzun ağır ağır gidelim

Aradım yıllardır sanmam bulduğum
Her gün hasretinden bin kez öldüğüm
Ne aşikâr ne de gizli güldüğüm
Cana can verecek dosta gidelim

Ne çare ki ayrı düştük yârenden
Ucu sonu görünmedi borandan
Uzak olduk çok samimi durandan
Yürekten sevecek dosta gidelim

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287176/dosta-gidelim.html>

Muhabbet

[italik]

deniz kıyısındaım; uğuldaşan dalgalar,
karaya vurmuş bir gemi, bir iki sandal...
kumsalda bir başlarına,
aynı ben gibi sessiz ve sedasızlar.

içinde sen vardın sanıyorum,
bir de başka bir adam...
hiç görmedim, tanımam;
ama madem senin yanında,
referansı sağlam.

sabahçı barınakları neye benzer?
yalnız et ya da kemik değildir ki onlar;
yürekler vardır mutlaka; kimi durgun,
kimi birilerine dargın...
asıl yuvasını terk eylemiş ruhlar.

biliyorum; kısa anlarla oradasınız,
muhabbet için...
bakmayın bana, bel bağlamayın;
deli poyraz gibiyimdir,

gün doğarken başka, batarken başka eserim.
nazlıyımdır biraz, dilim de sivri...
sevdim mi tam severim ama
ah, bir sevebilsem;
şu "âşık olma" cinsinden...

işte yine ben konuştum,
sessizce dinledin sen.
zaten bu muhabbet de
tam bana uyan cinsten...

biraz soluklanıp,
çayları tazeleyelim istersen.
ne yapsam olmuyor;
gidenin yerine kimse konmuyor.
severim elbette insanları,
hem sevgi barındırmayan
sayılır mı insandan?

Hatice AK/23.10.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287806/muhabbet.html>

Çöllerde kaldım

[italik]

Biçare yaralı, yorgun bir yürek
Kem söz söyleyemem, neyime gerek
Kimseler kalmamış dünyaya direk
Acıyla yıkanmış hallerde kaldım

Ne bulursa insan, bulur dilinden
Mevlam ayırmasın doğru yolundan
Kimlere dost desem, tutsam elinden
Sonu görünmeyen yollarda kaldım

Nerde sevgi görse bu gönül coşar
Hatasız kul olmaz, elbette beşer
Dağları aşarken düz yolda şaşar
Adresi bilinmez ellerde kaldım

Selama durmuşlar cümle erenler
Gülistandan türlü güller derenler
Şimdi ağıt yaksın öğüt verenler
Kefenim biçildi, sallarda kaldım

Dokuz boğumlu söz, bir bir çözdürdün
Sevdanın uğruna diyar gezdirdin
Derbeder eyledin, candan bezdirdin
Can suyuna hasret çöllerde kaldım

Hatice AK/24.10.2009

Gönül dostlarının gönlünden düşen gönül damllarını hep birlikte paylaşalım mı?

..... .Sarıldım sevgiye canı gönülden
..... .Çektiğim acılar yarin elinden
..... Severdim o dostu, inan gönülden
..... Gönülden yaralı bir kuşa döndüm.....Ahmet Umut

'Uzadı bu yollar vermez cananı
Onsuz geçirmezdim günde zamanı
Neylerim ben artık tendeki canı
Özlem kokar iken dillerde kaldım'.....RABATLI

Yarimden ayrırım hallarım yaman
Nicedir gitmiyor başımdan duman
Feryadı fiğanla diledim aman
Halımla eynen dillerde kaldım.....Eş:)Hülya

Gün güne kavuştu, sen neden yoksun
Saçlarıma konan, kopmayan aksın
Eşin yoktur senin, dünyada teksin
Gelmediğin her gün, dillerde kaldım.....Türkan DİNÇER

Bir gün buralardan geçersen,
Kendine has değer biçersen,
Yürek severken hemen seçersen,

Gelecek diye buralarda kaldım.....Hakan KURTARAN

HOŞ BİR SEDA

yaşananlar hoş bir seda kalsada mazide
artık sizler varsınız yaşanacak bu ömürde
şu gizemli hayatın sırlar aleminde
gerçekmiş gibi düşlere aldandım kaldım...
KAŞIF KANİ ERTÜRK

O yar değilmiydi adına mektup yazdım
Tohum atacak diye toprağı kazdım
Mevsim mevsim soğuk ayazına yandım
Herşey benim deyince şaşırđım kaldım!....Hüseyin ZENGİN (kehya)

yaralı yorgun yürek
acıyla yunmuş gönül
yalan neyime gerek
sancıya yonmuş gönül

bulduğunsa yolundan
kaybolduysan dilinden
dostum tutsam elinden
tacıyla konmuş gönül

uzun yollardan koşar
dağ aşar düzde şaşar
sazın telinde coşar
geceye sunmuş gönül

erenler selam salın
yarenler kelim alın
dost sağlıcakla kalın
heceye donmuş gönül

ozan efe söz heyle
çok söyleme öz söyle
sevgiliye göz eyle
ecele dönmüş gönül.....ramazan.efe

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/288532/collerde-kaldim.html>

Sen olmayınca ölmüyorum

Bir pencere açılır seyre dalardı gözlerim,
Uzaktan uzağa şekiller çizer,
Sevdiğim imgelerle süslerdim yüzünü,
İçimde bir heyecan, hep sana gelmek
Hep seni yazmak isterdim...

Saklamazdım, dostça sevdiğimi hep söyledim,
Seviyorum demek yetmezdi, yetmemeliydi,
Göstermeliydim sevgimi ve görmeliydim sevdiğimi,
Yürek çarpıntıları olmalıydı mutlaka,
Coşku, heyecan ve duygulu bir fırtına...

Kapandığında perde merak edilirken arkasındaki silüet,
Resimler ayan beyan çıkınca ortaya,
Kayboldu gizemler, bitti perdedeki gölgeye ilgiler.
Sıradanlaştı bütün sohbetler, azaldı merhabalar ve
Gözümü açtığım anda gördüğüm turuncu satırlar...

Meşguliyetlerde iyiden iyiye artmıştı hani,
Alnımıza kader diye yazılan bir kelam,
Taraftan verilecek bir selam yeterdi oysa.
Hatta selam vermek lütuftan sayıldı,
Dost olarak taçlandırdığımız sevgi masalı,
Neden bu kadar çabuk ve hazin sonlandı?

Hani soruyorsun ya,
Seni sevdiğimi, biliyorsun değilmi? Diye.
Sevdiğimi bilmezsen, iyi olamazsın diyorsun ya,
Belki doğru ama sıradanlaşmayı önleyemedi yinede,
Şairin dediği gibi "Şimdi Sende Herkes Gibisin"
İyi olmasam bile, sen merak etme beni,
Artık baş etmeyi biliyorum duygularımla,
Hayattayım, sen olmayınca ölmüyorum ...

Hatice AK
27.10.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289684/sen-olmayinca-olmuyorum.html>

Hani sen vardın

[italik]

hani sen vardın; güneşle birlikte
sabahlarıma ilk gelen.

hani sen vardın; çalışma masamı
çiçeklerle süsleyen.

hani sen vardın; beni uzak bahçelerden
gizlice izleyen.

hani sen vardın; yüreğim kadar dost,
bendeki ikinci ben.

hani sen vardın; biraz geç kalsam
sitemlerle bekleyen.

hani sen vardın; bir gün görünmesem
özlediğini söyleyen.

hani sen vardın; türlü renklerinle
beni güldüren.

hani sen vardın; "seni seviyorum,
sevgimlesin" diyen.

hani sen vardın.
ben yokken de vardın ama
benim, hiç benim olmadın ki sen.

artık sen yoksan ve hiç olmayacaksan,
ben de olmam;
ben olamam ki ben.

20.10.2009/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290545/hani-sen-varadin.html>

Üstü kalsın

[italik]

Dün Doğdum
Sevgi Varmıydı
Hamurumda
Bilmiyorum...

İnsana Olan Sevgim ve
Saygım Uğruna
Bugün Öldüm
Gidiyorum...

Üstü Kalsın
Hepsini Sana Bıraktım
İhtiyaç Duyduğunda
Yaslanırsın...

Hoş Kal ...
Hoşça Kal ...
Mutlu Ol...

Hatice Ak
01.11.2009

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/291286/ustu-kalsin.html>

Aşkı öğrendiğimizde

[italik] [ikiyanayaşla]

okul bahçesinin duvarlarına tünerdik
telgraf kuşları misali her birimiz
karıştırdık erkek kız demeden
ve bilgimizle yarıştırdık
kim iyi not alacak kimyadan biyolojiden

eğretili otlarının yaşamıydı konumuz bazen
bazen terliksi hayvanlar geçerdik dalgamızı
sıra edebiyata ve otuz beş yaş şiirine gelince
genç olmanın keyfini sürerdik neriman öğretmene nazire

bir de sigaraya alışmıştı okul müdüründen gizlice
aslında yoktu cepte sigaraya verecek harçlık
kimi çocukların durumu iyiydi yapardık otlakçılık
bir erkek bir kız bir arada görseleler hemen derlerdi
bu oğlan vallah billah bu kıza âşık

hani muhakkak olmuştur öyleleri belki de
ben görmedim okul arkadaşıyla evleneni yine de
konuşurduk hep havadan sudan kızlı erkekli
döner dolaşır söz memleket meselelerine gelirdi
kimimiz sağcı olurduk kimimiz solcu
iki lafla kurtarırdık memleketi kaçardı ipin ucu

hiç düşünmemişiz o zamanlar ne olduğunu aşkın
el ele tutuşan iki kişi görsek bakardık şaşkın şaşkın
bizim kötü alışkanlığımız iyi bir insan olarak yetişmek gayesiydi
bir de babamızın bize verdiği emeği heba etmeden mektebi bitirmektir
işte böylece geçip gitti yıllar bize kalan şimdi elde sıfırlar

her şeye rağmen ayrılmadık Atatürk'ün izinden
bizimkisi memleket ve bayrak aşkıymış
insandık elbette kişisel duygularımız da olacaktı bir zaman
vazgeçmiştik insanlık için dünümüzden ve bugünümüzden
yaşansa da yaşanmasa da aşkı öğrendiğimizde
çok geç olmuştu ve artık biz aşka âşık olmuştuk

03.11.2009 / hatice ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/292018/aski-ogrendigimizde.html>

Şiirin kanadında açan çiçekler

[italik]

çatıda yuva sıcaklığı
birbirine sokulmuş sessizlikler
usul usul dökülen kelimeler
kuşlar el ele tutuşur bu mevsim
sen
tam o boşluğa düştün

kurgu başlıyor
hava keskin, hava soğuk
bahçede ayak izlerin bile yok
sahi
neredeydi senin gölgen

yürüdüm
alfabesi çiçekten bir bahçede
hepsi birbirinin aynısı
sevgi dedikleri o tek renkli motif
binlerce ayrı tonda

uzakta bir karaltı
bizi izleyen o tanıdık yabancı
yaklaştıkça ufalan, uzaklaştıkça sen olan
neden bu ani gidişler
gökyüzü ağırlaşıyor

korkuyorum, biliyorsun
aklımın kapattığı kapıları
yüreğim omuzluyor
sevmek... biraz da uçurum kenarı

yorgunum
yeniden başlamak için fazla eski
minicik bir tebessüm uğruna
bir kez daha kırılmayı kaldırmaz
bu göğüs kafesi bağışla beni
şiirin kanadında açan çiçekler
hepsi sende kalsın

Hatice AK/05.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/292572/siirin-kanadinda-acan-cicekler.html>

Dost denince sen gelirsin aklıma

[italik]

bazen düşünüyor insan, ben neyim şu dünyada?
var mıdır yerim yurdum, hani bir sevenim...
düşünürdüm nicedir, örneğin bir dost
hep özlemini duyduğum...

hemcinslerimle çok yakın olamadım
nedendir bilmiyorum; ya onlar beni anlamadı
ya ben onları anlamakta yetersiz kaldım
farklı olan bendim biliyorum:
az konuşan ama bir o kadar sivri dilli...

okul yıllarında da böyleydi bu
ser verdim, sır vermedim kimseye
omzuna korkmadan yaslanabileceğim
bir arkadaş olmalıydı benim de...

uzun uzun yokladım bugünü ve geçmişini
yoktu en ufak bir iz, gelmedi kimse
ta ki hatırlayana dek o gece sızlayan dişimi
aklıma tek sen geldin, elinde bir novalgine...

yine saydırdın dualarla gelmişini geçmişini
"bana anlat beni" dedim, "yok" dedin "anlatamam"
"eksik kalır bir şeyler, başlamayayım..."
bir anadan doğmuşçasına sokulur birbirimize
uyurmuşuz ya; ben, sen ve bizim oğlan...

ben en çok seni severdim, sen sever miydin?
bunu hiç düşünmedim, çünkü sen ağabeyimdin
metazori sevecektin...

geceleri kalkar bakarmışsın bize
uykumuzda kederlerimizi kovmaya çalışmışsın
oysa biz hiç sormamıştık sana:
var mıdır bir ekşiğin, anlatamadığın derdin?

utangaçtım, her derdimi ağlayarak anlatırdım
ya da ben öyle sanırdım, sen söyleyene dek...
meğerse gözlerim anlatırmış her şeyi
bakmasını bilene...

ve sen kazım abi;
on dört yaşındaki diş sızım nasıl oturduysa yüreğime
tam da öyle, baş konuğum olmuşsun
çünkü dost denince sen gelirsin aklıma...

05.11.2009/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/292848/dost-denince-sen-gelirsin-aklima.html>

Öğrendim

[italik]

önce seni sevmeyi öğrendim,
sonra kaybedebileceğimi...

hiç istemediğim o son dersi;
sensiz de yaşanabileceğini,
onu da sen öğrettin.

nasıl olduğumu sorma artık.
öğrendim işte;
yaşayıp gidiyorum...

tabii,
buna yaşamak denirse.

05.11.2009/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293073/ogrendim.html>

Gitmesen ne olurdu

Ne olurdu; akşam eve döndüğümde
Kapıyı açan sen olsaydın, elimi tutan
Nefesiyle ısıtmaya çalışan
Anahtar taşımasam ceplerimde ne olurdu...!!!

Neden yoksun? Yetmez mi beklediğim yolunu
Bu kadar çok mu sevdin ölümü
Haydi CAN yalvarıyorum ya gel, ya gel de
Bitsin bu ayrılık bu ızdırap bu özlem
Gel desen ne olurdu ...!!!

Sarılmıyaydım yastığına, özlemeseydim kokunu
Bir tek yüreğimi alıp götürdün ya
Bedenim ruhsuz, ruhum huzursuz
Koymasaydın ardında, alsaydın yanına
Sarsaydın kollarınla ne olurdu...!!!

Gitmesen ne olurdu...!

Hatice AK
06.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293533/gitmesen-ne-olurdu.html>

Hiç bir şeyim olma benim

[italik]

hiçbir şeyim olma benim;
güneş ol mesela,
aydınlat dokunduğın ne varsa.

çiçek ol, besle arıları
yağmur ol, toprağın
susuzluğunu dindir...

hiçbir şeyim olma;
bir ağaç ol,
kuşlar sığsın dallarına
kaya ol, gölgede dinlensin bir yabancı

sevgi ol, saygı ol
yüreklerle sızan
o ince sızı ol.
hiçbir şeyim olma benim;
ama en sevdiğim o demli an gibi,
avuçlarımı ısıtan sıcaklık ol.,

elimi tutacak bir güven,
omzuna yaslandığımda
dünyayı unutturacak bir sessizlik...

benimle gül, benimle ağla
ama ille de
yürekli bir dost ol.
bu yeter.

Hatice AK
10.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294490/hic-bir-seyim-olma-benim.html>

Hakkını helal et usta

[italik]

hani sen gülünce diyordun ya usta;
"küçük bir çocuk bağdaş kurar yüreğime,
kıpır kıpır olurum, sığmaz içim içime..."

hani sen ağlayınca
fırtınalar kopar yüreğimde diyordun ya;
artık ağlamıyorum be usta, alıştım galiba.
sen gibi ben de öldürdüm yüreğimdeki seni.

kesin çözümmüş; bunu da öğrendim sayende.
hani sesini duyunca diyordun ya usta;
"bütün yorgunluğum gider, kuşça hafiflerim.
sarılır birkaç kelimeye, örterim geceyi üstüme.

hayalini bulutlara asar, bir yıldıza takılırım,
masal ülkesine sererim minderimi, öyle yatarım."
boş ver be usta, bunların tümü laf kalabalığı.

paha biçilir mi hiç onca paylaşılanlara?
hani dostluk diyordun ya usta;
her söyleneni doğrudur sandım.
tek doğru, insanın kendi doğrularımı.

kusur sayma be usta; usta da olsan,
zaafların yüzünden sen de yanıldın.
neden diye hiç sordun mu be usta?
ben seni ne çok sevmiştim oysa.

yine de seviyorum kendi dünyamda;
masumca, karşılıksız, ıssızca ve dostça.
anla be usta; güneş balçıkla sıvanmaz,
haklı-haksız mutlaka çıkar ortaya..

ellerine tutunmuştum be usta, yüreğine belki de.
hani "tuttuğum eli bırakmam" demiştin ya;
inanmıştım sana, kardeşçe bir sevgiydi bizimkisi.

şimdi her ne kadar yıpratılmış olsa da;
tebessümle yad edeceğim dostlarımdan birisin.
ne olur ne olmaz; yine de hakkını helal et usta.

11.11.2009/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294702/hakkini-helal-et-usta.html>

Yar diyememki

[italik]

Kanadım kırılmış, bozulmuş yuvam
Bulunmaz kimsede derdime devâm
Güneşim doğmamış bulutlu havam
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

Sevgim özümdedir değil sözümde
Dünyanın nimeti yoktur gözümde
Güllerim dikenli, bağım bozumda
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

Kimseye açmadım gönül kapımı
Yaradan da böyle yapmış yapımı
Büyüklük eylemem belli çapımı
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

Ben de sevdim seni, insanım bende
Mevsim güze dönmüş bilesin tende
Ne bulmayı umdun bu viran canda
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

Gönül sevmiş ise, dinlemez ferman
Kesilir yürekte dizlerde derman
Vefa bekler her an sevdiği yârdan
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

İşte budur benim arzı-ahvalim
Bende bir insanım sanmayın zalim
Seviyorum deyip edemem zulüm
Bu halimle sana yâr diyemem ki
Gel gönül yaramı sar diyemem ki

Hatice AK/14.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/296413/yar-diyememki.html>

Gözlerin doğar gözlerime

[italik]

gün düşünce ufuktan
zifiri karanlık olur yüreğim
düşlerim kapkaranlık...
sonra, gözlerin doğar gözlerime

bütün koyuluklar aydınlanır
bakışların sarar yalnızlığımı
sığınırım şefkatinin kollarına
sel olur gözyaşlarım durduramam
gözlerin doğunca gözlerime

sabahım herkesten erken olur
bir güvercin konar pencereme
seni gelmişsin sanırım
gözlerin doğar gözlerime

hisset... yine baş başayız
hiç olmadığımız kadar vurgun
hiç olmadığımız kadar yakın
o kadar hasret, o kadar uzak...

yine gözlerin doğdu güneş gibi, bak!
söyle bana bu hasret fırtınası
dindiğinde... geriye ne kalacak?

18.11.2009-haticeak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297276/gozlerin-dogar-gozlerime.html>

Söz vermiştim

[italik] [ikiyanayaşla]

bir söz vermiştim
ağlamayacaktım
tahmin ettiğimden zormuş tutmak

nerede taze kazılmış bir toprak görsem
sen gelirdin aklıma
karışırdı toprak kokusu senin kokuna

başımı kaldırıp bakmazdım
aya ve yıldızlara
boynum bükük
ayak uçlarıma bakarak yürürdüm

yürekten gülmeyi de unutmuşum
bu akşam kaldırdım başımı
ayak uçlarımdan gökyüzüne baktım
pırıl pırıl yıldızları gördüm
içlerinde seni

bugün bir söz daha verdim
boynu bükük duruşum
seni kaybettiğimdendi
şimdi başı dik gezmeli
kol kanat olmalı
iki yavruma dedim

18.11.2009 / hatice ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297556/soz-vermistim.html>

Dört mevsim

[italik]

bir yaz günüydü
hava sıcak mı sıcak
işten gelmişim çok da yorgunum hani
mecalim kalmamış kolumu kaldıracak
güçlkle taşıyordum ruhumu bedenimi
epeyce zorlanarak

sonbahar
hazan renkli yapraklarla giyinmiş
kimsesiz parkta oturmuştum bir banka
zihnimde dolanan zehir zemberek kaygıları
tek başıma kovmaya çalışırken
düşmek üzereyken kirpiklerime asılı gözyaşlarım
tutuyordum kendimi

kış
her yan kar buz
yağmur da yağıyor usul usul
ıslanıyorum... ve oldukça mutsuz
su çekmiş pabuçlarım
ayaklarım donmak üzere
unutuyordum kendimi, bırakıyordum kadere...
ilkbahardı artık

bir el dokundu omzuma, "gel" dedi
"gel otur yanıma, şimdi anlat bana
nedir seni böyle düşündüren
istersen bir şeyler içelim
çay kahve ya da su, hangisinden..."

gizemli bir dokunuş sardı tüm bedenimi
sırıldım dertlerimden hüznlerim dağıldı
çoşuverdi yüreğim mutluluktan sarhoştum
kendime geldiğimde yoktu yanımda kimse.
gördüğüm güzellikler bir rüyaymış meğerse...

Hatice Ak/19.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297671/dort-mevsim.html>

Taşkın gönlümden

[italik]

Yine ılgıt ılgıt taşdın gönlümden
Sellerine kattın gördün mü bilmem
Bir veda busesi aldın ömrümden
Zavallı halime güldün mü bilmem

Yine ılgıt ılgıt taşdın gönlümden

Yol yakinken dedin, gelme dön geri
Olmuşken aşkınla garip serseri
Gecelerim kayıp, günüm firari
Hayal ile düşün, böldün mü bilmem

Yine ılgıt ılgıt taşdın gönlümden

Badem ağaçları çiçeğe durdu
Gülün tomurcuğu hep seni sordu
Kararan yapraklar bahara erdi
Beni yüreğinden sildin mi bilmem

Yine ılgıt ılgıt taşdın gönlümden

Adın dua gibi düşmez dilimden
Daha ne diyeyim anla halimden
Ölüm gelse ayıramaz yolumdan
Ayrılık marşını çaldın mı bilmem

Yine ılgıt ılgıt taşdın gönlümden

Hatice AK
19.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/297789/tastin-gonlumden.html>

Köse ile tekir kedi

[italik]

Bizim evin bahçesine yerleşmiş tekir kedi;
Kapıcıya çok yakın, hemen kapının dibi.
Kırık dökük bir divan, birkaç sandalye de var,
Oluvermiş Tekir'e han, hamam ve saraylar
Eh, bu kadar konforu bulmuşken bizim kedi,
Boş duracak değil ya, izdivaç yapıverdi...

Altmış-yetmiş gün sonra, minik üç tekir daha,
İzin mizin almadan daldılar aramıza.
Onlar da büyüdüler biraz güle oynaya;
Yavrunun biri tekir, bir diğeri sarmandı,
Diğeri kırçıl renkti, bedeni iri yarı...

Bu arada sıcaklar arttı mevsim gereği,
Bahçede hak sırası gelmişti kendisine.
Köse kovdu onları, hem de pisi pisine!
Elinde bir eldiven, uzun zaman uğraşıp,
En sonunda kıstırdı biçare kedileri...
Bir çuvala doldurdu, götürüp koydu parka,
Yanlarına bırakıp bir haftalık nafaka.

"Al bakalım kedicik, işte yemek işte park;
Bebeklerin yanında yat, otur keyfine bak!"
Fakat döndü geriye yavrularını arar...
Bu duygusal yakarış bize de verdi zarar
Uzun zaman ağladı, bağırdı ya nafile;
Duymadı feryadını yavrular, bir an bile.

Hepimiz çok üzüldük kedinin bu haline,
Başladık bir ağızdan kızgın laflar etmeye:
"Bu kediyi üzdün ya, Allah seni ne yapsın!"
Yüzündeki sakalın bitemedenden dökülsün
Akşam vakti aniden dışarıda gürültü;
Damdaki asmalarda bizim kedi göründü!

Yanında yavruları, nispet yaparcasına,
Kösenin yazlığında ona bakarcasına...
Bu kaos da böylece mutlu sonla kapandı;
Kediciıklar keyifle salıncakta sallandı...

Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298187/kose-ile-tekir-kedi.html>

Akasyalar açarken

[italik] [ikiyanayaşla]

bahardı o zamanlar hem mevsim hem biz
salkım salkım çiçekler gibiydik yoktu taşamız derdimiz
ve okulumuzun bahçesinde akasya ağaçlarımız
çoşkuluyduk işte memleketimizdi tek sevdamız

yerimizde duramaz çağlardık ırmaklar misali
delikanlıydık kaynardı yüreğimiz kısacası
kanımız akadursun damarlarımızda deli deli
bir öğretmenimiz vardı yüzünü gören cennetlik

birkaç soru çözdürmeye girerdi dersimize
sadece biz yan gelip ense yapmayalım diye
karşılıksız bırakmadık bir baltaya sap olamadık
etiketsiz kaldık bir plakaya dahi yazılamadık

etiketimiz mi olmadı adam mı olduk yoksa
vallahi ne kimsenin ahını aldık ne malını çaldık
ne gözümüz oldu kimsenin parasında pulunda
ne ovasında düzünde ne oğlunda kızında

malum öğretmenden yediğim tokat ise hâlâ aklımda
mesele ders de değildi sağcılık solculuktu ya
küçük düşürülmüştüm birçok söz söylenirdi ama
terbiyem müsaade etmedi bakakaldım şaşkınlıkla

işte böyle hep kavgayla başlar dostluklarım
bazen çok kırılır bazen de kırarım
sonra oturur kendi kendime bir güzel ağlarım
yine de geçmez ise kahrım anama mektup yazarım

zaten doğarken de ağlamış bağırıp çığırılmışım
daha o zamandan anamla başlamış kavgacı yanım
ne vardı biraz daha yatsaydım şurada
neden dokuz yıl değil de dokuz ayda getirdin dünyaya diye

her kimle kavga etsem sonunda dost oldum ama
bir tek matematik öğretmenimi affedemedim
bu yüzden akasyalar ve baharlar çok koyar bana
yine de en sevdiğim ağaç ve çiçektir akasya

20.11.2009 / hatice ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298353/akasyalar-acarken.html>

Tadım tuzum yok usta

[italik]

Yazmanın da okumanın da
Tadı tuzu yok, eskisi gibi
Ne bir heyecan nede telaş
Bir buruk gülüş anlayacağın...

Sayfama her ne zaman baksam
Bir yalnızlık, bir karamsarlık
Bir şeyler yalnız ama nedir
Sen biliyorsan bana da söyle...

Bir atalettir sarmış ruhumu
Sende aynısını yapıyorsun
Damarıma basmıyorsun artık
Yoksa dostluğumuzu mu yitirdik...

Yazmayayım diyorum aslında
Yazdıklarımda bir şeye benzemiyor ya
Yazmasam da üzölmeyeceğim hani
Bir ara bırakmıştım da sayfamı...

Oyuncağımı elimden almışlar gibi
Günlerce üzölüp, küsmüşüm herkese
Ama bu defa gerçekten hiç keyfim yok
Yani bırakıp gidersem eskisi kadar
Üzölmeyecekmişim gibi geliyor...

Zaten sen inandırmıştın güzel şeyler yazabileceğime,
Boşuna emek verdin, boşuna UĞRAŞTIN USTA
Çok teşekkür ederim,
Fakat; Benden değil şair, hiçbir halt olmaz
Anlayacağın Tadım Tuzum Yok Usta...

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298596/tadim-tuzum-yok-usta.html>

Günün kutlu olsun öğretmenim

[italik]

Fizik olarak iri kemikli
Güçlü kuvvetli, biraz tombulca
Yüreği güpgüzel bir insandı
Erişilmezdi, çok büyüktü çocuk aklımda...

Beş sınıflı bir derslikte
Otuz kişiden mütevellit
Bir köy okulunun
Öğretmeniydi Aypirin hoca...

Ne zahmetler çekermiş bizlerden
Bu dünya güzeli insan, şimdi anladım
Özel bir günü bile yoktu
O zamanlar kutlayamadım...

Kırk yıl sonra da olsa
Hiçbir şey için geç değildi
İyi ki vardın, ellerinden öpüyorum
Öğretmenler günün kutlu olsun
Sevgili Öğretmenim ...

Hatice AK
24 Kasım 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299481/gunun-kutlu-olsun-ogretmenim.html>

Anlatamıyorum

[italik][ikiyanayasa]
[italik]

Pırıl pırıl güneşe uyanan bir bahar sabahı serinliği,
Gül yaprağına düşen çiy damlasının berraklığı,
Kelebeklerin kır çiçeklerinde uçuşurken aldığı haz,
Susuzluktan çatlayan toprağı okşarcasına yayılan su gibi...

Dalda kalan son yaprağı kavururken kızıl güneş
Ve bütün umutlar yönünü umutsuzluğa dönmüşken,
Nedir anlamı yüreğimdeki bu meltem esintisinin?
Okyanuslar gibi derin ve hülyalara salan bu duygu...

Sağlam dur yüreğim, kaptırma kendini birdenbire!
Değilsin sen bir papatya, hercai ya da menekşe.
Sağlam dur ki sevdana duyduğun hüzün az olsun,
Hüsrana uğradığında duyacağın hüzünden...

Anla işte, korkuyorum yabancısı olduğum duygulardan;
Badem ağaçları misali bu vakitsiz bahar neden?
Biliyorum, yine yetim kalacak sevda şiirlerim...
Biliyor ve hissediyorum ama gel gör ki,
Yüreğime anlatamıyorum.

25.11.2009 / Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299892/anlatamiyorum.html>

Masallarımı geri ver

[italik]

bugün her zamankinden
erken kalkalım seninle;
içten bir günaydınla
selamlayalım birbirimizi.
sarılsın yüreklerimiz,
ve hiç konuşmayalım...

olur da ayrılırsa yollarımız,
"ne güzel günlerimiz oldu,
hiç konuşmamıştık" diyelim.
el ele tutuşmadığımızı,
yürek yüreğe bulduğumuzu
bir tek biz bilelim.

lunaparka gidelim;
salıncakları izleyelim...
çocuk olalım bugün,
oyunlar oynayalım.
pamuk şeker yiyelim,
korku tüneline
usulca sokulalım birbirimize.

yine geldik masal çizgisinin sonuna;
sen bir ucunda, ben diğer ucunda...
ne çıkar öyle olsa da;
çocuk masalları hep tatlı biter.
bayram bittiğinde
masallarımı geri ver.

27.11.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/300597/masallarimi-geri-ver.html>

Sakin bir daha sevme

[italik]
ne çırpınıp duruyorsun yüreğim
beş para etmediğini biliyorsun
ne sevmeyi becerebildin adam gibi,
ne sevlmeyi...

uslan artık, dur durduğun yerde
oyun final oyunu, perde son perde
madem beceremiyorsun
sakin bir daha sevme

04.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/303819/sakin-bir-daha-sevme.html>

Adını aşk koydu

[italik] [ikiyanayaşla]

Sonbahar hızla sarılırken kışın kanatlarına,
Ağaçlar inadına bahar ister gibiydi.
Toprağa düşen yaprakları okşadı güneş son bir kez daha...
Parktaki ahşap masa ve taş bank beklerken beni;
Hüzünlü, sessiz ve kimsesizdi...

Sanki "Gel," diyordu, "gel paylaşalım yalnızlığımızı,
İkimizde de tesellisi ve telafisi olmayan ince sızı...
İstersen bir de çay ısmarlarım sana,
En sevdiğin sözcükleri kazırsın bir köşeme
Tabii varsa..."

Teslimiyet içinde yaklaştım yanına,
Sevgiyle aldı ellerimi avuçlarına...
"Hadi yaz," dedi, "yaz içinden geçenleri."
Neler geçmiyordu ki... Hiç gerçekleşmeyecek düşler,
Hüzününü bir tül perdenin arkasına saklayan gülüşler
Ve nice, nice vazgeçişler...

Elimdeki kalem, rastgele gezinirken ak sayfada,
Birden üç harfe takıldı kaldı masada.
Yazmak istedikçe o bir yerlerden kopuyordu;
Beni üç kurşun gibi, üç harfle yüreğimden vurdu...

Bu öykü bir sonbaharda yaşandı,
Sırtüstü çimlere uzanan yapraklar olanlara tanıktı.
Silah sesini bir ben duydum, bir de onlar duydu;
Üstelik yüzüme gülümseyip adını da aşk koydu...

14.12.2009 / Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306176/adini-ask-koydu.html>

Gel desem gelirmisin

[italik]

henüz ağaçlar tomurcuklanmadı
ve durulmadı derelerden akan sular.
kış kaybetse de ağır ağır etkisini,
hâlâ üşütüyor rüzgâr çatı saçaklarını...
serçeler yuvalarına taşırken saman çöplerini,
sen neredesin?

patika boyunca açan püren çiçekleri,
dokundukça ellerimize ağlıyor yürekleri.
günün ilk ışıklarıyla dolmuş arılar
mersin çiçeklerine;
kaybettikleri bir şeyi arar gibi...

desem ki gel bul beni ve tut ellerimi,
bak; karışmış birbirine papatyalarla gelincikler.
kır çiçeklerinden taç yap, tak ellerinle saçlarıma...
hayal bu ya, olmaz... olmaz...
sen neredesin?
gel desem gelir misin?

Hatice AK/15.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306393/gel-desem-gelirmisin.html>

Güneşim ol

[italik]

yürürken bir başımıza sessiz kaldırımlarda
yağmur damlaları okşasın saçlarımızı
su birikmiş çukurların üzerinden atlarken
seyret... tepeden tırnağa süzölen
umutlarımızı.

ben şemsiye almamış olayım yanıma
sen fısılda sessizce;
yanaklarıma düşen damlaları kıskanıp sor:
"ıslanmışsın... sığınmak ister misin?"

sonra havadan sudan konuşalım biraz
sor bana; "işin neydi bu havada?"
beni nasıl, ne zaman fark ettin ki?
değil miydin o kalın perdenin ardında?

bak, kapandı hava yine; kar yağacak galiba
karanlık içimi burksa da ne gam, sen varsın ya...
dünyamı aydınlatan, içimi ısıtan varlığımla
tut elimi; sınıksıkı, kopmamacasına.
güneşim ol, al cennetine
aydınlat ömrümü
sıcaklığın, sevgin ve şefkatinle

Hatice Ak/16.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306756/gunesim-ol.html>

En deli günümdeyim

[italik]

En deli günümdeyim bugün;
Gidin başımdan kara bulutlar
Kayıp zamanlar ülkesindeyim
Buzdağları çöktü düşlerime
Gidin başımdan; kalbinizi kırabilirim...

En deli günümdeyim bugün;
Doğma güneş, gülme yüzüme ay
Mor menekşe, açma çiçek çiçek
Kasımpatı, sen de arabanı çek
Vazodaki gül, bakma boynu bükük
Gidin başımdan; kalbinizi kırabilirim...

En deli günümdeyim bu gün;
İstemiyorum türküleri dinlemek
Biliyorum, her biri yüreğime işleyecek
İçlerinde seni seviyorum cümleleri geçecek
Duymamak dinlememek için ya evi terk edeceğim
Ya onlar beni kahredecek...

En deli günümdeyim bu gün;
Belki de gidip kuytu bir mekânda
Tek başına kafa çektirecek
Zamanla bu karabasan mutlaka geçecek
Ama benden neler neler alıp götürececek
Bir şey sormasın hiç kimse
İstmeden de olsa kalbinizi kırabilirim...

Hatice AK
18.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/307624/en-deli-gunumdeyim.html>

Sustun

[italik]

erguvan mevsimiydi tanıştığımızda
sen her defasında değişik bir buket sunardın
adını bilemezdim çiçeklerin
sen anlatırdı

mevsimler boyu her çiçekten bir buket yaptık
yüreğimizin en mahrem köşelerine sakladık
yoktu aralarında kasımpatılar
belki bu yüzden ayrı iklimlerde kaldık

en keyifli kaçamaktı çay fasılları
düşlerde el ele bir gemi güvertesinde
rüzgar yüzümüzü öperken
ben dağılan saçlarımı toplardım

sen gözlerime bakarak yıkardın beni
sevgi sağanağınla
şimdi ne kasımpatılar
ne ortancalar ne papatyalar

ne akşamüstlerinin hüzünlü sarhoşluğu
geçiremez beni kendimden
seni özlemek kadar
sahi kasımpatılardan söz etmiş miydik

papatya falına bakmış mıydık hiç
sırtımı sırtına yasladım
yanımda olduğunu düşünüp
falıma baktım

bende hep seviyor çıktık
sende...
sustun
istersen söyleme
biliyorum

Hatice AK/21.12.2009

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/308639/sustun.html>

Gazi şehir

[italik]

Devlet memurlarına sürgün yeri derlerdi
Bense hep hayranlık duyardım öyküsüne
Fransızlar kuşatmışlardı şehrin her yanını
Ekmek yok su yok, Şahin Ağa savunmada

/..Penceresi perdeli, çiçek açmadı zerdali../

Zerdali çekirdekleriydi aşları ekmekleri
Çekirdeklerle doluydu Halep Pasajının altı
Ve sumak yaprakları olmuştu katıkları
Açlıktan kırılırsalar da bırakmadılar mevzileri

Aç kalmamak için öğütmüşlerdi bir tutam
Buğdayla sumak dalını, hepsi de silahlanmıştı
Kızı, kızanı, yaşlısı ve gelini
Ben Antepliyim demişti Şahin Ağa
Şahinim demişti, Şahinim Ağam

Mavzerinin mermisi bitmişti, yoktu yenisi
O yük olduğunu haykırıp omzuna
Yumruklarıyla dövüleceğini söylemişti
Ve düşmana inat köprübaşında
Memleket türküleri söyleyeceğini

Sürgün yeri derlerdi memurlara oysa
Onca yıldır ekmeğini yemişken
Nasıl nankörlük edilir ki Gazi Kent sana

Hatice AK/25.12.2009

25 Aralık 1921 Gaziantep'in Düşman İşgalinden Kurtuluşu...
Kutlu Olsun Gaziantep'lilere ve Kendini Gaziantepli Görenlere...

Saygılarımla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/309958/gazi-sehir.html>

Nergisler

[italik]

bizim çiçeklerimiz;
köklerinden kopartılıp
saksılarda tutsak edilmemeli.
özgür olmalılar beyaz güvercinler gibi;
doğada, doğal ve katışıksız...

sevgimiz; el değmemiş
dağ yüceleri gibidir.
kekik kokulu makilerde gezinmeli,
ceylanlara yoldaş...
akdeniz'i eteklerine oyalayan
torosların doruğunda;

adı biz gibi olmalı...
bizden biri; asi ve mavi!
gölgesi koylara vuran püren çiçekleri,
mersin dalları gibi...

siz yabancı nergisleri bilir misiniz?
yalçın kayalıklarda açan mor sümbülleri...
bilir misiniz; bizim çiçeklerimiz çiçekçilerde solar.
tıpkı sevdamız gibi;
sahip olmak zordur,
terk etmekse olanaksız...

Hatice AK/27.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310661/nergisler.html>

Yeni yıl kutlu olsun

[italik]

İyi niyet hoşgörü, mutluluğun emeli
Ne para, ne mal-mülk, sağlam tutmaz temeli

Bir Piyango bileti, belki şans getirecek
Yıllar yılı düş olan, hayal olacak gerçek

Kurumlara yararı, düşünülenden çoktur
Herkes ışık verir, kendisine pay yoktur

Çocuk Esirgemeye, Savunma sanayiine
Yatırılır bütçesi, her ay peşi peşine

Yılbaşı havalanır, Ak Güvercin göklere
Piyango reklâmları, konur bütün tak'lara

Sokaklarda bayiler, umut dağıtır bize
Çokça şanslar dileriz, dostlar şimdiden size

Bu bir şans oyunudur, umarız çıkar deyin
Bana çıkmaz demeyin, şansınızı deneyin

Bir bilet almak ile, güç verdiniz bizlere
Yeni Yıl Kutlu Olsun, İnsanlığa Herkese

Hatice Ak
29.12.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311385/yeni-yil-kutlu-olsun.html>

Yanarsın Gönül

[italik]

Dinler isen nasihattir bu sözüm
Fazla havalanma inersin gönül
Dünya ölümlüdür, sakın kalp kırma
Dört kollu tabuta binersin gönül

Fazla yüz göz olup, kırılma fazla
Hiç görülmemiş ki yetinen azla
Ömrün geçirmişsen, nazla niyazla
Ben ne yaptım diye sorarsın gönül

Dostluk bir ateştir, zordur tutması
Birlik olup bir yürekte atması
Dil yarasından da olsa gitmesi
Sen kendi yararı sararsın gönül

İnsanı kazanmak, mert yürek ister
Allı pullu sözler, istemez astar
Erdemli biriysen sakınma göster
Hata kimde diye ararsın gönül

Ne sen efendisin ne ben köleyim
Hataları affet âlim bileyim
Durul artık yeter kurban olayım
Coşkun akıp durma yanarsın gönül

Hatice AK
09.01.2010

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/314798/yanarsin-gonul.html>

Üşüyorum

[italik]

Sokak lambaları hızlı adımlarla geçip gitti önümden
Bir bilinmeze yol alıyorduk, aklımdaki sorularla ben
Hangi istasyonda duracaktı sancılarımız
Hangi rıhtım intiharımıza sahne olacaktı
Ve kalmış mıydı koylarına sığınacak emin bir liman...

Oysa dün;
Ne güzellikler yaşanmıştı bu gezegenden geçerken
Yarının neler getireceği nasıl bilinirdi ki şimdiden
Badem ağaçları yine açmış çiçeklerini erkenden
Bir gün güneş görmekle yetindi sonunu hiç düşünmeden...

Şimal yıldızımıydı el sallayan gökyüzünden
Sen neredesin, bak en kötü hallerimdeyim yine ben
Bu uyku hali de neyin nesi, nedir böylesine başımı döndüren
Belki de fırtınalardan arta kalan bir yürekti
Tutunamayıp dallarına yüzüstü yere düşen, ellerin ellerimdeyken...

Buz tuttu ellerim, ellerinsiz çok üşüyorum
Ayağa kalkmaya çalıştıkça hızla yere düşüyorum
Nedir bu kalabalık, neden toplanmış bu insanlar
Bu örtüyü örten kim üzerime, burası neden bu denli dar
Tabutta taşınan ben miyim, yoksa tanımadığım bir başkası mı var...

Hatice AK/19.01.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317966/usuyorum.html>

Hani milletin efendisi olanlar

[italik]

bilmem ki kaç modeldi, bedford marka bir kamyonu
ne üstünde çadırı, ne de tutunacak bir yanı vardı...
her sabah erkenden yola çıkılır, öbeklenirdi insanlar;
belli noktalarda genç-yaşlı kamyonu beklerlerdi.

yollar soğuk, yollar ıssız...
yaşam biçimi olsa da acımasız,
güller açardı yanaklarda; başlarda al yazma,
ayaklarda kara çizme...ve kat kat çoraplar.
ay ışığı fenerleriydi yollarını buldukları,
arada bir sebepti irkilmelerine
kurt ve çakal ulumaları.

zordu yaşam anlayacağınız;
mücadeleleri daha doğmadan başlar.
anaları da bilmez ehlikeyif nedir;
yerilmezdi aşlar, erik istemezdi canlar.

naz da edemezlerdi erlerine,
görevleriydi her yükü taşımak;
"karnı sıpadan, sırtı sopadan
mahrum edilmezdi", büyük lütuftu yani...

ya babalar; babalarımız...!
filtreli sigaralardı en büyük lüksleri,
kıymazlardı ya içmeye;
tabakalara doldururlardı
tekel paketlerinden çıkan tütünleri.

bir de kendi emekleriyle,
jandarmadan gizli yetiştirdikleri kaçaklar...
sararlardı üzeri arap harfli kâğıtlara;
dumanı dersiniz,vapurları kışkandırır yoğunlukta...

yangınların ardından küle dönen ormanlar,
sil baştan dikilecektir;her birine zimmetlidir
eşek yükü çam fidanlı tahta sandıklar.

bir düzen içinde, özenle ekerler fidanları;
ormanda büyüdüklerinden mi bilinmez,
pek cazip değildir okul masrafına katkıları...
orman idaresinden alacakları üç beş kuruş,
çok paradır aslında yokluk içinde olanlara.

düşerler yollara yarı uykulu ay ayazında;
ırgattır onlar, köylüdür, bilirsiniz işte...
hani "milletin efendisi olanlar"
demişti ya ulu önder Mustafa Kemal;

işte onlar....!!!

Hatice AK/29.01.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321113/hani-milletin-efendisi-olanlar.html>

Bilesin

[italik]

Yine Şu dilimin ozld bağı
Sen sesime ses verince bilesin...
Őekerle, Őerbetle bal oldu ağı
Sen sesime ses verince bilesin.

Ne zaman zlsem bana güç verdin
Unuttum hepsini tasanın, derdin
Ktden sakındın, kol kanat gerdin
Huzuru dalında buldum bilesin.

jzlemeden geçmez oldu bir günüm
Evvelim sen oldun, bugnm, dönüm
Baharım yazımsın, dildeki nm
Her anımda tek sen varsın bilesin.

Sevgime sevginle karşılık verdin
Ne kayđı bıraktın, ne keder serdin
Yüreğine koydun, can gibi sevdin
Canımdan da öte cansın bilesin.

30.01.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321735/bilesin.html>

Başka nasıl anlatılır

[italik]

gölümsemedir esir alan yüzümü
bir goncadır kıyamadığım koklamaya
saçlarıma düşen kar tanesi mesela
kayıp gitmesinden korktuğum

bir çağlayandır örneğin
sesinde huzur bulduğum
topraktır sinesinde uzanıp durduğum
ateştir kimi zaman sığağında kavrulduğum

neye benzetsem nasıl söylesem
hani çok üşümüşüm de sığınmışım gibi kollarına
sarmıştır ya bütün varlığıyla bağrına
bir çiçeği koklarken duyumsadıklarım

çokluğu azaptır çoğu zaman da yokluğu felaketim olur
bazen ana kucağı gibidir şefkatiyle uyutur
yani bu sevgi denen şey neyin nesi
başka nasıl anlatılır bilmem ki

02.02.2010 / hatice ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322425/baska-nasil-anlatilir.html>

Ay ışığını al bu gece koynuna

[italik]

ay ışığını al bu gece koynuna
uyut göğsünde, öpe koklaya
tut ki öldüm, bekleme beni
dönüşüm yokmuş gibi, bir daha geri...

vasiyetim olsun sana,
senden önce ölürsem eğer,
tek bir karanfil, getirsen yeter,
bilmediğim karanfil kokuna tutkundum
habersizdim, vuslatın hiç gelmeyeceğinden...

zaman arsızca akıp giderken
her gün çalmakta ömürden
sev sevebildiğin kadar

üşütme yüreğini,
düşünme ardında kalanları
aldırma sen,
inan ayrı düşen hiç bir sevdalı
ayrı düştüğü için ölmez kederinden...

Hatice Ak/06.02.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323444/ay-isigini-al-bu-gece-koynuna.html>

Ayaz

[italik]

Güneş batmak üzereydi,
Posta henüz ulaşmışken köye...
Daha yürünecek yol vardı ya,
Her şey ne kadar keyifliydi;
Sen olunca sonunda...

Alı alına, moru moruna karışmıştı karşı tepelerin,
Bizimse sırtımızdaki, yüklerin en ağır olanıydı.
Velhasıl, kış günüydü o ormanı son gördüğüm;
Alevler yutmadan önce yeşilken nazlı salkım söğüdüm...

Murt ağaçlarına yaslanıp fotoğraf çektirmiştik,
Yarı bozuk, eski bir makineyle, hatıra kalsın diye.
Hiç hesapta yoktu birer birer tükeneceğimiz mazide;
Yerlerinde kararmış birkaç dalı kalan o çalılardan bile...

Giderken ayak mı sürüdü'n be Baba?
Yandı yok oldu bütün ağaçlar, koskoca köy bile...
Bir bilsen Baba, bir anlatabilsem hasretimi;
Hava ayaz mı ayaz, sensizlik donmaktan bin beter.
Her babasız kalanı, hava böyle üşütür mü Baba?

10.02.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/324691/ayaz.html>

Bana aşk borçlusun

[italik] hadi bekliyorum seni
suya hasret çöl gibi
laf kalabalığı etme
arın bütün engellerinden
ne neden niçin soruların olmasın
yalnız ben yalnız biz ve sadece ikimiz

ne bir an elimi bırak
ne bir saniye sensiz
istemem kırmızı güller
al karanfiller
sen sen ol
becerebilirsen kendin ol gel
hediyen bir dal papatya olsun yeter

ben hiç âşık olmadım
biliyor musun
sevgili de olmadım
olmadı sevgilim
bir görev gibi yaşandı
ömür dediğin
ey 14 şubat sana sesleniyorum
duyuyor musun bana aşk borçlusun

14.02.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325306/bana-ask-borclusun.html>

Sen olmadığın zaman

[italik]

Sen olmadığın zaman;
Erguvanlar açmıyor yüreğimde,
Suları çekiliyor denizlerin...

Sen olmadığın zaman;
Ne güneş, ne ay, ne de yıldızlar doğmuyor,
Bulutlar gezinmiyor gökyüzünde...

Sen olmadığın zaman;
Dallarda yeşermiyor yapraklar,
Ve her mevsim kış oluyor gözlerimde...

Sen olmadığın zaman;
İnsan bir kere ölür bilirsin,
Ben, yanımda olmadığın her an...

Hatice AK

19.02.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/327431/sen-olmadigin-zaman.html>

Bir deli şair

[italik] [ikiyanayaşla]

çocuk ruhluydu; kim ne dese inanır...
yoktu içinde ne nefret, ne de öfke;
sadece inattı, benim fikrimce.
yolda şiirler bulur, kafayı çekince;
her şeye âşık olurdu...

boynunu bükmüş bir çiçek görse dertlenir,
sokak kedilerini kendine dert eder;
sanki sorumlusu kendisiymiş gibi üzülürdü.

onların açlığı, kendi derdinin önündeydi;
bir köpek görse üşümüş,
ceketini örtecek kadar cömertti.

bencil olmadığı gibi, fazlaca insandı;
nesli tükenenlerden hani...

müzelik desem yeridir, çocuk kadar masum,
dünyayı sığdıracak kadar kocaman yürekli;
aslında korumaya almak gerekti kendisini.
nasıl anlatsam? biraz uçtu, biraz deli...

gramla alır, okka ile dağıtırdı sevgisini.
bir keresinde "deli" demişti bana;
kabullenmişim, hani filozofçasına...

ne çok benziyorduk birbirimize,
doğuş şeklimiz bile...
görünen o ki bu uzaklaşmanın temeli
tam da bu benzerlikti;
ki o da benim gibi, yaşama yenilmişti.

23.02.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328622/bir-deli-sair.html>

Zor dostum zor

[italik]

Eğer birisi durduk yerde
Seni seviyorum derse inanma
Benden söylemesi...

Hayaller âleminde kolaydır seviyorum demek
Sen sen ol kimseye söyleme
Söyleme; içinden çıkılmaz hale gelir
Sen söyledikçe her kelime...

Sizler sen, senler biz olmaya
Ne kadar erken başlamışsa
O kadar yozlaşmıştır duygular...

De ki; neden seviyorsunuz beni
Ben kimim ki?
Hepi topu şurada ettiğimiz birkaç kelam
Olmadı birkaç günaydınla
Birkaç selam...

Bu beni sevmen için yeterlimi falan filan
Bunca yıldır bulunmayan
Şimdi nasılda çoğalıverdi
Hay Allah diyesim geldi
Vallahi de yalan billahi de yalan...

Zor dostum zor...

25.02.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329193/zor-dostum-zor.html>

Malûmun beyanı

[italik]

kirpiklerime asılan şelale,
akmasın diye tutmak isterken;
glkurusu akşamlara firar eder...

geç kalınca sevmeler ne zormuş;
zaman, hızla akıp giderken.
yürek bu;
dünyaları sığdırır da içine,
bazen tek bir damlayı almaz...

ylesine coşkulu, lesiyeye inanmıştık;
düşlere düştü o yağmurlarda ıslanmışlık.
usanmışlıktan değil şikâyetim;
hani bekler ya insan...

bir harf, bir kelime, bir cümle.
her dönemeçte savrulur bakışlar;
uzaktan gelecek yolcunun özlemiyle.
vazgeçememiş sevmek;

fark etmesen de, kendiliğinden gelir ayarı.
gidenin yerine bir yenisini almıyor yürek;
anlatmak istediğim,
malûmun beyanı...

Hatice Ak
28.02.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330040/mal-mun-beyani.html>

Mum alevi sevmeler

[italik]

masaldı anlatılan,
uzaktaki o ağaç...
yaslanılan bir dal,
ısıtan bir ışık...

inanmak zor olsa da;
işin özü güvendi.
sıcığında o vaktin
çaylar bile demlendi.

öyle bir an geldi ki;
sevgi birden kayboldu.
istenmeden de olsa
mumun ışığı söndü.

nedendir bu ikilem?
bu sevgi, bunca özlem...
arkanı dönüp gittin,
bence bir "hiç" yüzünden.

yürekte sancı, yokluk;
aşka, sevgiye tokluk...
duygularda nahoşluk;
bundan sonrası,
boşluk.

Hatice AK/01.03.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330558/mum-alevi-sevmeler.html>

Yosun ve kaya

[italik]

yüreğinden tutunmuş bir kayaya
gövdesini bırakmış suyun akışına
bir tutam yosun sallanıyor boşlukta

su hızlı aksa kopacak
nereye kadar sürükleneceğini bilmeden
yavaş aksa aynı hareketi yinelemekten

ne yosun kayaya bağlanabilecek
ne kaya yosundan kopabilecek
ikisi de seviyor birbirini muhakkak
belli ki bu sevgi ikisine de çok çektirecek

uzaktan izleyenler bir ses duydular
belli ki öylesine değildi bu sarılmalar
anladılar, yosunla kaya ayrılık yolundalar.

hanidir olmasa da cesaretleri, bir gayret
birbirlerine sımsıkı sarılıp doyasıya ağladılar
ve gecenin koynundaki düşlerinde
son kez birlikte uyudular

05.03.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331546/yosun-ve-kaya.html>

Yakmasak olmazmıydı

[italik]

hiç ayırmazdı kendisinden, dosttu ahbaptı,
kimi zaman koynunda huzur bulduğu sevgili,
kimi zaman uzun uzun konuğu dert ortağı,
kimi zaman da birlikte keyiflenip dağıtığı...

bir banka oturdu, yaktı kadim dostunu,
bir nefes kendisi için, bir nefes de sevdiği,
orada buluşmak için sözleşmişlerdi, önceki gün,
bekledi...oysa gün çoktan olmuştu dün...

son kez bakınıp etrafa hızla kalktı yerinden,
soluklandı iç çekerek, yaralıydı derinden
dere kenarına doğru yürüdü hızlı adımlarla
köprüyü geçerken, damla damla eridi kederinden...

kuşlar konmuştu suya, sevgi dokudular oya-oya
yorgundu... ahh dedi ahh şu kuşlar kadar olabilseydik,
anlayabilseydik onlar kadar sevginin değerini,
yapabilseydik gereğini, tutabilseydik içimizde ömür boyu,
yakmasak olmaz mıydı, tiryakinin son sigarası misali...

Hatice AK/16.03.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334937/yakmasak-olmazmiydi.html>

Sen anlat bize bizi

[italik]

Sevgi neye benzer canımın içi,
Yeni filizlenmiş dala mı,
Bir demet kır çiçeğine mi...

Sevgi, zeytin dalımıdır,
Ya da defne yaprağı,
Suya benzer mi canımın içi,
İçtikçe içilesi...

Sevgi toprak mıdır sence,
Doya doya koklanası,
Koynunda ebediyen saklanılası...

Sevgi nehir midir canımın içi,
Bütün kirlerden arınılası,
Ve huzur bulunası...

Sevgi tüm tabiattır belkide,
Bütün renkleriyle kucaklanası,
Ya hepsi ya da hiç biri...

İşte gene anlatamadım,
İş sana düştü,
Hadi canımın içi,
Sen anlat bize, bizi...

01.04.2010
Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339563/sen-anlat-bize-bizi.html>

Aşkın halleri

[italik]

Bir bilsen kopan fırtınaları yüreğimde;
Kader deyip geçiş üstünlüğü verdiğim düzensizliğe,
Nasıl ağız dolusu isyan sözleri saymak isterim...
Özlemin çığ gibi büyür, acılarımı içime dökerim.

Hani el ele seyredecektik gece yıldızları
Ve dolunayda yakamozları?
Bulut da yoktu oysa, gökyüzü ağlıyordu;
Belli ki o da bir şeyleri özlüyordu.
Ben ise umutsuzca seni özlüyorum,

Bir de yağmur altında delicesine ağlamayı.
Kimse de bilmez neden ağladığımı,
Karşınca gözyaşlarıma yağmur damlaları.
Duyuyor musun bilmem beni?

Feryadını susturmak için boğuyorum yüreğimi...
Ve gözlerim zifiri karanlıklarda arıyor seni,
Düşen her damla gözyaşım parçalarken dizlerimi.
Bu da sensiz geçen günlerimin özeti

Ve hasret mevsimlerindeki hallerim...
Baksana aynıyız sizinle, tek bir fark var aramızda:
Sen aşkın hallerinde yürüyorsun, ben hasretin yollarında.

07.04.2010 - 2021 / Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341340/askin-halleri.html>

Ben gazelim, sen çiçekmi

o bilmez denizi, ben de canımın içi
dereleri iyi biliriz; mütevazıdırlar
kadir kıymet bilene her nimetten sunarlar

kızdığı zamanlar da olur insanlara
küpürüp çamura bulandığı anlarda...
yine de bir güvercin kadar uysaldırlar

biz gemileri de bilmeyiz canımın içi
martılara hiç simit atmadık
güvertesinde gezinmedik vapurun
iyot kokusunda çay da içmedik

ama pınarları çok iyi biliriz
her gözeden ayrı bir masal dinler
her yudumunda ayrı sevda yaşarız
yazın sarı sığağında onda nefes alırız

biz şehirli olamayız canımın içi
öz be öz köylüyüz;
bakır sahanlardır tabaklarımız
çatal yoktur, şimşir ağacındandır kaşıklarımız
yer sofrasında kurulur bağdaşımız...

yalnız ekmeğimiz için incedir boynumuz kıldan
yalnız onun önünde diz çökeriz biz
pazendendir en güzel elbisemiz
bir de içi dışı temiz olmayı severiz...

anamdan öğrendik yol yordam bilmeyi;
şu gazellerin içinde açan çiçek gibi...
şimdi söyle bana canımın içi;
ben gazelim, sen çiçek mi?
14.04.2010
Hatice AK
14.04.2010

"gazel"

(II) a. hlk. Sonbaharda kuruyup dökülen ağaç yaprağı: "Coşkun sular gibi akıp durulma / Kuru gazel gibi esip savrulma" -Karacaoğlan.
anlamındaki gazeldir...:-)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343470/ben-gazelim-sen-cicekmi.html>

Çocuk olalım bu bahar

[italik] [ikiyanayasa]

ekin tarlalarını süratle geçip
baharın yedi rengine bezenmiş alana geldiler
bir taraf deniz diğer taraf toroslar'ın yamaçları
pürenler çiçek açmış, neşe ile işveleşen karağan çalıları
ve taze kozalaklarıyla nazlı nazlı salınırken çam ağaçları
el ele tutuşup papatyaların süslediği bayırlara yol aldılar

gün onların günüydü
ne güzeldi mevsim günlük güneşlikti hava
ılık ılık esen bahar rüzgârı yalayıp geçerken yüzlerini
unuttular zaman mevhumunu
kaybettiler dönüşe götürecekt yoldaki izlerini
uzandılar yeşillikler üzerine, bırakmadan ellerini

hadi bilmece oynayalım dedi biri
önce sen sor diye cevapladı diğeri
çiçek isimlerini say bana, hangisi dağ çiçeğidir
hangisi salon ve yayla
bir bir saydı çocuk; gül, karanfil
mimoza, ortanca, begonvil, erguvan bu
kız sukutuhayal ile düşündü
yoktu sevdiği çiçekler sayılanlar arasında
nergis, sümbül, mor menekşe, sardunya ve akasyalar
anladı ki ikisinin arasında dünyalar kadar fark var

ister misin bugün her şeyi
hatta tüm tezatları bir yana bırakalım
yıldırmasın bizi ne uzaklar ne de adını
sayamadığımız begonyalarla leylaklar
sen de biliyorsun, yıkılmaz surlarla
kapladığımız çelik zırhlar içinde
madem insana ve insan olana
büyük bir sevgimiz, saygımız var
izin verelim yüreklerimize onlar da şenlensin
çocuk olalım bu bahar....

Hatice AK/19.04.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344935/cocuk-olalim-bu-bahar.html>

Beni sen götür bayrama

[italik]

bir gün önce süslerdik okulumuzu
bayraklar ve atatürk resimleriyle
tüm bahçeyi temizlerdik
bir çöp bile kalmazdı geriye
en yeni kıyafetlerimizi giyer
çiçekler toplardık tarlalardan
ve güller... ne güzeldiler

yetiştiren sen olunca
anam günlük işlere yetişemez
sen tarardın saçlarımı
"sarı kızım, göz bebeğim" derdin
incitmezdi ne elin ne de dilin
bizden daha heyecanlı
bir o kadar da ciddiydın

yıllarca emek vermiştin
eğitmen olarak o camiada
siyaset aynıymış işte
bir yasa ile heba oldu onca emek...
yine de küsmemiştin devlete
yürekten bağlıydın
Atatürk'e ve Cumhuriyete

nerede duysan istiklal marşı'nı
gözlerin dolardı
iki damla yaş süzülürdü yüreğine
tutamazdı ellerin
ezan sesinde bulurdun huzuru
halkçıydın, laiktin ve dindardın
"bu inanç, bu ezan, bu bayrak
yurdun kurtuluşu" derdin

bugün yine bayram
doksanıncı yıl dönümü bağımsızlığımızın
haydi baba geç kalmayalım, elimden tut
beni sen götür bayrama

23.04.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346092/beni-sen-gotur-bayrama.html>

Gitmek gerek

[italik][alt_cizgi]

Bazen gitmek gerek, hani bıktırmadan
Sevdiğinin yüreğinde, bir tat bırakarak
Belki biraz kekremsi, belki gül şerbeti
Geri gelebilecek kadar da yer açarak

Hatice Ak

24.04.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346524/gitmek-gerek.html>

Üşütünce özlemin

[italik]

loş ışıklar altında, buz gibi bir bank
bakışlarım, kendimden uzak mı uzak
ahşap bir masayla iki de bardak
biri benimse eğer, diğeri senin mutlak.

içinde ne var diye hiç düşünmem
ister zehir olsun, isterse zezem
ne fark eder, tek yudum alamam ki
değilsen yanımda ve yüreğimde sen.

bir an hayalin takıldı gözlerime,
bekliyordum öylesine mutsuz,
umutsuz ve öylesine durgun.

özlem; nasıl can yakar,
nasıl sıtmalgibi üşütür,
sen anlamazsın gülüm
ben asıl bu demlerde,
yaşama sarıldıkça ölürüm.

29.04.2010

Hatice AK/29.04.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348118/usutunce-ozlemin.html>

Sevgiyle açardı şiirlerimiz

sessizliğim çaresizce dolaşüyor çiçek bahçemizde
duyar mıyım umuduyla sesini seher vakitlerinde
sensiz ıssız her yan, alaycı bakışlarla gülümsüyor tan
işte böyle, yüzümü okşayan yasemin kokulu rüzgâr gibi
sözlerin doluşuyor ruhuma, bir ben duyuyorum
bir de birkaç mimoza yaprağı, dalında kalan...

/..o sevda ki düşmek istese de toprağa bekler, direnir tüm olumsuzluklara
çünkü elindedir özlemin bir ucu bilir, kıyameti olacak bırakırsa.. /

el ele tutuşup, sevgiye birlikte yürüyemiyor
gökyüzünün sonsuz maviliğine bakamıyoruz
günler böylece boşa akıp gidiyor sevdiğim

/...sen kayıtsız kalsan da yüreğinin sesine gecenin koynunda
gün aydınlanıp, sokak lambaları sönmeye başladığında
ben susacağım, zamanı gelince konuşuruz nasılsa.. /

alışılmışın dışında, çoktandır gelmeyi unutan bir demet çiçek
solmuş bir erguvan, mimoza, ortanca ne fark eder işte gerçek
olmasa da olurdu sen, yalnızca sen yanımda olsaydın tek...

/...sevgiyle açardı şiirlerimiz ve sevgiyle kapanırdı gözlerimiz
biz sevdiğim; bizi biliriz, elimizdedir hâlâ umut söylencemiz... /

her insan yüreğinde, tam on iki yazan yerde
sevgiden başka bir şey tutmamalı bilirim
gel gör ki, kimi zaman mani olamıyorum hüznlerime
duy sesimi dön artık, sensiz ve sevgisizim
dön ki sararmasın çerçevedeki, bahar coşkulu resimlerimiz
dön ki, gene ve yeniden sevdaya yelken açsın şiirlerimiz...

Hatice AK/03.05.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349007/sevgiyle-acardi-siirlerimiz.html>

Merhaba anne-2010

[italik]

yaşasaydın bugün tam doksan olacaktın;
beni kırkında getirmişsin dünyaya.
tıpçılar; "otuz beşinden sonrası sakıncalı" derler,
"bebek engelli doğar" diye korkuturlar...

sen, tıbbı bile ters yüz ettin anne!
öylesine zeki, leblebiyi "leb" demeden anlayan,
belki de delilik sınırında bir çocuk verdin hayata.
bana hamileyken felç geçirmişsin,
ilaçlar yüzünden "sakat doğar" demişler...

miadın dolduğunda ekin biçme mevsimiymiş;
tarladan usulca ayrılmışsın sancın tutunca.
"bu yaşta çocuk da neyin nesi" derler diye utanmışsın...
dört evladın varken, beşinciye yüzün tutmamış.

sancı çeke çeke eve varmışsın ama
bir adım daha atmaya izin vermemişim;
tam odunlukta kesmişim soluğunu!
çaresiz kalmışsın öylece...

ağabeyim yetişmiş imdadına, ebemi çağırmış.
o ebem ki adaşımı; pek sevmezdin ama
anamın adı diye saygı duyardın.
ya attan düşüşümüz anne? Ben minicikken daha...

ilçeye giderken ürkmüş hayvan, şaha kalkmış birden.
senin omurgan incinmiş, kolun kırılmış;
ama beni sapasağlam kaldırmışlar düştüğümüz yerden.
öldürmeyen Allah, öldürmüyormuş işte...

kızma bana "nereden aklına geldi bunlar" diye.
ben masumum anne; bir gün icat etmişler,
adına da "anneler günü" demişler.
bir demet çiçek almıştım sana...

yoksun ve elimde kaldı yine.
anneler günün kutlu olsun anne.
09.05.2010

Aramızdan ayrılan annelere Allah'tan rahmet dilerken,

TÜM ANNELERİN VE ANNE ADAYLARININ GÜNÜNÜ KUTLUYORUM...
SAYGIYLA, SEVGİYLE ve bir demet öykü-şiirle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350779/merhaba-anne-2010.html>

Sardunya ya da

özensiz bir bahçe,
çiçeklerle bezeli patika boyunca,
sağlı sollu dizilir sardunyalar,
alı alına, moru moruna karışınca,
çiy damlaları dans eder, yapraklarının üzerinde,
dokunur ama kıyamazsın, çiyle yaprağı ayırmaya,
güneş, ağır ağır gösterirken sıcacık yüzünü,
ikisinden de alır götürür, gecenin buruk hüznünü...

vurunca yüzlerine ilk ışık huzmeleri,
bilirler gelmiştir bu gün de ayrılık saati,
usulca süzülür bir damla çise, karışır toprağa,
bir sonraki gün, yaprağa kavuşmak umuduyla...

yaşamın tüm boyutları, sevgiyle karılmışsa
yani sevmek ve sevilmeğe hayatın anlamı,
bilmek gerek sabretmeyi ve özlemlerle beklemeyi...

__ve diyorum ki illaki sen, sen...her şeye rağmen__

sevmek bir başka oluyormuş, sardunya mevsimlerinde,
gene sardunya mevsimi bak, hepsi açmış köşe bucak,
şimdi; yani daha çok gecikmeden iyi ya da kötü ne olursa...

“bir ses ver, hatta kız, bağır çağır ama bir şeyler söyle,
yoksa adı sensizlik olan bu yara, hiç kapanmayacak...”

Hatice AK/2010

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352310/sardunya-ya-da.html>

İlk adımı sen at

[italik] [ikiyanayaşla]

bak, bütün ağaçlar
yeşile ve ala boyandı.
çiçekler olgunlaştı,
meyveler ağırlaştı;
ama sen...

hâlâ kıramadın kabuğunu.
haydi, biraz gayret!
kapat zihnindeki bütün sekmeleri,
yeni bir pencere aç kendine
şu uçsuz bucaksız gökyüzünde...

gönlünce kanat çırp kuşlarla,
kötülük gelmez hiçbirinden.
korkma;
sevmekten de, sevmekten de...

vakit hazan, bak;
ne kadar ömrün kaldı ki yaşayacak?
bugünden tezi yok,
başlamalı yeni bir hayat.
sev, sevebildiğin kadar;

sadece sana ait bu nefes,
ve sadece senin bu hayat.
tut ki yeni doğdun;

haydi...
ilk adımı sen at!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353150/ilk-adimi-sen-at.html>

İntizar

[italik]

Bir mektup yazdırmış, ahu zar diye
Dost olmuşum, olmadım ki yâr diye
Halim arz eyledim, yaram var diye
Selam salmış, gönlü hoş olsun demiş...

Elâ gözlerine, bir dem yaş dolmuş
Sevgi dediğimiz, canda yük olmuş
Duydum, beti benzi sararmış solmuş
Yeri yurdu hepten, kış olsun demiş...

Bedbaht ettim artık, soldurdum seni
Bir olmaz uğruna öldürdüm seni
Hayalin avutmaz, duysam sesini
Uykularda kaldım, düş olsun demiş...

İntizar etsem de, suçu yok demiş
Kusur bende idi, hatam çok demiş
İster beraatım ver, ister yak demiş
Başka yâr severse taş olsun demiş...

Hatice AK/18.05.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353524/intizar.html>

O hep seninle

yeni sulanmış toprak yolda yürüdü,
nereye ve neden gittiğini bilmeden...

kendine geldiğinde en çok sevdiği yerdeydi;
kuş civıltıları doldurdu yüreğindeki sessizliği.
mevsim hasret mevsimiydi...

her gün bir yıldız tuttu gökyüzünden,
kırıp kırıp bıraktı aldığı yere;
belki bir düş olur da ulaşır diye uzağına.
bir tebessüm oturdu yüzüne, belli belirsiz...

içindeki o ince sızı da neyin nesiydi?
erguvan mevsimi değildi henüz;
oysa saçları bir düşse maviliklere,
çarşaf çarşaf açılan denizlerde büyüyecekti özgürlük.

köprüye çıktı sonra,
dökmek için içindekini dibi belirsiz suya.
kırkızıl bir ufukta sevdiğini aradı;
taşın suda bıraktığı halkalar gibi çoğaldı özlemi,
uzandı sonsuza...

mevsim sus mevsimiydi, saat vurdu geceyi.
bulutun peşine takılan şimal yıldızını dinlemeliydi şimdi.
içi acıyla doldu; ağlasa ağlayamaz, gülse gülemez...

bir ses fısıldadı derinden:
“sus ve sessizliğini dinle,
boşa kederleniyorsun, o hep seninle.”

Hatice AK/25.05.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355693/o-hep-seninle.html>

Kirletmeyin masallarımızı

[italik] [ikiyanayaşla]

uzaklarda, bir yerlerde kuytulara yasladım sırtımı
görebilmek için doğruları, olur ya belki ben de göremem
olur ya ben de düşerim aydınlık yerine karanlıkların peşine
olmaz; olmamalı ne karanlıklar ne de boş vaatlere gebe yeminler

şimdi benden bağışık ve bir o kadar kırgın
minicik yüreğimden çalınan ne fosforlu kalemlerim
ne resim defterim ne de annemin anlattığı o öyküler var
oysa ne çok şey düşlemiştim yeni yetme gençliğimde

yumruklarım büyüktü memleketim kadar
ve hiçbir karanlık düşünceye eyvallah demeyecektim
her sabah gözlerimi güpgüzel bir aydınlığa açmak
isterdim ya korkarım bu hasret ölene kadar sürecektir
bizler uyanmadıkça

ellerimizde kırmızı karanfiller; karanfiller kadar mütevazı
karanfiller kadar dik başlı, boyun eğmeden
karanlık zihniyetlere gün doğsa biz uyansak,
karanlıklara uymadan, uyumadan bulsak sonunda
hem insanlığı hem de sevgiyi ve daima...

farkında değil misiniz dallarımız sonbahar esintili
kaybettikçe insanlığımızı ve insana olan sevgimizi
çiçek buketleri yerine silah tutarsa ellerimiz
şüphesiz çöle dönüşecektir gül bahçesi olan yüreklerimiz

çocukken her şey ne kadar büyümüş gözlerimizde
umutlar, ulaşamadıklarımız, aynı aşk gibi...
aş gibi, ekmek gibi. ne zaman küçüldüler ki?
artık ne masallar eski mutlu masallar ne biz eski biz
birileri geldi, bütün dünya gibi hem insanlığımızı
hem sevgimizi hem de masallarımızı kirletti

31.05.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357434/kirletmeyin-masallarimizi.html>

İhtilâl

akdeniz'in bakir ve yoksul kıyısında
yalnız bir kum tanesiyim;
ne el değmiş yüreğime,
ne kimse dokunabilmiş gönül telime.
yıllar boyu o sonsuz umutla beklediğim,
şüphesiz sendin...

bir zakkum ağacının gölgesine sığınıp
gündoğumunu nasıl beklediğimi;
yani gözlerin, gözlerimin kuytusuna değince
içimin nasıl aydınlandığını anlatsam...
dinler misin?

dalgalar boyu uzandım sana,
bazen ellerimi uzatsam tutacak kadar yakın,
bazen hayallerimi yoracak kadar uzaksın.
biliyorum aslında;
tüm bunlar zihnimin o eşsiz oyunları.
ve biliyorum oysa;
sen bana, benden daha yakınsın.

olur da kirlenirsem hoyrat bir sel akışında,
arınmak isterim coşkulu, şefkatli dalgalarında.
işte, seninim...
al beni yüreğinin içine,
sevdiğini söyle...

bazen deli bir rüzgârdır esen;
güzelliklere düşman, hoyrat bir nefes...
esme rüzgâr ne olur, yıkma umutlarımı!
kalelerim kumdan...
bu hızla esersen,
bütün düşlerimin sonu hüsrân.

umutlarım hep senli, hep senden yana;
peki neden uykularımda yoksun?
bir bildiğin var elbet;
uyandırmaya kıyamıyorsun.

ama uyandım, bak!
kumsala serpilmiş gönül bahçemizdeyim.
tüm yasaklara çizgi çekip bugün ihtilâl yaptı yüreğim;
varlığımı ömrüne adayıp, önüne serildi tüm benliğim.

14.06.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361738/ihtil-l.html>

Kör kütük terk etme

[italik] [ikiyanayaşla]

güneşin ufuk çizgisine bıraktığı o zoraki gülümseme
bir an karardı gözlerim
nereye, hangi yöne aktığımı bilmeden
kendi içimin derinliğine sızdım
vurdukça şavkı yaktı ortalığı, ışıklar hare hare
kimliksiz bir gölge gibi bakıyordum suyun yüzüne
gelemeyeceğini bile bile, umutsuzca birini beklemektir bu

belki de her mevsimde aynıdır akşamın ağlayışı
yeni pencereler açılıp surlar karanlığa karışırken
yıldızlar yakamozlara el sallar, ay hırçın dalgalara göz kırpar
zamanın yükü ağırlaşırdı o kumsalda bir başına
uzak iklimlerden kopup gelen sevda rüzgârları
anıları kabilelerle savururdu ruhuma

heyhat artık hiçbir şey mülkiyetinde değil dünyanın
konuşmak, anlatmak, dokunmak bile ağır
kazara verilmiş bir selam, içindeki fırtınaları tetikleyecek sanki
yine de o eski nezaketiyle susturur gürültüsünü
vardır bir hikmeti der ve kaldığı yerden devam eder düşünmeye
sonun nereye varacağına aldırmadan
bir şeyleri yitirmiş gibi yürür adımları yettiğinde

duygularını kaybetmekten korkup uzaklaşmak istedi
belki de ebediyen yaşatmanın tek yolu buydu: vazgeçmek
başlarda katlanılmaz sanılır o sızı
ama her akla gelişinde
kuru bir tebessüm konar belli belirsiz dudak kıvrımlarına

dönülmez ufuklara bir gidiştir bu
anlatılamaz, ancak sessizce yaşanır
her sabah uyandığında ilk onun nefesini dilemek
ona sarılmakla başlamak istersin güne
o sevilmediğini sanır oysa dilsizdir en derin hisler
belki de sevmek, biraz da dokunmaktır ruha

bilemedim
bildiğimse bir kez daha düşündüğümde
beni bu ıssızlıkta bırakıp gitmeyeceğin

25.06.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/365175/kor-kutuk-terk-etme.html>

Günü karartmadan

her gün aynı olacak değil ya;
bazen zemheri ayazına inat
açan gül gibi gülerken yürek,
bazen yaz sıcaklığında buz kaplar...

düşüne gelmez, hayalinde yoktur
beklediğin.
kırgın bekleyişler umutsuzluğa,
umutsuzluk karamsarlığa dönüşür.
söylememek için içinden geçenleri,
acı söz geldiğinde dilinin ucuna;
önce derin bir soluk alıp
susturursun isyanını.

iyi ki şiirler var, gecenin bir vakti...
yoksa kim çeker bu kadar melankoliyi?
ya görmezden gelip
katlanacaksın tüm ihmallere,
ya da ödün vereceksin suistimallere...

her şeye rağmen sevmek gerek
yaşamı, tüm renkleriyle...
kin ve nefret hiç olmamalı yüreklerde.
günü karartmadan gülümsemeli;
"sevdim, sevildim ve gidiyorum" diyebilmeli.

04.07.2010-haticeak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368133/gunu-karartmadan.html>

Bir daha seversem

[italik]

uzaktan uzağa bir bakışmaydı sadece,
ama kıvılcımlar çakardı her ikimizin yüreğinde.
gülümserdik birbirimize
tek söz söylemeden, öylece...
başladığı günden beri bu hikâye
sen benim kadar tahammüllü olamadın.
hoyratlaştı sözlerin, boş bakışlıydı gözlerin;
yoktu zerresi bile ne aşkın ne de sevginin...

sohbetlerin havadan sudan oldu, sığlaştı...
sözlerinde şefkat yoktu, hep ağırlaştı.
zaten hiç elimiz elimize değmemişti;
bilmiyorduk ne tenimizin ne terimizin kokusunu...

kabahatli bir çocuk gibiydin;
korkuyordun içindeki boşluğun fark edilmesinden.
ne zaman bir şey söyleyecek olsam
lafı değiştirip duruyordun...

öyle çok kırmıştın ki, kendini dünyanın merkezi sandın;
oysa sen de insandın ve elbette olacaktı hataların.
kabul etmek yerine, herkesi hor görmeye alıştın;
üzülmüşüm aslında, sense hâlâ olgunlaşmamıştın...

merak etme, ardından ağıtlar yakmayacağım;
iyi dosttuk ama şimdi o bile değilsin.
insana ve sevgiye önem veren yanını çoktan yitirdin,
sevgi adına ne varsa pervasızca bitirdin...

sonuncusu da olmayacak, sen de biliyorsun;
şımarıklıklarınla çevrendeki herkesi uzaklaştırdın.
ve belki de artık sevenin kalmadığı için
sevenlerden değil, kendinden kaçmalısın...

biliyorum, ben de süttten çıkmış ak kaşık değilim;
hiç sırası değilken sevgiye yürek koydum, gönül verdim.
bir "hiç" yüzünden olmamalıydı ayrılık, çok derinden kırıldım;
seni bilmem ama kendi adıma...
bir daha seversem insan değilim!

06.07.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/368578/bir-daha-seversem.html>

İssızlığıma doğsan

[italik] [ikiyanayasla]

inceden inceye tüten bir zlem bu,
hiçbir Şeye benzemez.
doğduğum gün tanıdığım,
ldğm gün kaybettiğimsin...
ayrılık acısı işte, bilen bilir;
güneş dkerse gözyaŐlarını bir gün,
belki o zaman diner dizlerimdeki o çocukluk yarası.

gökten kaçar gibi dökülen yağmuru düşün,
bak, nasıl da saklandı narin bir fidanın gövdesine.
o da direnemedi bunca ağırlığa,
eğiliverdi toprağa...
komŐu ağaçlar sapasağlam ayaktayken,
minik fidan yalnızlığıyla yüzleŐti;
gözyaŐını yağmura karıŐtırdı sessizce.

böyle bir gündü kendimde kayboluŐum,
kabuğuma çekilmiŐim, farkında değilim vaktin.
bir tatsızlık vardı, hiçbir Şey eskisi gibi değildi;
ne meltemin serinliği,
ne güneşin o iflah olmaz çekiciliği...

daha dün gibi, hatta bir saniye öncesi,
belleğim yine bir oyun oynuyor bana:
ellerinde kır çiçekleriyle kapımın eŐiđindesin,
sanki hiç gitmemiŐ, beni bekliyormuŐsun gibi.
bazen gökyüzünde bir yıldızdın düşlerimi süsleyen,
bazen pencereme vuran o duru ay ışığı...

bir çocuk gibi sildin gözyaŐlarımı,
ellerimi tutarken ne kadar da Őefkatliydin.
mutlu olayım diye harcadığın o naif gayret...
sonunda yüreğimi yüreğine kattın.
en büyük kötülüğü yaptın bana; kaçamadım.

bütün yollar sana çıkarken,
nasıl sevmezdim seni?
geliŐin bir kuŐluk vaktiydi,
gidiŐin akşamın kr karanlığı...

bir yanlıŐlık oldu desek mesela,
küçük bir yanlış anlama...
unutsak mı geçmiŐi?
yeni tanıŐıyormuŐ gibi yapsak.
yine bir kuŐluk vakti çıkıp gelsen;
güneşim olsan,
ıssızlığıma doğsan...

olmaz mı?

08.07.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/369292/issizligima-dogsan.html>

Meğer

[italik]

glmek sen demekmiş,
gözyaşlarım sen...

ışığım gülüşün,
sevgin gözlerim...

ellerin ellerim,
kelmım dilin...

meğer ne okmuşsun;
her şeyim benim...

13.07.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/370827/meger.html>

Sen yeterki gel de

Bir gün terk edip de yıkmayacaksan
Gözümden yaş olup akmayacaksan
Bana elmiş gibi bakmayacaksan
Fedadır bu canım sana sevdiğim

Hatam olur ise kızmayacaksan
Olur, olmaz için üzmeyeceksen
Benden ayrı durup, gezmeyeceksen
Fedadır bu canım sana sevdiğim

Her nerede olsan seni bulurum
İster isen rüzgâr, yağmur olurum
Gel dersen yanına uçar gelirim
Fedadır bu canım sana sevdiğim

Deniz derya olur, sana çağlarım
Bir gün göremezsem sitem bağlarım
Hasretinden gizli, üryan ağlarım
Fedadır bu canım sana sevdiğim

Sen yeter ki gel de, bu dünya durur
Sevgim coşku ile aşkına yürür
Yüreğimi o dem baharlar bürür
Fedadır bu canım sana sevdiğim

Hatice AK/16.07.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/371767/sen-yeterki-gel-de.html>

Seni yaşamak

[italik][/italik]

Bir bardak kaynar suyu tek yudumda içmiş gibi
Öylesi bir ateş yakar göğüs kafesimi
Döner dururum yattığım yerde, geçmek yerine
Daha da alevlenir közleri derinlerde...

Sesini duymasam da, bir heyecan kaplar yüreğimi
Nazlı-nazlı salınan söğüt dallarının meltemle titreştiği gibi
Şakacı rüzgârların getirdiği gülüşünle uyanır içimdeki senli umutlar
Her sabah sana koşarım uyandırmamak için ayakuçlarıma basarak
İlk seni selamlamak isterim, uyku mahmuru gözlerimle konuşarak...

Belki de oldum olası bu denli içten bir sevginin özlemiydi düşlediğim
Bütün dengelerimi alt üst eden, böylesine vazgeçilmezim oluşun
Akan sel suları gibiydim senden önce, durulmaya çalıştıkça hırçınlaştım
Sense mağrur bir kaya oldun, ben arsız dalgalar misali eteklerine tutundum...

Ben küçüldükçe sen büyüdün, sen büyüdükçe ben kayboldum
Yüreğinde hiç izim kaldı mı bilmiyorum?
Şimdi gözlerinde sonu olmayan bir yolculuğa çıkıyorum
Eğer hissettiklerimin adı aşk'sa, ilk ve son yaprağıma sen'i yazdım
Ve seni böyle yaşamak istiyorum...

Hatice AK/22.07.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/373328/seni-yasamak.html>

Biraz hayal, biraz gerçek

ılık yaz günü esintisinden mi
yoksa uzun zamandır silinip paklanmadığından mı
alacalı bir hal alan ışığın peşine düşmüştü çocuk
vazgeçemiyordu aslında, alışkanlığı olmuştu hani
belki de akde vefa, gizli bir anlaşma yapmışlardı da
dillendiremiyorlardı sanki, el âlem ne der babında

genellikle dönemeçlerde, kâh sağını, kâh solunu yansıtıyordu
ve zifiri gecede, aklındaki zayıf ihtimalli ışığının yordamında yol alıyordu
yönünü bulmaya çalışırken, biraz umut, biraz da yürek kıpırtılarıyla
geçtiği karanlık dehlizlerin korkularından sıyrılmaya çalışıyordu

uzun zaman yürüdükten sonra, özlemine çektiği sesti duyduğu
biraz sevda, biraz yosun, birazda tuz kokan serinliği doyasıya soludu
yanı başına yerleştirip ışığını, boylu boyunca nemli kumlara uzandı
ellerini başının altına yastık yapıp gözlerini sımsıkı kapattı
gökyüzünü, yıldızları, bulutları, bir de hüzün bakışlı sevdiğini düşündü

çocukken de hayaller kurardı, bazen de kendine kızardı
çünkü kurduğu bütün hayaller çığlık olur yarım kalırdı
ay gökyüzünde neden hep aynı yerde durur da değişmez yeri
yıldızlar kovalamaca oynarken neden takılmaz ayakları
meselâ hayranlıkla seyreden çocuğun avuçlarına neden düşmezler

tut ki kayalıklara düştüler, acır mı canları onlarında çocuğununki gibi
öyle olsa, çocuk ruhuyla dindirebilir mi yıldızların ağıtlarını
belki de bu yüzden, hiç yere düşmez yıldızlar ve hiç takılmaz ayakları
kim bilir... diye düşündü ve öylece derin bir uykuya daldı

neden sonra daldığı uykudan apansız uyanıverdi
sağına soluna bakındı, ne deniz vardı, ne yıldızlar
ne gökyüzü ne de uzandığı nemli kumsal
düşler görüyormuş belli ki
belki de hiç gerçekleşmeyen özlemlerini

başını kaldırıp baktığında
okuduğu romanla burun buruna geldi
nerede kaldığını bulmaya çalışırken

“Biliyorum Bu İmkânsız Bir Aşk
Kendime Mani Olamıyorum
Yüreğim Seni Çok Sevdii”

satırları gözünün önüne, düşünde gördüğü kıyı şeridi gibi serildi
sonunda anladı çocuğun yüreğindeki çocuk, hayâl etmek yaşamak
yaşamak da hayâl etmeyi biraz.
Ve içindeki haylaz çocuğa seslendi
Hey çocuk...!
Duyuyor musun beni...!
Hayallerimi serbest bıraktım...!
Sevaplarını da günahlarını da bana yaz...!
Yeter ki yüreğindeki sevgi ve yaşama sevincin tükenmesin,
Yeter ki olmasın kupkuru bir dal, ya da zemheriye düşmüş bir ayaz...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/374489/biraz-hayal-biraz-gercek.html>

İtiraf

[italik] [ikiyanayaşla]

gecenin bir yarısı, iki yana düşen kollarımda amansız bir sızı
sol yanımda bir yangın, öylesine güçlü ve öylesine derin ki
zihnimi durmadan bulandıran, cevapsız kalan onlarca sorunun izi
mümkün değil bir daha uyumak, bu da bana has bir
uykusuzluk krizi...

nicedir yoktu böyle bir derdim, deliksiz uykularım olmasa da
yine de bedenim dinlenirdi bir iki saatlik dalmışlık anlarımda
dinginlik yaşardım hiçbir şey duymadığım yarı ölümün koynunda
ve hep ölesim gelirdi bu huzuru uykumda da olsa bulduğumda...

yine başladım bu günlerde uykusuzluk nöbetleri tutmaya
türlü gerekçelerle içimde ağıdı dinmeyen boşluğu avutmaya
evreni düşündüm bir de, kim bilir şimdi kaç kişi ayakta
kaç kişinin umutları soldu ve yenik düştü münzevi karanlıklara...

yolcu istasyonları, hastane odaları, şehirdeki boş sokaklar
ve sıcaık bir tebessüme hasret, köprü altındaki tinerci çocuklar
derler ki insanı sevmek, kişinin kendisini sevmesiyle başlar
dönüp kendime baktım bir de, benim onlardan ne farkım var...

görünen o ki kimse kimseyi olduğu gibi sevemedi, kabullenmedi
oysa insanlar neden mutsuz sorusunun cevabı ne kadar açık ve aleni
gururlar yüzünden hatalar hiçe sayıldı, sevgilerse sahipsiz kaldı
her seferinde güle güle git bileti, masum olanların hesabına kesildi...

bu kez uykumu bölen ne yokluğun ne de düşlerime gelmemen
odama sinsice dalan minik kediymi, açık unuttuğum pencereden
biliyorum düşünmemek ve özlememek için harcadığım çaba nafileydi
itirafım; ben sende ne kadarsam, sen bende katlanarak çoğalmıştın inan ki...

aynada kendimi tanıyamadım, bu mu benim sevgi anlayışım
yanlış olan bir şeyler var bu işte ama nedenini anlayamadım
sonra gözümün önüne hayalin geldi, içten gülüşünü dinledim
sağanaklar altındaydı yanaklarım, bütün umutlarım kül olurken
ben sadece seyrettim ve ayrılığı yüreğime söyleyemedim...

01.08.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/376362/itiraf.html>

Hiç düşündün mü

hiç düşündün mü
begonviller üşür mü diye...
nasıl tanışmıştık, hatırlasana
saati belirsiz bir rastlantıydı sadece
ortak yanlarımız çoğaldıkça
sıklaştı o kaçınılmaz "biz" halleri
ölürcesine sevdalanmalar
sensiz yapamamalar...

sonra o ince merak, o ilk bağ
özlemin peşine düşen aramalar
ve bir alışkanlık gibi yerleşen yakınlıklar
tam bir rüya gibi sürerken her şey
birdenbire kesiverdi güzelliği
sebepsiz, sığ tartışmalar.

bir duvar dibine çöktüm sonra
enine boyuna düşündüm:
neyimdin benim?
hayatımda nereye sığmıştın?
"seni seviyorum" deyişin de
bir kurgu muydu yoksa?

böyle gitmez demiştim, biliyordun
sen ise "vazgeçilmezimsin" derdin...
kırlarda el ele uçtuğumuz o günler
şiirlere sığmayan neşemiz...

ayrılığı aklımızın ucuna bile getirmezdik.
ne kadar gerçektik, sahi var mıydık?
an geldi, bitti o devasa sandığımız sevda
biz daha ne olduğunu anlayamadan...

şimdi fırtınalar kopuyor
şiirlerimin satır aralarında.
bir tutkuydu sendeki "ben"
giderken yüreğimi de götürdün.

şimdi sensiz doğan her güne
isyanla bakıyorum.
son görüşmemizden kalan o yaralarla
seni silip atmaya çalışsam da
olmuyor...
"unuttum"
demekle hiçbir şey unutulmuyor.

Hatice Ak/ 09.08.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/378757/hic-dusundunmu.html>

Sevdiklerim beni hep üzdü anne

İşte gene sensiz geçecek özel bir gün
Hiç bilmedik ki biz böyle günleri
Ya geçim derdine takıldık
Ya da bir hastalığın pençesine...

Senden hiç beklemezdim demiştin
Bu nasıl sevmektir böyle
Kuşlar gibi beslersin sevdiğini
Ben ise kraliçe oldum seksenimden sonra...

Sonra karnında taşırken beni
Kısmi felç geçirdiğini
Yapılan tedaviler yüzünden
Sakat kalacağımı düşünüp üzölmüşsün hani...

Bir bu değil ki, bir yaşındayken ben
Ve sırtına sarıp iş kovalarken
Attan düşmüşsün sırt üstü...

Ellerini dayanak yapıp ezmemişsin ya
Yiyecek ekmeğimiz, çekecek çilemiz
Öldürmeyen Allah öldürmeyince
Görecek günümüz varmış işte...

Hep sakın kâlp kırma kontrol et öfkeni
Saman alevi gibi parlar, çabucak sönersin bilirim
Harama el uzatma, adaletli ve saygılı ol
Sermayesi olmayan tek şeyi ver her canlıya
Sevgini ver çevrene, verebildiğin kadar sakınma
Bir gün mutlaka döner gelir sana demiştin ya
Geri döner mi bilmem de, sevdiklerim beni hep üzdü anne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380641/sevdiklerim-beni-hep-uzdu-anne.html>

Ellerine müptela ellerim

ne zaman uykuya dalsam
uzun bir yolculuğa çıkar
seni ararım her yerde
papatya tarlalarında ve gelincikler içinde...

ılık ılık bir duygu seli boşalır yüreğime damarlarımdan
ve sen oradasın, benimsin, hüzün bulutları gidin başımdan
dopdolu yüreğim, kalmadı sizi koyacak bir zerre boşluk
doyasıya yaşamak istediğim, adı her ne ise, işte bu hoşluk...

bu mevsim, bu gündönümü, sevdaya yürek koyma mevsimi
yıllar yılı tutuklu duran sevgiyi aşkı azat etme mevsimi
dinle bak, nasıl çırpınıyor kafesteki kuş misali yüreğim
sana doğru hızla yol alırken, gönlümdeki sessiz gemim...

gözlerim, bir kerecik gözlerinle buluşsun yeter bana
avuçlarının içinde olsun ellerim, ellerine müptela
bir tanem, özlediğim, canımın içi, sevdiğim
saçlarımı tel tel tarayıp, uçuşturan meltem esintim...

işte böyle geçiyor sensizlik denen muamma
kavuşmak hayal olsa da, sevdiceğim unutma
dağların önünde de arkasında da yüreğimde sen varsın
hazana bıraktığım tüm umutlarımı, ben seninle yaşarım...

Hatice AK
17.08.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/380942/ellerine-muhtela-ellerim.html>

Tutunun sevginize

/.. böğürtlenler vardı dere kıyısını mesken edinen
tutarlardı süzgeç gibi her şeyi, akıntıya kapılıp gelen
neler, neler olurdu, en çok da su kanalı boyunca uzanan
cennet görünümlü bahçelerden olgunlaşmadan kaçan
elmalar ve narlar vardı suya atlayan.../

Kökleri bu coşkulu topluluğun içinde kaybolmuş
göklere başkaldıran bir çınar ağacı var olmuş
köpük, köpük akan sulara tepeden bakmakta
usulca yaklaşıp yanına, tutundum bir dalına
bu seremoniyi kuşlarla böcekler de izlediler uzaktan...

Sen çınar ağacı;
sana gelen yollar hep dümdüz ya da kumsal sanma
öyle yerler var ki, sarp kayalıklar ve dikenlerle kaplı inan buna
bak işte sana geldim, güvenle yasladım sırtımı sırtına
önce sevdiğimin nehir gözlerini resmettim
sonra da rastgele şekiller çizdim serildiğin toprağa...

Bakışıp durduk bir süre öylece resimlerle
onlar birden gerçek oldular ben ise rüya
derken ağaç dile geldi... Dokunsam ağlayacaksın dedi
istiyorsan ağla hadi ağla ne duruyorsun
belli ki onu çok özlüyorsun
varsın akıttığın gözyaşların sevginden olsun...

Düşün bir kere, ne onun kadar seven bulabilirsin
nede bir başkasını sevebilirsin artık ömrün boyunca
madem çok sevdiğinizi söylüyorsunuz birbirinizi
böğürtlen dikenleri bile tutmuşsa suya kapılıp gelen her şeyi
hayal bile olsa, siz de sımsıkı tutunun sevginize
sakın bırakmayın ellerinizi, kenetlenin birbirinize
hastalıkta ve sağlıkta, iyi günde kötü günde...

Hatice AK
27.08.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/384393/tutunun-sevginize.html>

Bu mektup sana

[italik] [ikiyanayasa]

bu mektup sana;

yazıyordu masadaki vazoya yaslanmış
mektuba iliştirilmiş dikkat notunda...

ve "merhaba" diye başlıyordu
ilk cümle.

her sabah uyandığımda önce sana
sonra kendime gülümsüyorum
tıpkı senin öğrettiğin, tıpkı senin istediğin gibi
elimi yüzümü yıkayıp
saçlarımı tam tepemde topluyorum
kahvaltı hazırlayacağım ya
onun için işte biliyorsun

çaycının fişini prize takıp
akşamdan dolu bırakmışsam
demliği temizliyorum önce
sonra içine dört tatlı kaşığı
çay bırakıp üzerine
islatacak kadar su ilave ediyorum
yani neden dört kaşık diye sorarsan
tek rakamları hiç sevmiyorum

tekrar sana baktığımda
ellerini göğsünde kavuşturup,
beni izlediğini görüyor
ve gene gülümsüyorum

ben masayı hazırlarken,
sen televizyonu açıp,
akşamdan kalma haberleri izliyorsun,
ben bizi düşünüyorum,
bir şeyler canını sıkmış olmalı ki
boncuk boncuk terler birikmiş alnında

elimdeki kağıt havluyla silmeye yelteniyorum
öyle bir bakıyorsun ki bana
adeta gözlerinin içinde kayboluyorum

işte çayımız da demlendi
bardaklarımıza doldurup
şekerlerini de ilave ettikten sonra
üzerine yağ sürülmüş bir dilim ekmeği
sana uzatıyorum

ikiye bölüp yarısını bana ikram ediyorsun
yeşil siyah zeytinler, tuzsuz bir iki çeşit peynir
markası hiç önemli değil, çilek ve vişne reçeli
bir de öğün ayırt etmeksizin bir kaşık aldığım
üzüm pekmezi

hiç konuşmuyor sadece arada bir bakışıyoruz
bakışlarımızla anlaşıyoruz kısacası
sanki birimiz seslense büyü bozulacakmış gibi
ürkek ama sevgi yüklü, özlem yüklü, saygı yüklü
yağmur yüklü bulutlar gibiyiz, yağdı yağacak

bu güne böyle başladım

değişik bir şey olursa inan ilk sana yazarım
biliyorsun işte, empati yapıyorum ve eminim
sende böyle hissettin
aslında sessizliğim kendimle hesaplaşmak içindi
yoktu başka bir niyetim, bu günü böyle hayal ettim

31.08.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/385588/bu-mektup-sana.html>

Seni düşünürken sensizlikte

Bazen çiçeklerle bezeli bir bahçede
Bazen filozofça bir masanın başında
Bazen bir geminin güvertesinde martıları izlerken
Bazen bir tren istasyonunda beni beklerken...

Bazen bir apronda iki yana açmışsın kollarını
Bazen uzun bir yolculuğa çıkmışsın
Nereye olduğunu düşünmeden
Önümüze ilk çıkan otobüse atladığımız gibi...

Oturmuşuz beş ve altı numaralı koltuklarımıza
Pencere kenarına ben, koridor yanına sen
Yaslamışız başımızı omuzlarımıza
Saçlarımız karışmış, yüzümüze ve saçlarımıza...

Sımsıkı tutmuşsun avuçlarında ellerimi
Usluca siliyorsun, alnımdaki terimi
Mola yerlerinde bir bardak çay alıyoruz
İkimiz aynı bardaktan içelim istiyoruz...

Ve sonu gelmeyecek bir film izliyoruz sessizce
Önce sen kayboluyorsun karelerden, ardından ben
Öylesine dalmış ve öylesine tutunmuşuz ki birbirimize
Fark etmemişiz gözlerimizi açtığımızda
Düşler ülkesinden sürgün edilişimizi dünyaya...

Senli ve sensiz hallerimin özeti işte böyle
Bazen avuturum kendimi hiç gerçekleşmeyecek düşlerle
Bazen midye misali tüm pencerelerimi kapatırım dünyaya
Yani Canımın İçi; seninle her şey çok güzeldir de
Kurduğum bütün hayaller, kâbusa döner sensizlikte...

Hatice AK
15.09.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/389984/seni-dusunurken-sensizlikte.html>

Aşk bunlar değilse başka nedir ki (1)

[italik][/italik]

Irmağın coşarak akması mıdır
Söğüdün sulara sarkması mıdır
Yosunun kayaya bakması mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Güneşin yüzünü yakması mıdır
Güllerin alları takması mıdır
Gönlünden pınarlar çıkması mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Gökte yıldız olup sayılmak mıdır
Işığı semaya yayılmak mıdır
Tek bir yudumuyla bayılmak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Mecnun olup çölde dolanmak mıdır
İnce eleklerden elenmek midir
Feleğe kahredip ilenmek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Ömrünü sevgiye adamak mıdır
Kuruyan her dalı budamak mıdır
Kesintisiz bedel ödemek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Şiir şiir sevda okumak mıdır
Nakış nakış canı dokumak mıdır
Şarkı şarkı göğe şakımak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Romanlara konu ibadet midir
Ateşiyle yakan bir nöbet midir
Tende hüküm giymiş kabahat midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Yaprak olup dala tutunmak mıdır
Sevgi sözlerinden utanmak mıdır
Yâr'in hayaliyle yetinmek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Hasret çekip,kara bağlamak mıdır
Ciğeri köz ile dağlamak mıdır
Dertli dertli türkü söylemek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Giydiği esvaptan kıskanmak mıdır
Güvenle sineye yaslanmak mıdır
Ezalar çekerek uslanmak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

17.09.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390530/ask-bunlar-degilse-baska-nedir-ki-1.html>

Aşk bunlar değilse başka nedir ki (2)

Sevgiyi sonsuzca yaşamak mıdır
Kalbini kalbinde taşımak mıdır
Onsuz saraylarda üşümek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Esen yelde kokun aramak mıdır
Dönüşsüz yollarda yürümek midir
Vuslatsız toprakta çürümek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Saniye arasız özlemek midir
Gelse diye yolu gözlemek midir
Gönülü gönüle sözlemek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Bulutun göklere ağması mıdır
Yağmurun toprağa yağması mıdır
Başağın boynunu eğmesi midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Arının çiçeğe konması mıdır
Buharın havada donması mıdır
Tenin sevgi ile yunması mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Bir reyhan dalını koklamak mıdır
Onu yasaklarda saklamak mıdır
Kem sözden sakınıp aklamak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Yoluna canını adamak mıdır
Uzaktan seyredip ağlamak mıdır
Her dem sevilene çağlamak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

İçilen kahvenin telvesi midir
Umut bahçesinin selvisi midir
Yoksa tabiatın cilvesi midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Başucunda şarkı söylemek midir
Soluk soluk sesin dinlemek midir
Kusuru hatayı önlemek midir
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Boynuna sımsıkı sarılmak mıdır
Cefa hamuruyla karılmak mıdır
Bir gün ayrı kalsan darılmak mıdır
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

22.09.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/392095/ask-bunlar-degilse-baska-nedir-ki-2.html>

Avutsam kendimi

Yine tek başınayım yüreğimin kuytularında,
Duygularım kürek mahkumu, firari uykularım,
Dalgalar, acımasızca kıyıları dövdüyor,
Yakamozlar küsmüş, dinlemiyorlar beni,
Yüreğimi hapsetmiş mor gecenin fanusu,
Yaktıkça yakıyor...

-Yokluğun deli poyrazlar gibi esip duruyor içimde,
Değdiği her yeri kanatıyor-

Siluetin beliriyor, bir veda türküsü eşliğinde uzakta,
Yağmur sonraları ağaç dallarında kalan son damla gibi.
Ve özlemi düşüyor bir şeylerin üzerime,
İliklerime kadar üşüyor-üşüyorum...

Ne bela şeymiş bu yalnızlık fırtınası denen,
Yıldız ve ay damlalarından kopardığı çiçeklerin,
Çıglıklarını duydukça içim ürperiyor, buz tutuyor ellerim.

-...Sonra korkuyla sevmek arası bir duyguyla,
Zihnimde sakladığım sesinin tınısına,
sımsıkı sarılıyor-sarsılıyorum...-

İşte gene hüzün çağlıyorum akrep aynı yeri vuruyor,
Yelkovan başına buyruk, zifiri karanlıklarda tutsak hayallerim,
Sevda şarkıları, aynaların yüzüne çarparak kırılırken,
Bin bir parçaya bölünüyor umutlar, toplayamıyorum...

Dudaklarına dokunmak istiyorum parmak uçlarımla,
Nefesin nefesimde, sıcaklığını hissetmek isterken,
Bütün düşlerim kopartılıp alınıyor, yüreğimden
Engel olamıyorum...

-Gece böylece sona ererken, tan yeri ağarıyor,
Sabah olmak üzere, kızıl ve kızgın güneş doğarken
Ay uzaklaşıyor...
Umutlarımla birlikte, parlayan bütün yıldızlar kayboluyor-

Hani olmaz ya...
Biraz daha kalsan diyorum...

Yalnızlık serenat yaparken, hemen terk etmesen beni...

Otursak yan yana ve birlikte izlesek bu günün doğumunu,
Uykusuz geçen gecedен kalma yorgunluğuma yenilsem,

Ve başım göğsüne düşse, okşasan saçlarımı,
Öylece akıp gitsek sonsuzluğa,
Dalgaların nağmeleri eşliğinde...

-...Senede tek bir gün olsa bile, avutsam kendimi,
Seninle süslediğim umutlarımın beşiğinde...-

Hatice AK
27.09.2010

Aşk bunlar değilse başka nedir ki (3)

Dünyanın hanına konup göçmek mi
Bir bahçede bin bir çiçek açmak mı
Sevdiğinden uğrun uğrun kaçmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Kuşların daldaki cıvıltısı mı
Dudağın kulağa fısıltısı mı
Gözlerin gözlerde ışıltısı mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Boran olup yücelere konmak mı
Kabından taşarak düze inmek mi
Damla damla eriyip de ölmek mi
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Anka gibi dağ başında kalmak mı
Siteminden saçın başın yolmak mı
Düz yolda şaşarak helak olmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Coşup coşup kıyılara vurmak mı
Baktığın her cisme hüsnün sormak mı
Bütün engellere göğüs germek mi
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Yüzünü görmeden yürek açmak mı
Uğruna baş koyup candan geçmek mi
Kırlarda kelebek olup uçmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Bir hayalle ömrü heba etmek mi
Düşte görmek için dilek tutmak mı
Bir tek gülüşüne cihan satmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Çölün ortasında vaha olmak mı
Nilüferler gibi gölde solmak mı
Sularda yüzerken susuz kalmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Gökteki yıldızdan haber sormak mı
Turnalar göçerken selam durmak mı
Gördüğün her düşü hayra yormak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki.

Ak ellere al kınalar yakmak mı
Leyla'ya Şirin'e nispet yapmak mı
Bu dünyadan ebediyen kopmak mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

05.10.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/396532/ask-bunlar-degilse-baska-nedir-ki-3.html>

Met-cezir

[italik]

gün doğumlarını sabırsızlıkla bekler,
yanına koşardım heyecanla...
bir an dalsam suçluluk duyar,
ihamet sanırdım bu dalgınlığı sevgine.

fırtına ne ki;
boran olmuşsun içimde...
pervasızca estin.
ben geri çekildikçe,
sen dalga dalga
üstüme üstüme geldin.

sonsuz bir okyanustu sevgin;
yüzmesini bilemedim.
boğulmaktan korkup,
kıyılara sığındım...

sonunda med-cezir olduk.
birimiz büyütürken sevgiyi,
diğerimiz geri çekildik...
sebebi biz olmasak da,
ikimiz de kaybettik.

Hatice AK/19.10.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/401375/met-cezir.html>

Ben seni hiç özlemedim

bugün de diğerlerinden farksız herhangi bir gün
yine buradayım, yanımda olmanı hayal ettiğim o parkta
sana sözünü ettiğim çınara yasladım sırtımı
gözlerim uzaklarda, geleceğin yöne dalmış öylesine

kim bilir ne hayaller kuruyordum umutsuzca
hüzün bulutlu bir tebessüm yerleşmiş yüzüme
zihnim yerdeki safran rengi yaprağa odaklanmışken
sırtıma sürünüp geçen o tanıdık dokunuş...

başını koltuk altına dayayan bir kedi
dokunmuyorum... o da tek başına buralarda
şefkat bekliyor belli ki kendi sessizliğinde

güz kızılına boyanan güneş batmak üzere
evin yolunu tutma zamanı geldi ya
hani belki gelirsin diye beklese miydim biraz daha?
çınar ağacının gölgesinde, umut değneğiyle
şekiller çiziyorum toprağa
her biri sen olup çoğalıyor, gelmişsin...

yanımdasın, "beklediğime değdi" diyorum içimden
elin de omuzumdaymış meğer, nasıl fark etmemişim?
etraf birden aydınlanıyor ama gözlerim...
gözlerim cayır cayır yanıyor
aslında yanan gözlerim mi yoksa yüreğim mi?
ayırt edemiyorum inan

ya boğazım... sanki bir organ geçmişçesine
düğümler nefesime engel
burnumun direğindeki sızı da neyin nesi?
ürperiyorum
oysa ben seni hiç özlemedim ki...
ben... seni... hiç... özlemedim...

20.10.2010/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/401872/ben-seni-hic-ozlemedim.html>

Aşk bunlar değilse başka nedir ki (4)

Pazara çıkarsan satılmayan mı
Sakit olsa yere atılmayan mı
Helale harama katılmayan mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Alına yazılan kara yazı mı
Yüreklerle düşen ince sızı mı
Sevdalının bir çift tatlı sözü mü
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Yabanın harmanı savurması mı
Güneşin gazeli kavurması mı
Yönünü yönünden çevirmesi mi
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Hava gibi sarmalayıp saran mı
Aşikâr olmayan gizli yaran mı
Dost bağında türlü güller deren mi
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Gönül bacasından tüten duman mı
Dün iya da bu gün mü ahir zaman mı
Ah u zarmı yoksa vehm-i aman mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Irak yolu yakın eden duygu mu
Sevdikçe duyulan derin kaygı mı
Umut mu özlem mi ya da saygı mı
Aşk bunlar değilse, başka nedir ki

Havada uçarken yere düşmek mi
Alevden kurtulup kora düşmek mi
Mutluluk yolunda zora düşmek mi
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Sadece hayal mi yoksa beşer mi
Her güzelde akıllara düşer mi
Karada denizde gökte yaşar mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Bağda salkım salkım koruk üzüm mü
Canın sevdiceğin iki gözün mü
Şekerin şerbetin balın tuzun mu
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

Yorganın döşeğin yastığın da mı
Gün olup bağrına bastığında mı
Kelamı gelmezse sustuğunda mı
Aşk bunlar değilse başka nedir ki

21.10.2010 /Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/402561/ask-bunlar-degilse-baska-nedir-ki-4.html>

Terazi

Halsiz ve çaresizdi, çöktü olduğu yere
Bir adım gidemedi, ne öne ne geriye
Önünde duran ağaç, engeldi kendisine
Sanki çivilenmişti, kaldırım demirine...

İzledim ofisimden, beş-on saniye kadar
Arandı çevresini, kalmıştı orda naçar
Ona pek yabancıydı, bu güzergâh bu durak
Kimse yoktu ki yakın, bekledi oturarak...

Bir eleman gönderip, sordurdum ne derdi var
Götür evladım dedim, gittiği yere kadar
Hastane arıyormuş, bulamamış yönünü
Zaten unuttum demiş, bu günümü dünümü...

Onun gözüyle baktım, çevreme uzun süre
Hiçbir şey göremedim, işte dünya gözüyle
Atacağım adımlar, hep dümdüz mü olacak
Yoksa bir çukur olup, canımı mı alacak...

Ne merhamet, ne vicdan
Ne inanç ne de iman, bilinemez kimdedir
Anladım ki insanlık, madde ile kirlenir
Kişiyi ölçüp tartan, başka bir kişi değil
Mutlak Yüce Rabbin Şaşmaz Terazisidir...

26.10.2010
Hatice AK

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403515/terazi.html>

Serbest şiir

Senin adın serbest şiir
Ateş ol yak
Rüzgâr ol savur
Güneş ol kavur
Dalga ol kumsala vur
Dolunay ol
Aşk iksiri doğur
Tüm evreni
Avucunun içine al
Boyalı hamur yap yoğur...

Senin adın serbest şiir
Kuşları konuşur
Bulutlar dile gelsin
Saksağan güle gelsin
Denizler yürüsün
Kayalar çürüsün
Koyunlar kurt
Kurtlar kuzu olsun...

Senin adın serbest şiir
Güneş ol, ay ol, yıldız ol
Dere ol, tepe ol, bayır ol
Çiçek ol, çiğdem ol, çayır ol
İster gece ol, ister hece
Neyi seçmişsen o ol
Sırala kelimeleri
Hiçbir anlam taşımasın...

Senin adın serbest şiir
İster
Gerçeküstüden söz et
İster gerçeğin
En gerçeğinden...

Senin adın serbest şiir
Yanlış anlama
Özgürlüğün
Verdiğim izin kadardır
Sadece Edepli ol
Bil ki;
Güzeli
Güzel yapan
Edeptir
Edep ise
Sevmeye sebeptir...

27.10.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403857/serbest-siir.html>

Bir bilsen

[italik] [ikiyanayaşla]

mevsimde hazanı,
hazanda oradan oraya uçuşan
yaprakları izledim...
onlara inat,
yeşil yeşil bakan zakkum dallarını.
aklımda, yüreğimde,
her adımında sen...
ne çok özlüyorum,
bir bilsen.

bir bilsen sevdiğim;
her gün batımında nasıl hüzünlendiğimi...
sanki güneş batmıyor da karanlıklara
ben batıyormuşum gibi.
ve seni bir daha görememek korkusu
nasıldır, bir bilsen...

bir türküyü dinlerken,
bir şiiri okurken,
boynumu büküp seni düşünürken;
omzuma düşen birkaç damla gözyaşım
bana yoldaşlık ederken...
her güzelliği ya da acıyı sensiz yaşamak
ne kadar zor, bir bilsen.

sensizlik nöbetlerim
uzadıkça uzuyor artık...
bedenim her gün biraz daha bitkinleşirken,
ruhum benden uzaklaşıyor.
belleğimde sadece sen;
sensiz yaşamak ne kadar zor...
bir bilsen.

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/404201/bir-bilsen.html>

Sevgili insanlığım

otur bir kuytuya;
başını ellerinin arasına al, insan olduğunu düşün,
yaşadığın hayatı, geçtiğin yolları,
sevdim-sevmedim diye ayırdıklarını düşün,
söylediğin ve işittiğin sözleri...

geriye bak;
senin bu hayat, neler yapmışsın,
hadi durma elinde işte hayatının film kareleri,
başrolde sen varsın, hazırsan izlemeye,
seyirciler çoktan hazır matineye...
sorgula kendini;

hangi yolları yürümüşsün, ne kadar anlamlıydı,
nereden geldin, nereye gidiyorsun,
çok mu anlamsız yürüyüşün,
değerlendir, kendini, kimseye bırakma
zamanının ne kadarını boşa harcamışsın...

erdem yoksunusun;
yaşadıklarından ders alma, ört üstünü,
bulabildiğin en kalın örtüyle,
unut gülmesini, yaptığın her iyiliği,
gözünün içine sok kimi yakalarsan,
dünyaya direk kalacakmış gibi yaşa,

sakın ola ne sevgini ne de malını paylaşma,
bak, hırslarınla kazandığın yerdesin,
birine çalım atmaya, varlığınla atıp tutmaya,
ve istediğin gibi at oynatmaya hazırsın,

“tamamsın yani, oldun sen, keyfini çıkar”

sen en büyüksün, bunu aklından çıkarma,
azaldıkça azal, küçüldükçe küçül,
kimsenin gözünde, beş para etme...
erdem sahibisin;

kaldır başını semaya, nereden geldiğini gör,
düşün... işte hayat... bitmeyen bir yolculuk,
sen ne olmak istersen, oraya götüreceksin,
hayatı “olmaya” çalışanlara bakarak yaşa,
dünya sultan süleyman’a bile kalmadı diyenleri hatırla,

gülümsemeyi unutma,
tevazu sahibi ol, küçüldükçe büyü,
paylaşmayı bil, paylaştıkça çoğal...
bütün bunları bir araya getir,
yaşamını nasıl yapılandırıldığını göreceksin.
yetinmeyi bil...

bil ki; insan kaldıkça
anlamlar yükleyebilirsin yüreğine

Hatice AK
31.10.2010

Şiirimi günün şiiri (şiirleri) arasında görmek, beni onurlandırdığı gibi aynı zamanda birde sorumluluk yükledi, iyi-daha iyi ve en iyiyi başarabilmek anlamında. Bu bağlamda değerli seçki kuruluna ve tüm edebiyat defteri ailesine içtenlikle teşekkür eder saygılar sunarım.

İyi ki varsınız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405142/sevgili-insanligim.html>

Utangaç suskunluğum

Sular birikmesin yosun tutmuş yataklarda, biraz derin eşele toprağı
Sabun da yok ki, mintax, ellerin derisini sıyırır, meşe külünden beter
İyice köpürsün, aman diyeyim kalmasın kaplarda zıkkım olası ilaçtan eser
Bol suyla durula bulaşıkları, kurutmasın kökünden akıp geçtiği ağaçları...

İyi belle; senede bir yenilenecek, haftada bir de yıkanacak çamaşırlar
Kat kat dizeceksin taşın üstüne, renkliler dışta en içte de beyazlar
Kaynar sudan azar azar dökceksin, durulacak küllü su tenekede
Değme kimyasallara bedeldir meşe odununun külü bu da biline...

Günahtır, haramdır yiyecek, içecekte olmayacak zerrece hile
Sakın kimsenin ahını alma, bin beteri çıkar senden, mezarda bile
Temkini bırakma elden ama bakma kimseye de art niyet ile
Gücün yettiğince hayır işle, ancak onlar gider öbür tarafa seninle...

Öyle özledim ki canım anam sesini, bitmek bilmeyen öğütlerini
Kokunu, kıt kanaat geçimimizi, sövmelerini, sevmelerini
Senden, sinende huzur bulmayı, yanı başına kıvrılıp uyumayı
Gene o incir ağacının gölgesinde ma-aile çay içip, yemek yemeyi
Senden azar işitmeyi, bir yandan gülmeyi, gülerken ağlamayı...

Sana olduğu gibi, birine güven duymayı, öyle çok özledim ki
Kendin gibi sanma herkesi aman unutma diye söyledin ya
Kimseyi küçümsemiyor ve kırmamaya çalışıyorum inan
Belki de en büyük özellik bu, senden bana kalan...

Utanıp konuşamazdım ya, anlatamazdım hani derdimi, ağlardım
Hiç konuşmasam diyorum, gene ağlasam, açmasam yüreğimi kimseye
Olmuyor ki canım anam, bunca kelamı nerede hıfzederim konuşmazsam
İnsanları oldukları gibi seviyor, sıfatlardan elbiseler giydiremiyorum
Bu yüzden de, utangaç suskunluğumu bir türlü susturamıyorum...

Hatice AK
04.11.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/406552/utangac-suskunlugum.html>

Dalgacı Şir

[italik]

bulaŐıcı hastalık gibisin
ne öldürüyor
ne iflah ediyorsun...

belki iç dökümümsün
belki de yaşamımla
dalga geçiyorsun...

düşündüm de
kendimi paylaŐtıđım
tek dostumsun...

egomu tatmin için
yazıyorum seni
sen de az değilsin hani
lütfen gör artık
bana neler ettiğini...

gün olup ağlatıyor
gün olup güldürüyor
âşık ediyorsun ota çöpe
cürmün,
kabahatinden büyük
anlayacağın

neticeye bir bakalım
ölçüp biçip tartalım
iyi de anlaşıyoruz madem
yani eŐitiz riyakârlıkta da

öyleyse benim adım
yalancı Şair
senin adın
dalgacı Şir olsun
var mısın?

09.11.2010-Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408101/dalgaci-siir.html>

Atam, Babam, Ben (Biz)

[italik] [ikiyanayaşla]

Babam; İstiklal Marşı'nı duyduğunda
Kasketini koltuk altına alıp esas duruşa geçerci,
Ezan sesini duyduğunda da ibadet için camiye giderdi...

Annem; kendini bildiğinden beri,
Elverdiğince sağlığı, namazlı abdestliydi.
Atatürk adı geçtiğinde gözleri dolar, heyecanlanır;
Cumhuriyet'in onuncu yılında, on yaşında olduğunu söylerdi...

Taşeli Platosu'nun küçük ve kırsal bir ilçesinde yetiştim,
Okul yıllarımızda günler öncesinden başladık hazırlıklara.
Tek yürek, tek sestik; ülkemiz için iyi bir yurttaş,
Ailemiz için hayırlı bir evlat olmağı tek derdimiz.
En güzel şiirleri ezberden okumak için yarışırđık birbirimizle;
Alnımız açık, başımız dik, Atatürk'e söz veren gençliktik...

Atamızın Gençliğe Hitabesi yüreğimize canlanır,
Şahdamarımızdan beynimize ulaşırdı.
Orada çoğalan vatansever duygularımız dünyayı dolaşırdı;
Okul bahçesi kırmızı-beyaza bürünürdü, ellerde al bayraklar...
Caddelerde halkı selamlar, Cumhuriyet için yürürdük...

Tenimiz üşüse de sıcaktı yüreğimiz,
On beşinde ne isek ellisinde aynıyız.
Aynı inançla atar, durmaz bizim kalbimiz;
Birimiz milyonumuz, milyonumuz birimiz!
İlelebet bu devlet ve dahi Cumhuriyet,
Payıdardır, payıdar kalacaktır biliniz...

10.11.2010 / Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408458/atam-babam-ben-biz.html>

Göze mi geldik

su birikintilerine
üşüşen serçeler gibi
bazen birbirimize sokulur
bazen tüylerimizi didiklerdik

kavgalarımız yaman olurdu
ama her kavgadan sonra
sımsıkı sarılırdık

sabahları erkenden
aynı pencereye koşup
köşe kapmaca oynardık

cıvı cıvı seslere
alışmıştın sen
gül yapraklarının suyunu
üstüne atmakla
korkuturdum ben

hatalarımız olsa da
affedecek kadar
yürekliydik

ne oldu bize
söylesene can yarım
göze mi geldik...

Hatice AK
12.11.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409126/goze-mi-geldik.html>

Bir zaman

[italik]

kırmızı gül pek yakışmış sayfaya,
nar çiçeği selam durmuş havaya...
şirle birlikte daldık hülyaya;
dost dediğin konar göçer bir zaman.

kime siteminiz, ahınız neden?
herkes, siz, biz... aynı yorulmuş beden.
insan düş misali gider aniden;
dost dediğin kalır naçar bir zaman.

eğriyi doğruyu karıştırırlar,
mal mülk hasetliği yarıştırlar...
sanma seni, senle barıştırlar;
dost dediğin yara açar bir zaman.

şiiir sayfanıza konduk izinsiz,
birkaç kelam ettik, ölçü izansız.
bu dünya hep böyle, durur düzensiz;
dost dediğin senden kaçar bir zaman.

14.11.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409768/bir-zaman.html>

Seni düşünmeyeceğim

artık seni daha az düşünüyorum
ne gün ortası şekerlemelerin geliyor aklıma
ne öğle sonrası dışarıya çıktığında
yolunu bekliyorum sabırsızlıkla...

dağınık bir yaşama kucak açtım
bundan böyle aynalar düşmanım
dost oldum karanlık duvarlara
sabahları isteksiz kalkıyorum yatağımdan
acele de etmiyorum açıkçası
sanki yetişeceğim yer
yolumu gözleyen yâr mi var diye...

coşkun dalgalara bağışladım
tüm duygularımı ve çocuksu yüreğimi
şimdi serçelerin cıvıltılarla oynaştıkları
minicik bir su birikintisiyim kendi halinde
durgun, hissiz, sessiz ve taşa dönmüş yüreğimle...

gözlerine baktığımda
boğazıma düğümlenen sen
yavaş yavaş eriyerek
ciğerlerime doluyorsun, yakıp yıkarak
umulmadık sözler gibi zehir zemberek...

biraz da bu yüzden, mümkün olsa
seni hiç düşünmeyeceğim ama
ahhhh... ah şu taş olası yürek var ya
duymasa hiçbir şey, hissetmese
hissetmese... ve taş kesilse diyorum
duygularım ne kadar direnirse dirensin
nihayet aklım seni terk etti
keşke yüreğim de terkedebilseydi...

Hatice Ak
15.11.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410081/seni-dusunmeyecegim.html>

Siz hep yalan söylediniz

pembe çiçekli
sardunyanların kuşattığı
patika değildi
seninle hayal edilen
buluşma noktası
hanımeli çiçeklerinin
süslediği kameriyeler
hiç değil

;bir şelalenin gölgesinde
söğüt dallarında
civıltılarıyla yeri göğü inleyen
kuşların sesi
orası da değildi
hiç kuşkusuz

neydi
sana yönelişin temelindeki giz
güvenilmişti
sorgusuz sualsiz

tükense
gökte yıldız
denizde kum
dalda çiçek
toprakta böcek
sandınız ki
yüreklerdeki sevgiler okyanustur
hiç tükenmeyecek

şiiirler
şarkılar
sevgileriniz ömür boyu
sürecek dediniz
görünüşte içtendiniz
tecrübeyle sabit
siz hep yalan söylediniz

17.11.2010 / hatice ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410539/siz-hep-yalan-soylediniz.html>

Biraz kül, biraz duman

[italik]

mevsim
aynı mevsim;
çok geçmedi üstünden...

güneş aynı yönden doğuyor,
yine doğudan.

nereden battığını
bana sorma;
cevabı sende zaten.

hâsılı, özlemek
yaman kelime sevdiğim...

neye baksam sen,
ne yöne dönsem sen...
sen... sen... sen...

sen ve ben "biz" olmuştuk;
bizden geriye kalansa,
biraz kül, biraz duman.

18.11.2010 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410792/biraz-kul-biraz-duman.html>

Beni düşündüm sende

[italik]

beni düşündüm sende, nasıl yansıdığımı
aynaya baktım, bu ben miyim diye
yoksa bendeki sen miydin gözlerime bakan
burnumun direğini sızım sızım sızlatan?

seni düşündüm bende; ürkek bir çocuk
sarıldı yüreğime, habire kıkırdayıp durdu
çoştı, kumsallara doğru yalınayak koştu
kumlara yazdığı sevda sözcükleri ne hoştu...

güneş kavururken sahili, oynaşırken dalgalarla
kumsaldan sen çıktın; gülüşün gülden güzel
bakışların dopdolu, pırıl pırıl yürekli
hem mert, hem cesur, bir o kadar erdemli...

beni düşündüm sende;
bir zamanlar tanıdığım bir genç kız vardı
öğretmen olabilmekti tek hayali...
olmadı.
olamadı.

Hatice AK/24.11.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412594/beni-dusundum-sende.html>

Kimi aşklar

anadolu'nun koynunda âşık
denizin mavisini görmez düşlerinde
ya dicle'nin yeşilidir gördüğü
ya çığlıklarını duyar fırat'ın

dizinde uyur, uyutur sevgiliyi
asla dokunmaz tenine
kıymaz, kıyamaz incitmeye
saçlarını tel tel tarar elleriyle

sevdiği, gözleriyle öper
dudaklarından sevgiliyi...
en pahalı hediyesi kır çiçekleridir
tarlalardan aşk toplar elleri

öyle bir basar ki sevdasını bağına
seyhan yanar, ceyhan ağlar,
toprak yanar, gök ağlar
anadolu'da aşklar
kumsallar boyu yaşanmaz bilir misin
nadir bulunur mimozalar, erguvanlar...

kekik kokuludur sevgili
fırat kadar, dicle kadar
elleri buğday kokar sevgilinin
elleri ekmek, alınları ter...

anadolu'da hem aşklar merttir hem âşıklar
sevdaları da merttir anadolu insanının
yürekleri kadar
ne hayınlık ederler
ne hayınlığa meydan verirler

kimi aşklar dicle ve fırat gibi yan yanadır ama
hiçbir zaman kavuşamazlar...
yana yana akarlar sonsuzluğa
beşikte başlar, mezarda biter

Hatice AK/25.11.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412981/kimi-asklar.html>

Gittin öylemi

[italik]

Gittin... Öyle mi?
Hani anlatmıştım sana
Rüyamda görmüştüm hani
Otururken bir bankta
Uzaktan izleyip
Gelememiştim yanına...

Gittin... Öyle mi?
Sevgi selinin eşliğinde gelen
Meltemler esmeyecek belki
Belki hep yağmur yağacak
Martılar uçmayacak belki
Ama Barış Güvercinleri
Hep olacak bil ki...

Gittin... Öyle mi?
Dalgalar kumsala vurmuyacak
Pırıltıları toplanmayacak yakamozların
Gökkuşağının rengi azalacak belki
Belki güneş, daha da geç doğacak
Ama hep doğacak bil ki...

Gittin... Öyle mi?
Erguvanlar keyifsiz açacak bu bahar
Kuşlar cıvıltısız uçacak
Düşlere giremeyeceksin belki
Adı sen olan çiçekler tek tek solacak
Ama gene ve yeniden hep açacaklar bil ki...

Gittin... Öyle mi?
Kimse koluna girip, omzuna yaslanmayacak
Geceleri başucumda beklemeyecek hayalin
Ve örtmeyecek açıkta kalan ellerimi, ellerin
Çay keyifleri paylaşılmayacak belki
Ama o tek fincanda iki kişilik keyif
Hep içilecek, bil ki...

Gittin... Öyle mi?
Yıldızlı geceler ışığını yitirecek
Mehtap, yüzünü ekşitecek
Kumrular tek başına gezecek
Türküler aynı tadı vermeyecek belki
Ama umut hep olacak bil ki...

Gittin... Öyle mi?
Benim kayıplarım bunlar belki
Belki hiçbir zaman var olmayan sen
Ya sen... Sen neler kaybettiğini bir bilsen
Bir bilsen, ah bir bilsen...

Gittin... Öyle mi?
Veda bile etmeden
Sen bilirsin, yani seçim senin
Ama önce dinlemeliydin

Yani... Keşke dinleseydin...
Gittin...Öyle mi...?

Hatice AK/01.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/414937/gittin-oylemi.html>

İssızlıktır aşkın gamzelerine düşer

gün ışığı, yazdan kalma oburluğuyla
arsızca emerken doğayı
bir ıssızlık var bugün
sebebini bilmediğim...

sus pus bir bahçe,
isteksiz ve sessiz kuş uçuşları.
kış günleri gelmişken kapıya,
hazanını yaşıyor tüm bitkiler.
bir intikam perisi gezinir bahçede
kendine has ihtişamıyla;
kış güneşinden gebe,
çiçek açan o ağacın dallarında...

küçük derede akan su bile durgun.
neresinden bakılsa serseri bir his bu;
bir boğulmuşluk var havada,
is, toz ve duman kokusuyla yoğrulan.

yürekte güz,
düşlerde yanık izleri...
üst üste gelince sevda dediğin mevzu
paramparça olur;
uzaklarda bir yerde kopan
şiddetli patlamalar gibi.

sözün özü;
elimizde olmadan,
sevginin yerini gurur aldığında
sonuç vermez çabalamalar.
zifiri bir ıssızlıktır artık,
aşkın gamzelerine düşen...

Hatice AK/03.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/415557/issizliktir-askin-gamzelerine-duser.html>

Öznesizim

[italik]

sabah serinliğinde sıcacık sesin,
karanlıkta yolumu aydınlatırdın...
öyle alışmış, öyle müptelandım ki;
vazgeçilmezimdin.

birlikte gülümserdik yaşama;
karıştırdık yanlarımızı...
hangimiz sendik, hangimiz ben?

aynı türkülerin düetinde içlenirdik;
gülümsemeyi sen öğretmiştin bana,
onca kederin ardından.

bir an ayrı kalsak birbirimize koşar,
masum bakışlarla çoşardık.
neydi hatamız?
çok sevmek miydi yanlış olan?
hani bırakmayacaktık birbirimizi?
neyin uğruna terk ettik bu koca sevgiyi?

bir fırtına sürükledi bizi,
un ufak edip dağıttı dört bir yana...
sakın üzülme canımın içi,
ben de üzülmem... becerebilirim.

kapattım tüm kapıları, istemedim...
sensizlikte düşlerim üşüyor bir sunakta;
yapayalnız ve kimsesiz.
işte bu yüzden sevdiğim;
hem ben, hem şiirlerim artık öznesiz

Hatice AK/07.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/416756/oznesizim.html>

İnsaf edin hakim bey

[italik]

Ne bağına girdim ne bağbanına
İnsaf edin ben masumum hâkim bey
Canım Şimdi çıksın yalanım varsa
İnsaf edin ben masumum hâkim bey

Ne bir satırını ne bir mısranı
Sildimse sabaha çıkmayım emi
Kefenimi biçtin kazdın kabrimi
İnsaf edin ben masumum hâkim bey

Hükmün peşin geldi üzüldüm buna
Bu kadar az mıydı inancın bana
Nasıl anlatayım derdimi sana
İnsaf edin ben masumum hâkim bey

Kopardım seninle dostluk bağımı
İyileştiremem yürek dağımı
Hem solumu kırdın hem de sağımı
İnsaf edin ben masumum hâkim bey

Mertlik yürektedir, değildir tende
Sevginden hiç eser kalmadı bende
Versinler hesabı günü gelende
İnsaf edin ben masumum hâkim bey

Hatice AK/23.01.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417058/insaf-edin-hakim-bey.html>

Ne ekersen onu biçersin

[italik]

Ârif ol, kimseyi düşürme zora,
Tamahkârlık etme, kalırsın dara.
İyi, kötüyü kendinde ara;
Engelleri kuşlar gibi aşasın.

Susamışa su ver, kansın yüreği,
Aç olanı doyur, canın gereği.
Işık ol aydınlat, aklın ereği;
Hak katında çiçeklenip açasın.

Engin tut gönlünü, kibirle uçma,
Âlemi dost bilip, sırrını açma.
Dünyayı verseler, özünden geçme;
Söz içinde söz var, deyip seçesin.

Ben bir söyleyeyim, sen anla bini,
Düşün taşın, öyle yaşa bugünü.
Garanti edemez kimse yarını;
Her ne eker isen, onu biçesin.

Bu dünyaya kimse olmadı direk,
Emek verilmeden pişer mi yemek?
Mazlumdan ah alma, korumaya bak;
Sırat köprüsünü kolay geçesin.

Hatice AK/08.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417427/ne-ekersen-onu-bicersin.html>

Vazgeç gönlüm

[italik]

Senin canını püren çalıları acıttı,
Böğürtlen dikenleri kanattı ellerini,
İskarpini onüç yaşında tanıdın,
Sinema ve tiyatroyu
O zamanki lüks olan, Philips marka
Transistorlu radyodan dinledin...

Işıltılı vitrinler, şık mı şık giydirilmiş suretleri değil,
Ayağında lastik çizme, elinde kazma, omzunda kürek,
Toprakla savaştan insanları izledin.
Görmedin ki, çarşı pazar, hayaller büyütesin.
Hepsi bu kadar ve daracıktı dünyan senin...

Çakırdikenlerini, İnce Memet Romanından,
Kula kulluk edilmeyeceğini, Pir Sultan Abdal'dan,
Aşk'ı Karacaoğlan şiirlerinden okudun,
Okudukça acılar içtin, dertler dokudun.
Esareti tanıdın, bildin, Nazım Hikmet'ten
Kahramanlığı Köroğlu'ndan,
Kurumuş yaprak gibi sürüklendin,
Biraz ondan biraz bundan...

Ayağını yerden kesen,
Buğday harmanında, sarı öküzün çektiği düvendi,
Allığıyla pudran, alnında, yanaklarında donan ter'di.
Değerli broşlar yerine, buğday kılçıklarıydı göğsüne takılan,
Hiç ipek gömlek giymedin ki, kaput beziydi mintanın,
Yani düpedüz amerikan...

Herkes dilek tutmuştur, gökte kayan yıldızdan,
Sen taş sandın, düşüp kıracak bir yerini,
Anlayamadın gitti bu işin romantizmini .
Sen yakamozları ve mehtabı da bilmezsin,
Bilmezsin aşk iki kişiliktir, başköşesine koysan yüreğinin.
Kısacası gönlüm dur durduğun yerde, beni ayartmaya çalışma...
Azıcık güneş görünce, badem ağaçlarıyla yarışma...

Hatice AK/14.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418961/vazgec-gonlum.html>

Sevgili dostum

[italik]
"sevgili dostum"
sizi terk ediyorum ama,
ayrılma nedenlerimi de biliniz isterim...
böyle başlıyordu cümle...
içten, abartısız..

kelime kalabalığına gerek görmeden...
her sabah uyandığım da,
tebessümünü gözlerimde hissettiğim,
bukle bukle saçlarıydı, gözümün önünden gitmeyen,
ses tonunu bile bilmediğim sıcacık bir gülüştü o...

geldiğinde her yeri cıvılcıvılcı eden,
gittiğinde hüznünlendiren güpgüzel bir insan,
tanışıklığımız bir resim ve şiirleri hepsi o kadar...

yıllar yılı hüznünlere icat ettik her birimiz kendimize,
hiç düşünmedik başkaları neler yaşıyor, nasıl yaşıyor diye,
o beyaz bir melek, su kadar şeffaf, ana sütü kadar saf,
şifa dağıtır, umut salar yüreklere sağlığı elverdiğince
şimdi biraz hasta, yoğunluklu olarak da kederler içinde...

gitmek istedi benden, ne diyebilirdim ki bunalmıştı,
yorulmuştu besbelli, hiç istemesem de gitmesini,
haydi durma git dedim, güle güle beyaz meleğim,
biraz toparla kendini, eğer bir dost ararsan,
ben hep buradayım.... bil ki karşılıksızdır,
hem sevgim, hem de samimiyetim...

bir şeyler düğümlense de gırtlığıma,
hüznünlere dolsa da yüreğim, iyi olacaksan,
huzur bulacaksan git benim güzel meleğim,
biliyor musun "s e v g i l i d o s t u m"
sen söyleyene dek,
ben, bu cümlemin özlemindedim ...

Hatice AK/28.12.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/424632/sevgili-dostum.html>

Hava durumu

[italik]

birazdan;
şehrin sokakları alabildiğine canlanacak,
menzili sana doğru bir bulut çıkacak yola.
haydi sevdiğim, çık sen de sokağa;
o bulut var ya, içinde kar taneleri saklayan,
işte o bulut, ha yağdı ha yağacak...

P
birazdan;
bir güvercin havalanacak yüreğimden,
kanatlarında sevgi yüklü...
özlemler biriktirmiş dilinde, türkü türkü.
dinle sevdiğim, sana ulaşan her ses
ve her nefes; biraz ben,
biraz sen ama hep biz yüklü...

birazdan;
güneş doğacak, tan ağardı sevdiğim;
gene nöbetlerdeyim. sen gelsen örneğin...
sabah mahmurluğuna mütevazı bir sofraya kursam,
karşılıklı oturup, aşkı yudumlar gibi;
sen kahveni, ben çayımı yudumlasak...
terkibini sorma fincandakinin;
biraz sihir, biraz marifet ama hepsi "biz"den ibaret...

birazdan;
kar yağacak sevdiğim, ben bir kar tanesiyim.
saçlarına değil, omzuna da, avuçlarına hiç değil;
tam ortasına düştüm de yüreğinin, erimek üzereyim.
izin verme yok olmama; sar sarmala, koru beni desem,
ne cevap vereceksin...
üşütmeden koruyabilecek misin?

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437644/hava-durumu.html>

Çelişik

[italik]

akşam vakitleri, ufka her kızıl düştüğünde
hüzün kaplardı gözbebeklerimi, dinlerken kendimi
sanki bir daha doğmayacakmış gibi güneş
gün boyu yanımdasın da, seni benden
gün batımlarının kızılı alıyormuş gibi
karmaşık...

oysa ne gün içinde ne gecemde yoktun
ve yoksuldum, işte öyle bir hava var bugün
biraz gri, nemli ve yağışlı, tıpkı gözlerim gibi
bir başına...

gene baş başayız yüreğim anlayacağın,
tabiat denen sayfada
bir ben, bir de bendeki öteki ben, iki ayrı yaşam gibiyiz
hani minicik çukurlarda birikmiş yağmur sularına taş atılmış da
ben bir yana, öteki ben başka bir yana savrulmuş
dağılmışız gibi dalga dalga, yan yana... yana yana...

kar, fırtına yoktu, alabildiğine dingindi hava
yağmur da yağmıyordu biraz öncesine kadar aslında
aniden anlaşılmaz bir her yan buz kesti
aklıma düşünce hayalin; üşüdü yüreğim, üşüdü dağlar,
tepeler üşüdü, denizler bile üşüdü
sensizlik üşüdü, üşüdü...

ne kadar dirensem de nafile
bazen aklım ağır basıyor, bazen duygularım
şeytan azapta gerek derler ya, tam da öyle
hani kandırdığı anları tartıya vursak
hiç de azımsanmayacak derecede...

aklım ne denli realist ise sevmeye karşı
yüreğim bir o kadar duygusal
al sana istemediğin kadar sevgi
uyarına gelirse der... gibi...
aklım ve duygularım birbiriyle çelişik...

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/438424/celisik.html>

Lütfen bilet

bir kurban bayramıydı
kuytu bir istasyonun nefesinde bekliyordum.
otobüsler doluydu, gökyüzü pahalı...
vilayetimin haritasında kanat sesleri yoktu zaten.
son sefere ucu ucuna yetişmişti
memuriyetim ve yorgunluğum.

kara vagonları dizmişlerdi raylara
ilk yolculuğumdu rayların sızısıyla.
gişeye uzattım titreyen sesimi:
"filanca şehre, lütfen b/ilet"

elime bir künye tutuşturdular
askerlikten kalma bir soğukluk...
ne vagon belliydi, ne koltuk
ne de gideceğim yerdeki boşluk.
ama anam "gel" demişti ya
iki elim kanda olsa,
o kanı raylara akıtmaz mıydım?

pencereden kare kare geçiyor ömrüm
eskiden umutlarım vardı heybemde
yarınlara kurulmuş hedeflerim...
şimdi ardımda el sallayan bir gölge bile yok.

duygusuz ve nasırlaşmış bir yürek,
mezar taşına eş bir beden kaldı benden geriye.
ne olur sormayın...
nedenini raylar bile bilmesin.i , söyleyemem...

Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/441592/lutfen-bilet.html>

Seni sevmek

[italik][/italik]

yapraklarına çiy düşmüş,
çiçeklerle bezeli bir bahçede gezinirken,
hayal ederdim seni, onlarla konuşan,
ve güllere aşkını anlatan bahçıvan gibi...

acaba mutlu muydun, gülümser miydin,
yoksa asık yüzlü mü? Nasıl biriydin,
uzaktan izlediğimden, fark edemezdim...

bir sesinin yankısı, bir de kokun gelirdi,
uyanmama yakın, tan vakitlerinde,
sesini, içli bir türküye, kokunu fesleğene,
benzetirdim...

sonra yanıma geldiğini hayal eder,
küçük bir kız çocuğu, olurum aniden,
en masum ve en yalın haliyle,
sevgiyi sen öğret isterdim,
gözlerindeki hüznü gördükçe içlenirdim...

bakışlarında kendimi bulmak,
senli düşlerde kaybolmak,
hep seninle olmaktı tek isteğim,
ve hep böyle bir resmi hayal ederdim,
seninle süslediğim hayaller cennetindeyken...

ne tasa kalırdı yüreğimde,
ne de üstesinden gelemeyeceğim bir derdim,
sevgi dolu bir dünya kurardım ikimize,
ve seni hep fesleğen kokulum diye severdim içten içe,
utanır söyleyemezdim, seni deliler gibi sevdiğimi,
parantez içi kalırdı tüm kelimelerim...

keşke tüm hissettiklerimi söyleyebilseydim,
biliyorum artık çok geç, faydası yok dövünmenin,
Söylediklerim ve söyleyemediklerim,
altı çizilmemiş satırlar içinde kaybolurken,
ben, gene bir başına ve gene özleminin esiriyim,
ve seni sevmek müzmin bir hastalıkmış,
hayalin beni terk ettiğinde anladım...

Hatice AK/15.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/443484/seni-sevmek.html>

Alışamadım yokluğuna

[italik] [ikiyanayaşla]

Sen gideli bugün bin doksan beş gün oldu.
Hani hep sorardın ya, "Günün nasıl geçti?" diye;
Geçiyordu kötü de olsa...
Katlanıyordum her cefasına,
Çünkü akşam sana dönmek,
Boynuna sımsıkı sarılmak vardı.
Her mesai bitiminde,
İki yanağını avuçlarımın içine alıp
Gözlerinin içine bakmak,
O bebek kokunu içime çekmek
Ve senden güç almak vardı,
Her zor günün ardından...

Geç kaldığımda sitem ederdin,
Ben korkardım üzüleceksin diye.
Anam hep tembihlerdi:
"Sakın ha kalbini kırma eşinin,
O şimdi bir sabi; eğer kalbini kırarsan
Boyunca günaha girersin," derdi...
Ben gülümserdim.
Zaten hiç kıyamazdım ki;
En zorlandığım zamanlarda
Bir köşeye çekilir, gizli gizli ağlardım
Sen görmeyesin diye.

Sonra hiçbir şey yokmuş gibi devam ederdim
Kaldığım yerden işime gücüme...
Biliyorum... Yani unutmadım,
Ağlamayacağıma ilişkin söz vermiştim sana...
Ama biliyorsun işte;
Benim de silahım ya da zaafım ağlamak...

Dedim ya sen gideli,
Bugün tam bin doksan beş gün olmuş takvimlere göre.
Ama benim için...
Ama benim için bugün gibi... Şu an gibi...
Acın hâlâ taptaze...
Sen gittiğinden beri
Zaman kavramını kaybettim;
Bundan sonra da bulacak gibi değilim...
Sen gittin... Yokluğuna alışamadım.
Sen gittin... Kabullenemedim gittiğini;
Kabullenebilecek gibi de değilim....

09.03.2011 / Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/449758/alisamadim-yokluguna.html>

Başka nasıl öleyim

[italik]

unuttum bana ait her şeyi
aklımı ruhumu kendimi unuttum
bütün sözlerim dilimde kurudu
konuşmayı unuttum

vazgeçtim duygularımdan
neşemden sevincimden
hepsini yüreğime gömdüm
kilit vurdum üstünden
yaktım bütün gemileri

sessizliğime sebep olduğundan beri
arsız hırsız ve acımasız geçiyor her an
her geçen gün alıp gidiyor ömürden
acele et sev sevebildiğin kadar

üşütme yüreğini düşünme kalanları ardında
ve sakın üzülme bu duygular böyle
genel geçer kurallar
bak hâlâ yaşıyorum bunca yıkıntıdan sonra
yaşıyorum işte ölenler yaşama sevincim
ve ruhumdu sadece

canlı olmak yaşamak demekmiş zannımca
hani bilirsin işte herhangi bir şey kuru bir dal
susuz bir ırmak ya da çoraklaşmış toprak gibi
bir şeylerin uğruna ölmek tüm bunlar değilse
başka nasıl öleyim bilmem ki

olur da aklına düşersem bir gün
hani bir ihtimal yani seyre gelirsen ruhumu
bir dal karanfil getir bir de fesleğen
hangi çiçeği sevdiğimi bilmiyorsun ya
isim verme nedenim bu yüzden

bilmediğin başka bir şey daha var
bilmediğim ama hissettiğim
karanfil kokuna vurgundum habersizdim
bu kadar tez öleceğimden

boş ver istersen düşünme bunları sen aldırma
hepsi laf kalabalığı hepsi deli saçması
yaratılanın en arsızı insandır nasıl olsa
gelir her zorluğun üstesinden

yürek acımasızca sarsılsa da en derininden
hiçbir sevenin fiilen öldüğü görülmemiştir
sevdiği için kederinden

21.03.2011/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/454179/baska-nasil-oleyim.html>

Gelme

[italik]

dizginlerinden boşanmış bir tay gibi
çevik
hoyrat ve sağanak bir yağmurda

delicesine yürüdüm damlalar arasında
yetişebilseydim eğer bu sağanakta
şemsiye olacaktım kır çiçeklerine
açıp yüreklerini, heba olmasınlar diye

ben sana hangi tonda seslensem
ve gel desem ne olur gel
gelmez, gelemezsin, biliyorum

sevgi yerini gurura bıraktı biliyorum
sevgin cümlelerinde tutuklu kaldı

boş ver gene de, aldırma sitemlerime
ben sevgimi yüreğimde yaşarım
sen mavi boncuklu cümlelerde

tut ki geldin diyelim
yine dönmeyecek miyiz en başa
seninle tutunmak istemiştım hayata
bal mumundan kanatlarımla

ruhsuz bir yangın olup yok ettin sevgimi
gelsen neye yarar artık, gelmesen neye yarar

Üstat Necip Fazıl'ın dediğı gibi;

//...Ne hasta bekler sabahı, Ne taze ölüyü mezar.
Ne de şeytan, bir günahı, Seni beklediğim kadar...//

Gelme artık neye yarar...

Gel/me...!

Hatice Ak/25.03.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/455493/gelme.html>

Yaz kalemim yaz

[/italik][italik]

ne zaman gözüme bir kalem kağıt ilişse
şir yazmak gelir içimden, yazamam
bir şeyler düğümlenir kirpik uçlarıma
bakamam

sil bütün belleğini, sil derim yüreğime
yakayım yaşamak istediğin ne varsa der
yakamam

yani söylememek, o iki kelimeyi
hatta cümle içinde bile kullanmamak için
nasıl mücadele ettiğimi, bir ben bilirim
bir de Allah
unutmak isterim düne ait her şeyi
unutamam

“Onu sevdiğim” gibi hiç kimseyi sevmediğimi
hiç söylemeyeceğim, söylemeyeceğim işte
eğer sen de söylemezsen yaz
aksini düşünüyorsan yazma kalemim
sakın yazma

yazma kalemim kurban olayım
yazma derim de
biliyorsun, ne kadar katılmış olsa da yüreğim
gözyaşlarına dayanamam teslim olurum
hecelerine kendimi savunamam

kılıçtan üstünsün bilirim
ama sen benim kalemimsin
kabahatini infaz için kırılırsın da
asla eğilmezsin, kendi çıkarın için

uç senin, boya senin, yaz istersen
bir daha mı geleceksin dünyaya
sevgiyi yaz, hakkaniyeti yaz
içtenliği yaz, aşkı yaz, onuru yaz

olur ya, tesadüfen de olsa
belki bir okuyanın çıkar
ve yararın dokunur çevrene
sevgi, saygı ve hoşgörü adına

yüreğini sıcak, gönlünü ferah tut
bak; şimdi bahar vakti, önümüzde yaz
ne insanlığına, ne sevgi dolu yüreğine
düşürme ayaz, yaz kalemim yaz

Hatice Ak/21 Nisan 2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/465180/yaz-kalemim-yaz.html>

Kendim için ağladım

[italik]

ne bir amacım var ne yetişmek istediğim bir yer
öylesine bir boşluk işte, bazen ağırlığı altında ezildiğim
hiç açılmadı senden sonra kapattığım pencere
belki de bu yüzdendir yokluğuna tahammül edemediğim
bir gün görünmesen ortalarda
merak içinde kalıp kendimi yiyip bitirdiğim

akşam uyumaya gittiğimde odama
açık bırakırdım ya lambayı
sen gelip hem onu söndür hem üstümü ört diye
aslında bilerek yapardım hepsini
en çok da usulca saçlarımı okşamayı severdim
bir de alnıma kondurduğun minik buseyi

bazen çok geç kalkardın hani, başucunda beklerdim ya
sen uyurken ben de sana yapardım bana yaptıklarının aynısını
nefes alışını izler, kalp atışlarını dinlerdim
bir de belli belirsiz bir tebessüm olurdu yüzünde
bakmaya kıyamazdım

başlangıçta bir oyun gibiydi hepsi
hani sazlıkların arasında yolunu kaybeden
çirkin ördek yavrusu masalını paylaştığımız gibi...
sonra ne olduysa oldu, şiddetli bir akım kapladı benliğimi
bencillik midir sahiplenme mi bilemiyorum ama
ya hep ya da hiç der olmuş, önceliklerin olduğunu
çoktan unutmuştum

sonra düşündükçe olmayacak bir duaya inandığımı anladım
bu yüzden çekip gitmekti doğru çözüm, geç de olsa kavradım
şimdi binbir parçaya bölünmüş bir "ben" var içimde
yaşama küskün, alabildiğine kırgın ve bir o kadar yorgun
zaman her şeye ilaç demiş ya bilenler... benzeri bütün sözleri
tekrarladım durdum kendime ama ne aklım inandı ne yüreğim
şir yazmaya ve içimdeki hüznüleri boşaltmaya çalıştım bir süre
o da olmadı, tekrar etmekten korktum belki bazı şeyleri

belki de söylemek için can attığım sözler dökülürse kalemimden
yine en başa dönmekten korktum... işte yine aynı şeyler oluyor
sana söylemek için hazırladığım bütün kelimelerim kördüğüm
kendimden mi kaçıyorum yoksa senden mi, bilmiyorum
bildiğim tek şey var, o da ne seninle ne de sensiz olmuyor
yerin hiçbir şeyle dolmuyor... umutsuz ve mutsuzum
mutsuzum ama umutsuzluk da bazen işe yararmış biliyor musun
sanki daha az acı duyuyorum ya da öyle düşünmek istiyorum

senden gittiğimden beri bütün ışıkları söndü yüreğimin
karartma gecelerinin düzleminde
ve gülümseyen gözlerinin özlemindeyim
ama senin için olsa bile olmayacak dualara
âmin dememeye yeminliyim
söylemiştim ya çok ağlarım diye, sebepli sebepsiz...
hep başkalarına, başka şeylere ağlardım
hiç istemeden de olsa senden gittiğim için
bu defa günlerce ve ömrümde ilk kez
sadece kendim için ağladım

Hatice AK/23 Nisan 2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466057/kendim-icin-agladim.html>

Günaydın Anne

[italik]
günaydın anne,
söze nasıl başlasam bilmiyorum
sen yanımda olsan çok daha kolay olurdu mutlaka
gözlerimin içine bakar, duygu yoğunluğumu ölçerdin önce
neşeliysem nazlanır, üzgünsem nazlandırırydın

ne garip değil mi anne; biz bilmedik çocukluğumuzda
kutlanmazdı böyle takvimlere sığdırılan özel günler
bizim için her gün anneler ve babalar günüydü
yaşama dair o ağır mücadeleleriniz yüzünden
akşamdan akşama görürdük yüzünüzü
o da yemek sırasında...

sofrada herkes tamam olsun isterdi babam
aksi halde kimse lokma koymazdı ağzına
cıvıltılar ve şakalaşmalar arasında beklerken
siz sevginizi mahcup yaşadınız biliyorum
aleni değildi hiçbir şeyiniz

hiç unutmam;
babam elinde bir demet çiçekle gelmişti eve
ve seni sormuştu; nerede diye...
evimizin her yanı çiçekti oysa,
ne gülmüştük babama...

meğer bambaşka bir şeymiş o getirdiği
sonradan öğrendim... salep çiçeğiymiş adı
dağda bayırda nadir bulunan o kıymetli hazine
şimdilerde orkide diyorlar ya, ondan işte...
bak beceremedim iki laf etmeyi
bir de ağlamadan tek bir gün geçirmeyi

yine neyin var diyeceksin...
hiçbir şeyim yok anne, sadece sen yoksun
sensiz, sızsız ve annesiz; neyim olur ki benim
mekânın cennet, ruhun şad olsun
anneler gününün kutlu olsun annem

08.05.2011 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471334/gunaydin-anne.html>

Boşuna mı

[italik] [ikiyanayaşla]

bahar gelmiş olsa da
bendeki ayaza nispet...
uzun süreceğ gibi
sevinç içinde bütün tabiat;
boşuna mı?

kırlar yeni çiçeklendi,
papatyalar oylum oylum...
gelincikler cıvı cıvı,
yeni yeni açıyor akasyalar.
nisan'dan kalma yağmurlar
dökülüyor bulutların gözlerinden;
boşuna mı?

haydi bahar, biraz daha sür
ve uzat goncaların danslarını...
yağmur, sen de öyle;
ne olur hemen gitmeyin bulutlar!
sormayın nedenini,
ama gitmeyin işte...

umutlarım hâlâ çok uzaktalar.
siz söyleyin
denizdeki yakamozlar,
gökyüzündeki yıldızlar,
kumsaldaki kum taneleri...
dalgalar boylu boyunca sarılsın diye
sahilde tuttuğunuz o nöbet
boşuna mı?

söz veriyorum, üşümeyeceğim,
ağlamayacağım da...
uzun sürsün bu bahar!
boşuna olsa da bekleyişlerim,
sözümünden dönmeyeceğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/476389/bosuna-mi.html>

Tatsızlık

[italik]

hani en son konuşmamız var ya
benim hep konuştuğum, seninse hep sustuğun
gidiyorum dediğimde, aldırılmaz görüldüğün işte

hiçbir şey görüldüğü gibi değildi aslında,
mutluluk elimizden uçacak diye korkuyorduk ikimizde,
ve birbirimize geç kaldığımız için hayıflandık bir süre
sonra bir cesaret ben gittim
sen gidişimi seyrettin

özlemin öyle çok yakıyordu ki içimi
günlerce divane gibi dolandım durdum
dönmek istedim kaç kez, kaç kez sana koştum
kaç kez şefkatine sığınmak istedim
olmadı, yapamadım, yapmamalıydım

işte ben geldim, sana geldim dememek için
çok direndim, öyle zordu ki bu anları atlatmak
hep tuttum kendimi, ellerimle zincire vurdum yüreğimi
bir daha bir daha, savrulup sarsılarak yanarak yıkılarak

kaç kez seslenmek istedim, kaç kez sana geldim demek,ç
kaç kez kapına kadar gelip, kaç kez döndüm geriye
cesaret edemedim, sil baştan başlayalım demeye
biliyorum gelebilseydim, biraz sitem eder
gene bağrına basardın, kaç kez yüzümü göğsüne gömüp
gözyaşlarım beni boğsun, yok etsin istedim yapamadım

kısacası ne sende kalabildim ne temelli gidebildim
ama üzülmev sakın ağlamalarım seyrekleşti
iyileşmeye çalışıyorum her an
sabah yürüyüşüne de çıkmaya başladım inan

ilaç olduğunu gösteriyor zaman
tüm yıkıntıları onarıyor yavaş, yavaş
şimdi kötü hissediyor olsakta geçecektir mutlaka
belki sen de aynı şeyleri düşünüyorsun
benim gibisin yani, şen şakrak olmasan da
belki biraz daha huzurlu, ama tatsızısın

25.05.2011/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477208/tatsizlik.html>

İhanet

[italik]

tut ki sevmedin beni,
özlemesen de olur.
hatta hiç durmadan sitemler et bana;
bilirim, sitem sevgiden gelir,
her biri bir sevgi nağmesidir ruhumda.
ama gitmeliydim;
sevmediğimden değil inan,
vazgeçilmez oluşundandı gidişim.

doğru olan buydu,
yoksa temelli kaybedecektim seni.
mutlu mu oldum sanıyorsun giderken?
o günden beri bir sızıyla uyanıyorum,
ne zaman bir yüze baksam seni görüyorum;
sonra başımı önüme eğip
yürüyüp gidiyorum...

içimde kopan fırtınaları bir bilsen...
oysa kırkikindi yağmurları gibi
usul usul, incecik yağmıştın yüreğime.

çık git demek istedim içimdeki senden,
ne söküp atabildim, ne untabildim.
sel sularına kapılmış bir dal gibi
sana doğru sürükleniyorum şimdi.
dindiremediğim bir ağrı bu,
tarifi imkânsız bir yangın.

sadece seni,
sadece "sen" olduğun için sevmiştim.
varlığını bilmek bile hayata tutunma sebebidim;
duyamasam da sesini, göremesem de yüzünü...

çocuksu tebessümüne hasretler büyütsem de;
"bendesin, benimlesin, benimsin"
diyemedim...

kendime bile söyleyemedim ya bunu;
işte bu,
yüreğime en büyük ihanetimin.

27/05/2011-Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/478148/ihanet.html>

Çıplak şiir

[italik]

hadi bakalım, ya bir dönüm noktasın
ya da dönmek için dönemecin başında
sevgi mi dedin? boş versene
çıkarmın yoksa, sen sevmezsin babanı bile...

sen, sen ol hiçbir zaman doğruyu söyleme
sabun köpüğünden bir balondan bak dünyaya
patlarsa...? onu patladığında düşün bence
patlamazsa sür beyliğini keyfince...

doğruyu söylersen, kovulursun dokuz köyden
bildiğini kendine sakla, itibar etme onuncu köye
nasılsa yanlışlar, oraya da ulaşır doğrulardan önce
bütün köyler bulaşrlar ryalara kendi hallerince

bir sen değilsin ki, kralın çıplak olduğunu bilen
ya sen gibi biraz kaçıktır ya da çok zekidir
sana, senin ona güldüğün kadar içten gülen
merak etme sebebini, yine çıkar bir düşünen...

Hatice AK/13.06.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/483918/ciplak-siir.html>

Ah be usta

[italik]

Ben hiç deniz kenarına gidip dalgaları izlemedim,
Martıları da fotoğraflarından bilirim.
Ama sen şiirlerinde öyle güzel işledin ki ikisini de;
Okurken kendimi hep oralarda buldum ve hissettim.

Az şey mi be usta, bedavadan manzara;
İzle izleyebildiğin kadar, şiirlerini okurken...
Sana hep bir yüz çizdim, neye benzer diye;
Aslına bakarsan pek bir şeye benzetemedim.

Doğduğun anları anlatmıştın bir yazında,
Ne çok benziyordu öykülerimiz birbirine.
Allah bilir, bu öyküyü kaç çocuk paylaşmıştı
Bizimle birlikte...

Hele o siyasi içerikli şiirlerin yok mu;
Hiç mi hiç hazzetmemiştim senden onları okuyunca.
Bir tek siyaseten benzemiyorduk birbirimize;
Ben ılımlı, sen aşırı politize.
Sonra seni tanıdıkça,
Kavgayla bir yere varılmayacağını anladım.

Kimin ne olduğu değil de
Yüreğinde taşıdığı insan sevgisiymiş önemli olan.
Ve daha da önemlisi, insanı insan yapan...
Sana saygı duymama neden ve seni sen yapan da buydu;
Gerisi zaten bizim üstümüze vazife olmayan bir konuydu.
Hastaymışsın duyduğuma göre, üzüldüm be usta.
Bir hapşırık kadarmış ya direncin hayata...

Ne diyeyim ki şimdi sana;
Allah bilir hapşırırken ya uzanacağın çim yoktu yakınında
Gölgesine tutunacağın bir çam ağacı ya da.
Hani ben kendi derdime ağlarken
Sen, "Sana ağladığımı sanıp üzülme" demiştin.
Acı patlıcanı kırağı çalmaz, yahu usta inan merak ettim;
Nasıl oldu da bir hapşırıkmayla dalağını mahvettin?

Sana bunları söylüyorum ya,
Bizim safra kanalları da pek düzen tutmaz oldu hani.
(PBS hastasıymışım), erken teşhis edildi anlayacağın.
Ne yapalım, yüreğimizin kanalları kapandı madem;
Çiğerimizin kanalı çalışsa kaç yazar, çalışmasa kaç yazar...
Öbür tarafa doğru yol alıyoruz işte azar azar.
Sana vasiyetim bir de:
Sakin benden habersiz öleyim deme,
Vallahi darılırım, ona göre!

15.06.2011/Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/484796/ah-be-usta.html>

Dilek

[italik]

konuşmalıyım seninle
yerine göre sevgiyle
fırtınaya tutulmuş
bir gemi gibi alabora
yerine göre

sevgimle, sevincimle
öfkemle, kızgınlığımla
deli poyrazlar gibi
hep sana esmeliyim
sen omuz vermelisin
hoşgörü ve şefkatinle

anlatmalıyım sana
içimden geçenleri
dinlemelisin beni
koca çınar ağaçlarının
rüzgârı dinlediği gibi

yaslanmalıyım sana
güvenle uyumalıyım sinende
yıkılamayan aşılamayan
yüce dağlara yaslanır gibi
deniz ben olmalıyım
çoşan sen

dalga ben olmalıyım
koşan sen
kumsal ben olmalıyım
meltem sen
yağmur ben olmalıyım
bulut sen
pınar ben olmalıyım
suyun sesi sen
her kavuşma sonrası
toprağa el ele düşen

sen şiir olmalısın
ben okumalıyım
sen roman olmalısın
ben başkahramanın
sen türkü olmalısın
ben nağmelerin

ve sen dileğimsin
ve bugün ve yarın
ve daima ve hep
ve ilelebet
benim olmalı
bende kalmalısın

27.06.2011/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488703/dilek.html>

Bu sabah da yolum ilk senden geçti

[italik] [ikiyanayasla]

“yaşama ait bütün hissedişlerin kaynağı sen isen
anladım ki ben de yaşıyorum ve varım”

her şeyin tek başınalığını düşündüm gün boyu
örneğin kaldığım odanın balkon yüksekliğini aşan harnup ağacı...
işte o da tek başınaydı,
yani fiziki olarak onu tutan yada ona yaslanan
hiçbir şey, hiçbir canlı yoktu...

sadece nereden geldiği ve oraya nasıl tutunduğu
belli olmayan minik bir tül parçasının dışında...
ama tüm bunlar harnup ağacının her yıl yeniden
ne yaprak açmasına engeldi, ne de meyve vermesine...

güneş; olanca kızgınlığıyla ortalığı yakıp kavururken,
demir parmaklıklara meydan okuyan hanım eli çiçeği,
biraz mahzun da olsa, işte yine açmıştı çiçeklerini,
yanı başındaki zakkum fidesine nazire yapar gibi...

kendimi düşündüm; neden ve hangi duygudan kaçtığımı,
veya hangi duyguya koştuğumu bilmeden,
birden ağızımdan bana sarılır mısın sözcüklerinin dökülüşünü,
ürkek, usulca ama içtenlikle ve en masum duygularla,
hani minik bir kız çocuğu edasıyla... “yoktun yanımda”...

hissetmiştin belki, sarılamamak seni de acıttırdı biliyorum,
biliyorum aynı acıları ben de duyuyordum çünkü...
sanki bir savaştı aramızdaki, ne galibi ne de mağlubu olmayan,
kim bilir belki de otoriteyi elden bırakmamak gibi bir zaaftı bu
ve bildiğin gibi zaafklar insana daima zarar veren takıntılardandı...

bizim için de değişmemişti bu kural elbette,
ben aylarca içime kapandım, sanırım sen de öyle,
bir sabah neden diye sordum kendime, hani medeni insanlardık,
bu medeniyet dışı davranışların anlamı neydi öyleyse...
sevmek dokunmakmış...Lâf...

ben sana hiç dokunmadım ki...
sen de bana...
sadece, evet sadece varlığın yetiyordu,
yada var olduğunu bilmek,
yani öyle zarif, öyle naif ve öyle dobra dobra bir insandın ki
belki tüm bunlardı vazgeçilmezim oluşunun
temelindeki neden ve beni sana bağlayan...

işte tüm bu duygularla bir sabah yolum gene senden geçti,
sen, o her zamanki içten tebessümünle karşıladın beni,
sanki hiçbir şey olmamış, hep birlikteymişiz gibi....

bu sabahta her sabah olduğu üzre, tüm bunları düşündüm tek tek...
Yani demem o ki; sonuç olarak hep benimleydin,
aklımda ve yüreğimde... Yolum bu sabah da ilk senden geçti işte bak...
yüreğimse hiç geçmedi...

05.08.2011 - Hatice Ak

Kaynak:

Unutmak

[italik]

İşte hayat; dündü daha,
Tanıdık kimse hatırlamadı beni,
Dün doğum günümdü yani...

En sevdiklerim bile,
Yani beni, benim kadar,
Sevdiklerini düşündüklerim,
Unuttular...
Gene yaptın, yapacağını...

Bilmemek ne güzeldi oysa,
Geçinip gidiyorduk biz bize,
Her türlü hesaplaşmadan uzak,
Mutlu bile sayılırdık aslında...

Gel gör ki, sen yalınsın ve yalansın,
İşte gerçek ortada,
Ayak uyduramadım senin oyunlarına...

Desem ki; haydi unutalım tüm bunları,
Aklımız da unutsun tüm kırılmışlıklarımızı,
Ya yüreğimiz... Yüreğimiz unutabilir mi sence,
Asla...!
Asla deme bence, unutmaz de sadece...

Hatice AK/16.08.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/504369/unutmak.html>

Uyu küçük kız

Doğumuna kim sevindi, iyi ki doğdun dendi mi
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Doğum gününü hiç kutladılar mı, bilen var mı tarihini,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Oyuncakların oldu mu hiç, evcilik oynadın mı,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Saçlarını kim taradı, okşadı mı anne-baban,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Elinden tutup hiç çocuk parkına götürdüler mi,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Geceleri uykunda korktuğunda elini tutan oldu mu hiç,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

İlk okula başladığında, saçlarına kurdeleni kim taktı,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Sahi sen mutlu olmak ne demek hiç tattın mı,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Ya kolej sınavını kazandığında ne hayal etmiştin
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Sabahları gül yüzüne öpücükler kondurarak uyandırdın mı,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Uyur gibi şaka yapmış mıydın hiç uyanmamak için,
Uyu küçük kız, sen şimdi uyu, uyu da büyüme,

Haydi küçük kız, şaka yapmış ol ölmediğini söyle,
Uyuma küçük kız, ne olur uyuma aç gözlerini,

Daha çok küçüksün, uyuma ne olur....Uyuma..
Lütfen aç gözlerini...Uyan küçük kız, ne olur uyan...

Hatice Ak/20.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/515209/uyu-kucuk-kiz.html>

Değişim

değişmek güzeldir de, akıbet güzel ise
hep iyi, güzel ve doğruya yönelmesi,
genişletmesi insanın ufkunu,
kısacası değişmeyen tek şey,
değişimin kendisi olsa da
inatla değişiyor her şey,
değişiyor iklimler, değişiyor mevsimler,
değişiyor resimler...

herkes ve her şey, değişir elbet,
vardır elbet insanın da iyisi olduğu kadar kötüsü,
kimine göre bir çift sözdür bir insanı güzel yapan,
kimi ise ağzıyla kuş tutsa,
iyi olduğuna muhatabını inandıramayan,
geçer akçe, keşfetmesidir insanın kendisini bir bakıma,
nasıl bir şeyse bu keşif işi de bilmiyorum ya,
neyi sevip sevmediğini bilebilmeli örneğin,
yani insan ne kadar değişirse değişsin
her zaman aynası kendisi olmalı, kendisinin...

ben mesela daha kararlıyım şimdilerde
örtmüyorum üstünü noksanlarımın,
orta yaşta da olsam,
öğreneceğim çok şey olduğunu biliyorum örneğin,
biliyorum henüz yeterince pişmediğimi,
ve hiçbir zaman "ben oldum tamamım" demeyeceğimi,

...böyle geçerken zaman, değişiyor her şey durmadan...

düşünün;
nasıl ki ağaçların alı alına,
moru moruna karışırsa baharda,
güz geldiğinde nasıl sararırsa yapraklar,
her şey gibi yaz boyunca şikâyet edip durduğumuz
sıcaklar da geçti gitti mesela,
insanız ya, bu kez de soğukları yereriz,
buluruz işte kendimizce bir bahane,
gözünün üstünde kaşı vardır belki de,
ne bileyim, illaki bir kusur ararız her şeyde,
avuntular bulmak adına kendimize...

denize gireriz mesela,
arkamızdan iten biri varmışçasına,
ürpeririz bir süre,
suyun soğukluğuna bir tokat atıp,
ısıtmaya çalışırız aklımızca...

yani demem o ki insanlığa, sevgi varsa işin özünde,
ve doluyse sevdiğinin sevgisiyle, hangi söz söylenirse söylensin,
yalnız zamanın değil, sözlerin bile değiştiremeyeceği tek şey var,
o da yüreklere sevgilerin bahşettiği, muhteşem bahar...!

Hatice AK/22.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516008/degisim.html>

Çocuktum

bir yaz günü harman zamanı
gökte yıldızlar ve yeni doğmuş ay vardı
annemin pabuçlarına benzer
tek isteğim bir çift pabucum olmasıydı
maviydiler gökyüzü kadar

ilçeden gelmişti ağabeyim, elinde bir paketle
gökte yıldızlar ve yeni doğmuş ay vardı
uzattı, al dedi, bak bu paket senin
açtım sevinçle, bir çift pabuç vardı içinde

annemin ayakkabılarının aynısıydı ama bir farkla
topukları da epeyce yüksekti... leylak renkli
toprak yolda koşarken ne güzel izler bırakırdı

o gece huzurla sarılıp yeni pabuçlarıma
bıraktım yüreğimi derin bir uykunun kollarına

sabah;
aydınlanınca etraf tekrar baktım pabuçlarıma
leylak rengi akşamdan sabaha maviyle değişmişti
biraz hayal kırıklığı yaşadım, ne kadar çok sevsem de

akşamdan sabaha değiştiğinden, maviyi affedemedim
bu yüzdendir leylakları çok sevme nedenim
çocukluktan kalan hayal kırıklığım dediğim

Hatice AK/25.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516990/cocuktum.html>

Yürüyüş

Ellerde çiçekler yürekte sevgi
El ele tutuşup yürüyelim mi
Bir yemin edelim biz ilelebet
Gönüller yapmaya yürüyelim mi

Gökkuşağımızın yedi rengine
Bütün tabiatı boyayalım mı
Hastaya dermanı, can'a fermanı
Elimizle sunmaya yürüyelim mi

Birlik olur isek, gamda kaygıda
Ödün vermez isek sevgi saygıda
Maddenin önemi olmaz duyguda
Duygu bölüşmeye yürüyelim mi

Dostluk fidanını bu gün dikelim
Bizler örnek olup başı çekelim
Fermanımız alıp, arşa çıkalım
Birlik ve dirliğe yürüyelim mi

Hazreti Mevlana olsun Pir'imiz
On'umuz yüzümüz olsun birimiz
Gönüllerde olsun tek adresimiz
Sevgi kozasına yürüyelim mi

Hatice AK/22.07.2007

Okuyan, değerlendiren gözlere, yüreklere sağlık.
Sonsuz teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517482/yuruyus.html>

Hayal et mutlu ol

[italik] [ikiyanayasa]

kış günü her yer buz tutmuş,
yavaşça yaklaşıyorsun pencereye.
saçakları sokaklara sarkan çatılardaki kuşları düşün;
birbirlerine sokuluşlarını... kursakları boş belki.

bir yetimin, ışıklı bir
spor ayakkabıdır tek hayali,
ya da kırmızı bir bisiklet...
düşünmez karnının açlığını;
nasıl olsa görmüştür bir fırın
camekânında sıcak ekmeği.

izbede kalmış bir kimsesizi...
eli yüzü nicedir sabun görmemiş
ve girmemiştir midesine bir yudum çorba.
derindir bakışları, insanı delip geçer;
öylesine etkilidir, sızlatır yürek içini.

hastane odalarını düşün;
herkesin isteği sıhhat bulup
kavuşmaktır yuvasına bir an önce
ve sarılmaktır sevdiklerine.
ve bir çaresiz,
nasıl da çare bekler çaresizlikten...

ve hayal et;
gül ister her şey,
gülümse ister gözlerinle ve yüreğinle.
sevgi sunduğunu anlar onlar;
seni görmese de, bilmese de...

sevgi görülmez ki zaten, hissedilir;
hayal edilir ve yaşanır.
hayal edebiliyorsan en güzel şeyleri,
hissediyorsan sevgiyi dolu dolu...

mutlu olmak istiyorsan
hep iyi şeyler düşün, iyi şeyler hayal et.
işte budur yaşamak;
budur mutlu olabilmenin tek yolu...

30.11.2010/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/518546/hayal-et-mutlu-ol.html>

Su

Aklar, paklar temizler,
serinletir, yeşertir,
dal budak verdirir,
yangınları söndürür,
peki bunca iyiliği varken,
neden bir kaşığı öldürür...

Boşuna dememiş bilenler,
bulanık suya,
dibi görünmeyen kuyuya
girme diye,
doğasıyla oynama,
su akar yatağını bulur
sakın değiştirmeye kalkma,
sel olur, gelir seni bulur...

sürükler istemediğin yerlere,
takılsan da bir ağaç köküne,
kaç yara alırsın,
kaç yerinden kırılır kanatların,
işte bu yüzden iki gözüm,
iki kere temkinli olmalısın...

çünkü su,
verdiğini almaz,
aldığını vermez,
bir de yüzme bilmiyorsan,
yoksa, salın, sandalın, küreğin,
yandığının resmidir,
o zaman söylenecek tek söz,
Allah kolaylıklar versin...

Hatice AK/03.10.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519484/su.html>

Leylaklar ağlayınca/renklerin ihaneti

buğulu bir camın arkasından
izledim sokağı uzun uzun
perdeyi hiç aralamadan.

minibüs geçti hızla, insanlar koştu
ben o camda, 24 numara bir sızıyı gördüm.
herkes uyanmıştı ama
ben o sabahın hüsrânında kalmıştım;
ay ışığında lila sandığım,
güneşte mavi çıkan o ilk yalanın ortasında.

orada, tam duvarda gördüm seni
ihtişamla tırmanıyordun taşlara
rengine mi tutuldum
yoksa o eski hayal kırıklığına mı, seçemedim.

kovmaya çalıştım aklımdaki o küçük kıızı
ve elindeki o yabancı renkli pabuçları.
nedenini biliyorsun...
tanışıklığımız bir ışık oyunuydu
sabah olunca terk edilmişim.

yine bahar gelecek biliyorum
sen yine lila açacaksın,
ben yine maviye küseceğim.

bakma sitemkar olduğuma
kıskansam da bu pervasız güzelliği
hiç giymediğim o renklerin hatırına
yine mısralar dizeceğim sana.
ağla şimdi...
gözyaşı en çok, senin rengine yakışıyor.

Hatice AK/04.10.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/519732/leylaklar-aglayinca-renklerin-ihaneti.html>

Aynı bahçede iki gül

[italik] [ikiyanayasa]

aynı bahçede iki gül ağacı...
biri yaz kış demez açar,
diğeri olsun isterdi
her mevsim bahar.
açmayan hep bakımlıyken,
açan güle el süremezdi kimse;
ziyan olmasın isterdi çiçekleri...

ama o her yıl biraz daha yaşlanır
ve birer birer kururdu dalları.
menekşeler sarmıştı sonunda
açmayan gülün etrafını...
baharda açsa da kaybetmişti
babamın ilgi ve şefkatini.
menekşelerdi artık gözdesi;
çünkü annem en çok
mor menekşeleri severdi.

hiçbir ağaçtan
yaprak düşmesin isterdi babam.
sanırdık bizden çok sever onları,
kıskanırdık ağaçları,
yeni filizlenmiş aşıları...

o ise bizleri okşar gibi
okşarmış fidanları.
sonradan öğrendik ki
her birine verirmiş
bir çocuğunun adını.
en çok da zeytinlerini korur kollardı;
yemek içmek bir tarafa...
tüm ağaçlar içinde zeytini bir başka severmiş,
meğer o dallar babama için barışın gölgesiymiş.

06.10.2011 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520398/ayni-bahcede-iki-gul.html>

Nasıl anlatsam

dünyadaki bütün çiçekler desem;
ağaçlar, sular, yağmur damlaları...
yanına bulutları da koysam;
seni ne çok sevdiğimi anlatmaz ki.

toplasam bütün rakamları yan yana,
çarpsam birbirleriyle teker teker...
eklesem üzerine ne varsa;
şiiirleri, romanları, öykü ve masalları...
seni ne çok sevdiğimi anlatmaz ki.

gün doğumları ve batımları kadar desem;
ay ve yıldızların sonsuz sayısı...
denizlerdeki yakamoz pırlıtısı,
kumsalı öpen köpük ve kum taneleri...
seni ne çok sevdiğimi anlatmaz ki.

değişmem dünyaya bir tebessümünü;
ölçemem sevgimi, tartamam ama...
yüreğimdendir, yüreğim kadardır.
yine de anlatamadım ya ne çok sevdiğimi;
böyleyim işte...
anlatma özürüyüm, değişemem ki!o

Hatice Ak/06.10.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520510/nasil-anlatsam.html>

Deprem

[italik]

'odaklandım bir resme, günlerdir böyle
bir ışık ya da bir ses olsa, belki bir anlam bulacak
neredeyim kaç gündür, buranın adresi ne
olmuyor... kelimeler bir araya gelmiyor

tut ki geldi ne anlatacağım, nasıl anlatacağım derdimi
günlerce aç susuz kalınca
anlatacak güç kalır mı böylesini
herkeste olduğu gibi, hayallerim vardı benim de
en çok da yüreğimle ellerim üşümesin isterdim

nereden bilebilirdim bir karabasanın
hükmedeceğini tüm bedenime
şokta mıyım neyim, ben de bilmiyorum inanın
ne zaman ucundan tutsam bir kelimenin
ya üç kuruşluk bir kurşunla ölüyorum
ya altında kalıyorum bir duvarın

ben insanım, sizler de öyle, hepimiz insanız
üzülünüz elbette, ağlıyoruz ağlayanlarla birlikte
seviniyoruz bir bebek yıkıntıları altından sağ çıktı diye
elbette sevineceğiz, elbette üzüleceğiz ama neden
yani neden...? bu depremler sadece bizde
bu denli ağır hasarlara sebep oluyor
ve neden tarih sürekli tekerrür ediyor

neden her gün bir şehit haberiyle sarsılıyoruz
ve neden güzel şeyler yazabilmek için kalemlerimize
uzanamıyor ellerimiz
onca can kaybı, anasız babasız çocuklar
kim yatıracak yataklarına onları öpe koklaya
kim götürecektir parklarda oynamaya
kiminle oynayacaklar "elim sende" oyununu

işte bu yüzden
elim sende değil... elim bir enkazın altında
umutlarım, hayallerim ve yarınlarım da
bir de olan bitenle alakasız, bomboş bakışlarım
bir fotoğraf çerçevesinin içinde, öylece donup kaldım

Hatice AK/01.11.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529150/deprem.html>

Ben hiç böyle sevmedim ki

[italik][ikiyanayasa]
hani sevmek diyoruz ya
uzun uzun yollar kat etmek
hani kuşun gagasında taşıdığı su
suya hasret ormanların masum uykusu
hani yürekten sevince aklın tutuluşu
ben hiç böyle sevmedim ki

püren dallarında arı yerde karınca
çakıl taşlarını okşayan ırmak
güneşe sarılan bulut
denizlerde iyot ağlarda yosun
ben hiç böyle sevmedim ki

yağmur sonralarının toprak kokusu
kıvrım kıvrım gökyüzüne yükselen buğu
bir uçtan bir uca ufuklara kurulan
hani umutlar yolladığımız yedi renkli köprü
ben hiç böyle sevmedim ki

bana mesafelerden söz etme ne olur
uzak; hissedilmeyen duyulmayan sestir
alınan nefes iki bedende tek yürek gibi
tamamlamalı bir yarımızı diğer yarımız
birlikteyken can içinde can bulduğumuz
ayrı düşünce sararıp solduğumuz
ben hiç böyle sevmedim ki

sen bana dostluktan da söz etme
dostluk engel tanınmayan yoldur
gül bahçesi olmasa da dikenleri yoktur
yarım bırakılmadan ellerimiz ayrılmadan
ben hiç böyle sevmedim ki

birlikte uzansaydık gökkuşağının altına
birlikte öpseydik bulutları gözlerinden
ıslanacaksak yağmurlarla değil
sevgimizle ıslansaydık doyasıya
ve öylece kalsaydık sonsuza dek
işte böyle sevseydik birbirimizi
seveceksek

ben deli doluyum bilir misin
ne kadar çok sevsem de
aklım estikçe bütün denklerimi toplar
yola koyulurum
sakın izin verme bakma asi tavırlarıma
ve kimsenin sesini kullanmadan
kendi sesinle "gitme" de işte o zaman
sana tekrar tekrar âşık olurum da
ben hiç böyle sevmedim ki

Hatice AK/01.12.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/540006/ben-hic-boyle-sevmedim-ki.html>

Seni beklerken ben

[italik] [ikiyanayaşla]

“seni beklerken ben, dururdu akrep, dururdu yelkovan
saksıdaki çiçekler açmak için hep yolunu gözler
kuşlar, en güzel şarkılarını senin için saklar
güneş, gülümsemek için gözlerini beklerdi”

ne çık git kampanasıydı yaşamımızda çalan
ne bir siren sesiydi, düşlerimizi korkuya uyandıran
bilemezdim, yani hiç hesap etmemiştim
bir sokak lambası gibi yalnızlaşacağımı
sensizliğe düştüğüm an

umutlarım var demiştim, nasıl olsa daha zaman var
şebboylara geç sayılmaz yani, sonrada Kasımpatılar açar
hatta rrguvanlar bile ama nergisleri göremedim mevsiminde
bir telaş koştum durdum ruh gibi, oradan oraya ne olduysa
ama ben yoktum, sadece senin özlemin vardı yanımda oysa

kendimi aradım durdum çaresizce, hatta kavga bile ettim
önüme gelen her şeyle, en çok da tanımadığım kendimle
kitaplarda aradım, şiirlerde, ne bileyim işte, bir fincan kahvede
bir bardak çayda, hatta ellerimle yaptığım taze ekme kokusunda
yoktum

aynaya her baktığımda silik bir tebessüm
mahzunlaşmış bir çift gözdü karşılayan, kurgulardaki bizi
bakmaya cesaret edemediğim ama hissediyordum işte
ben değil, biz vardık orada, ya da biz olmalıydık
böyle kavilleşmiştik, sonsuzluk ülkesine birlikte yürüyecektik...

ve bilirdim, hissedirdim beni izlediğini bir yerlerden
işte o an nefesim daralır, boğazıma düğümlenirdi her kelitem
bilirdim, ne kadar bekletsen de gelirdin sonunda ama
ben hep mahzunlaşır, hep seni özlediğimi düşünürdüm
kısacası özlemin bir adı da hüznünse eğer
anladım ki; seni özlemek, bir garip hüznümüş meğer

26.12.2011/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/549946/seni-beklerken-ben.html>

Kapat gözlerini

[italik] [ikiyanayaşla]

haydi, kapat gözlerini
hayal et bizim olmayan bir geleceği
hep böyle el ele, göz göze...
ister gerçek gibi olsun, ister rüya
ne en güzel hayal, ne de düş
gerçeğin yerini tutamaz nasıl olsa

alışılır belki, insan nelere alışmaz ki
minicik mutluluklara, en çok da gözyaşlarına...
tutunmak istenilen her dal kırılmış
terk edilen yaşamlar gibi tüm çiçekler solmuştur

say ki ne yolu, ne yolcusu olan
gökyüzünün bile unuttuğu bir limansın
kur bakalım en güzelinden
nasıl kuracaksan o hayali...
bütün ömrün aksın gözlerinin önünden
içinde hiç mutlu öyküsü olmayan
yaşanmışlıkları izlerken

istenir ki yaşamlar, hayaller kadar güzel olsun
istenir ki tüm güzellikler sevmelerde buluşsun
ne var ki gün gelir, her düş bir anda tuz buz olur
en aydınlık finaller bile karanlıklarda boğulur

şimdi kapat gözlerini, yine kur hayallerini
kapat yüreğini; ne kimseyi gör, ne bir sesi duy
işte önüne serilmiş bohem bir hayat
hayallerini de al yanına, gönlünce yaşat

04/02/2012-Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580245/kapat-gozlerini.html>

Böylede olmaz ki

[italik] [ikiyanayasla]

önce;
kor olur,
ardı sıra hasret
düşer yüreğe...

sonra;
birkaç damla
hüzün eşliğinde
şir olur akar,
hece hece dizelere.
bencileyin
yoktur adı...

sencileyin
imkânsız aşk;
böyle de olmaz ki!

17.02.2012 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580691/boylede-olmaz-ki.html>

Amenna

[italik] [ikiyanayasla]

Gökyüzü sizin olsun,
Yıldızlar sizin...

Mehtap sizin olsun,
Denizler sizin...

Dünya sizin olsun,
Nimeti sizin...

Benim olsun hazan,
Kış benim olsun....

Gelmesin selamınız,
Eksik kalsın kelamınız;
Dert değil...

Bir yüreğimdeki,
Bir de elimdeki kaleme
Söz etmeyin yeter!...

Dökerim içimi rüzgârlara,
Süzülürler evrene.
İnsan olmak buysa eğer,
Amenna....

01.03.2012 / Hatice Akıllı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581239/amenna.html>

Kırılmalar

[italik] [ikiyanayasa]

kırılğan bir ışıktı
bahar sızıntısıydı besbelli
kapalı kapıların
eşik altlarından
gönül bahçelerine sızan

yansılandı, kırıldı, kırdı
velhasıl çıtkırıldım olup çıktı
neden sonra sessizce
gelişi gibiydi gidişi de...

şimdi ne yapar
bilinmez ama
belli ki bir köşede,
sonsuz kadar sürse de
kırılan yerlerini onaracak
kayıp yansımalarını arayacak

21.02.201221.02.2012/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581530/kirilmalar.html>

Bir anı defterinin dilinden

[italik] [ikiyanayaşla]

ne zaman başlamıştınız anılarınızı paylaşmaya benimle?
neler yazmıştınız sayfalarım neler, neler...
hep başucunuzdaydım, hep başınızın üstünde;
bana sevginiz, umutlarınız dahil
hep bir şeyler ekler dururdunuz ürkekçe.

her sabah ilk beni selamladınız gülümseyerek.
hep güzel şeyler yoktu belki dağarınızda yazacak;
çok hatalarınız olmuştu belki bilip bilmeden,
tezatlar da yaşamış olmalısınız muhakkak ama
hiç yalan söylemediniz bana.

kimi zaman sudan sebeplerle kızdığınız,
küstüğünüz anlar da olmuştur kuşkusuz...
ama hiç bu denli koyulaşmamıştı sayfalarım;
hep bembeyazdı, belki de ben öyle görmek istedim.

her gün bir yaprağımı karalamış ama hiç koparmamıştınız.
ne olmuştu, neydi yanlışım ki
beni sızdır bıraktınız? sizi anlamaya çalışıyorum, bilesiniz.
sanki böyle olacağını en başta biliyordunuz da
kendinizi bu sona hazırlamış gibiydiniz...

dert etmeyin lütfen; bizler iyi günde, kötü günde
ayrılmaz dostlarız, sonsuzca sevdik birbirimizi.
hâlâ da sevmekteyiz... demem o ki, biraz ara verelim;
son sayfama dipnotlarınızı düşerken
ne olur veda sözcükleri söylemeyin.

04.03.2012 - Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581720/bir-ani-defterinin-dilinden.html>

Züğürt tesellisi

[italik]

Ne zaman seni düşünsem bir sessizlik çöker gözlerime;
İçimden bir ses "Git," der, "git ve anlat olmayacak işleri."
Yapamıyorum, çivilenip kalıyorum bulunduğum noktaya,
Kendimle konuşarak öylesine, sessizce...
- Sensizliğin diğer adı sessizlik -

Umut mu umutsuzluk mu bilmiyorum ama
Eskisi kadar kıskanmıyor, kızmıyorum da sana.
İlgisiz...
Hatta umursamaz olduğumu anlatmaya çalışıyorum yüreğime.
Yine de ara sıra,
Yani aklıma her düştüğünde fena dağılıyorum.
Biliyor musun o an, sana koşmak geliyor içimden;
"Seni seviyorum" diye avazım çıktığı kadar bağırarak...

Olmuyor, yapamıyorum.
- Belki de adı gururdur, bilmiyorum -
Sağanak sağanak dökülmüyor artık gözyaşlarım.
Sözümüz söz; biliyorum ben nasılsam sen de öylesin.
Hani hep söyledik ya: "Kendimden biliyorum" diye...
Kendimden biliyorum elbette.
- Kendimden biliyorum gururun ne demek olduğunu -

Ama boş ver, sen aldırma sözlerime.
Biliyorsun işte; hem mevsim, hem ben duygusalım...
Sitem edecek birini aradım etrafımda, anlayacağın.

Demem o ki; varsayalım hiç tanımadık birbirimizi...
İyi yanından bakarsak, bir süreliğine de olsa oyalar bizi.
Unutmak mümkün değilse,
Umut etmek en iyi züğürt tesellisi....

13.03.2012 - Hatice AK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582597/zugurt-tesellisi.html>

Mart ayı geliyor anne

[ikiyanayasa] [italik]

boğazım düğüm...
yanağıma süzülen yaşlarla mart ayı geliyor;
senin beni bırakıp gittiğin o gün.

başka bir sevgiymiş bizimkisi,
içimin yangınından anladım.
nefesim kesiliyor anne;
bir hançer gibi saplanıyor yokluğun.

ölüm hak, biliyorum...
ama ben sana hiç doymadım ki.
doymadım o gül kokuna...
sen yanımdayken çocuktum ben,
hiç büyümemiştim işte;
neden beni büyütmeden gittin anne?

hani ben çalışırken vakit geçmezdi ya evde;
renk renk orlonlar isterdin oyalanmak için...
onca yıl geçti,

ellerinle ördüğün o paspaslar hâlâ sapasağlam.
balık desenli mavi su bardağın,
çiçekli yemek tabağın,
üzerinde kocaman harflerle Lipton yazan o tepsi...
hepsi yerli yerinde anne.

seccaden, tesbihin, kuzu yününden minderin...
battaniyen, çarşafının...
bir tek sen yoksun.
mart ayı geliyor anne,

seni her gün daha çok arıyorum.
ne olur duy beni;
sana öyle çok ihtiyacım var ki...
anne sen neden yoksun ?

24.02.2012/Hatice Ak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583472/mart-ayi-geliyor-anne.html>